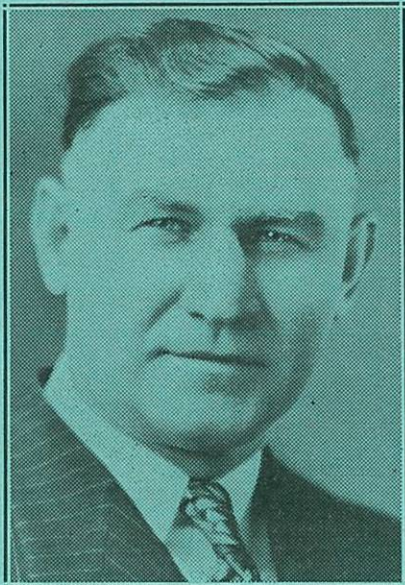

Garja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

MR. JOHN GERM
Pueblo, Colorado
Supreme President of KSKJ
Grand Carniolian Slovenian Catholic Union
Home Office in Joliet, Illinois
Celebrating its Golden Jubilee
July 30, 1944

527 N. Chicago St.
Chicago, Ill.

The Dawn OFFICIAL PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislend, 1034 Dillingham Ave, Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave.,
Cleveland, Ohio
Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SŽZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Telephone ENDicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

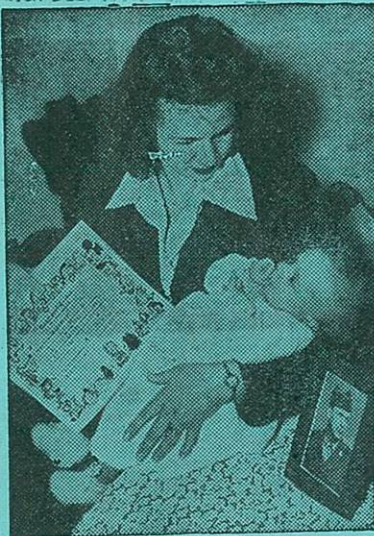
Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10086 Ave. L., So. Chicago, Ill

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board

Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

"BONDS FOR BABIES"

"Buying Bonds for Mary is one way in which I can help to shorten the war," is the statement made by a mother whose husband is at the battle-front. She continues in these remarks: "I want my husband to come home soon, I want Mary to have a good education when she grows up, I want to help all other mothers, fathers and children whose lives are affected by the war. Buying War Bonds is one way I can take part in the war, since all my energies are devoted to raising my children to be a

To the hit tune of "Let's All Back the Attack" from "Figure it Out" a "living newspaper" musical originated by the Schools-at-War-Program of the Treasury, hundreds of school children are staging the War Bond message in the 5th War Loan.

Many communities are planning joint participation with schools in using "Figure it Out" as their rallying point for the Fifth War Loan.

Fifty cents a week isn't much, but this kind of War Stamp and Bond selling by America's thirty million school children is adding up to \$500,-

credit to their soldier-father and to the future America." No truer words could be spoken! Let's all do our share and help Uncle Sam to make this world a better world for our growing and future generations.

000,000 worth of trouble for the Axis—in War equipment.

It is based on the solid fact that American boys and girls in this war are doing a lot more than making noises like a machine gun; they're helping to pay for them.

They get medals and wooden crosses; we buy War Bonds.

Any reason you can give for not buying War Bonds will please Hitler.

MARIE PRISLAND:

Petnajstletnica "Zarje"

MESECA junija letos je poteklo 15 polnih let, odkar je Zarja glasilo Slovenske ženske zveze. S to številko pričinja Zarja svoj 16. letnik. — Kako je Zveza prišla do lastnega glasila?

Ko se je rodila naša organizacija, nam je Mr. John Jerich, urednik Amerikanskega Slovenca, takoj dal na razpolago svoj list — brezplačno seveda. V tem listu smo eno leto in pol pisale in vabile Slovenke po širni Ameriki, naj pristopijo v našo Zvezo in od vseh krajev so prihajali živahni odzivi, da smo včasih napolnile list do polovice. To pa seveda ni bilo popolnoma všeč nekaterim naročnikom Amerikanskega Slovenca, ki so se upravičeno pritoževali, da ne bodo vsako soboto brali cele kolone ženskega gradiva. Ker je Zveza hitro rasla in je bilo pričakovati vedno več dopisov in zanimanja za žensko organizacijo, je bilo res treba nekaj storiti v tem oziru.

Na seji gl. odbora, dne 30. julija 1928, je bila, po tedanji gl. tajnici Mrs. Juliji Gottlieb, predložena resolucija, da Zveza napove svojo prvo kampanjo za pridobivanje novih članic, in ko bo število 2,000 doseženo, naj Zveza prične izdajati lastno glasilo in to brez povišanja v asessmentu.

Dasi je potreba po lastnem glasilu glasno klicala, smo gl. odbornice kljub temu imele pomisleke, da-li je Zveza dovolj močna, da prične z lastnim glasilom. Organizacija je takrat bila še majhna in šibka. Članic je imela en tisoč in v blagajni se je nahajalo le okrog dva tisoč šest sto dolarjev. Ker je Zveza spomladi tistega leta izdala svojo prvo publikacijo, knjigo z imenom "Ameriška Slovenka," ki je obetala prinesiti lep dobiček, je bilo mnenje gl. odbornic, naj bi ta denar pokril nekaj stroškov glasila, prihodnja konvencija pa naj bi uredila glede asessmenta za glasilo. — S takimi načrti je torej bila sprejeta resolucija, da Zveza prične z lastnim glasilom. Organizacija si je s tem korajžno naložila novo in veliko narodno delo, izdajati svoj lasten ženski list, ki naj bi služil članicam v pouk in izobrazbo ter v reklamo VSEM ameriškim Slovenkam. V naše veliko zadoščenje, se je uradno glasilo, katerega smo krstile za Zarjo, uspešno obneslo. Nikdar bi Zveza ne bila, kar je danes, če bi ne imela svojega lista, to mora pač potrditi vsaka članica.

Prva kampanja, namenjena v dosego lastnega glasila, se je izborna obnesla. Ko je meseca julija 1929 izšla prva številka Zarje, je Zveza štela ne samo predpisanih dva tisoč članic, pač pa 2,816. To je bil dokaz, da so članice res želele imeti svoj lasten list, ker so šle s tako pridnostjo na delo in privabile v naš krog 800 članic čez določeno kvoto.

Slovenski časopisi v Ameriki so novo kolegino na časninarskem polju prijazno pozdravili. Od moške strani ni bilo nobenega nasprotstva, dasi smo se ga kar nekoliko bale. Zveza je prejela mnogo priznanja, pa tudi presenečenje se je slišalo, češ: "Ženske si pa res mnogo upate!"

Prva urednica-upravnica Zarje je bila prva gl. tajnica Zveze, Mrs. Julija Gottlieb. Uredniško delo je upravljala od prve številke pa do konca leta 1930. Bila je globoko zainteresirana v Zarjo.

Od januarja 1931 do julija 1933 je naše glasilo urejevala takratna gl. tajnica Mrs. Josephine Račič, ki je dala

Zarji ugled leposlovnega lista. Od julija 1933 naprej naše uradno glasilo, v splošno zadovoljnost urejuje, sedanja urednica Mrs. Albina Novak.

Prva številka Zarje je izšla na 20. straneh s platnicami vred. Konvenciji v letu 1930 in 1933 sta list povečali za nadaljnih osem strani. Konvenciji v letu 1936 in 1939 pa za 16 strani. Nobena teh konvencij ni zvišala asessmenta radi glasila.

V 15. letih, odkar izhaja Zarja, je pri listu sodelovalo lepo število zavednih Slovencev in Slovenk, ki so vsak na svoj način doprinesli k razvoju in priljubljenosti lista. Naj jim bo ob tej priliki izrečena iskrena zahvala v imenu članstva naše Zveze.

Zarja, naš ženski list, prinaša zelo zanimivo gradivo. Med najpomembnejše članke prištevamo tiste, ki jih objavlja naš duhovni svetovalec Rev. Milan Slaje. Za naše duševno življenje so take vrste članki prepotrebni. Zarja je uglednejši list, ker vsebuje te spise, organizacija je pa ponosna, ker ima spretnega pisatelja za svojega duhovnega pastirja.

Med interesantno gradivo prištevamo "Ženski Svet." Avtorica tega gradiva navaja svoje komentarje v poljudni in zelo zanimivi obliki. Spušča se na vsa polja ter prinaša dogodke iz življenja žensk vseh narodov. To delo vrši že mnogo let, dasi iskati in brskati po tujejezičnih časopisih ter predstavljati gradivo v slovenščino, ni ravno lahko delo. Ker je avtorica po poklicu časnika že izza mladih let, jo to delo pač veseli.

Več med staro in novo domovino tvorijo članki našega prijatelja Mr. Leo Zakrajška. Njegovi članki nam znova obudijo spomin na ljubi kraje naše mladosti, katere on tako čustveno opisuje, da človek sledi njegovim besedam zamaknjen in v duhu gleda vse tiste lepe kraje, po katerih nas vodi pisatelj.

Priznanje zaslužijo tudi naše vrle gl. odbornice, ki se redno vsak mesec oglašajo v Zarji z navdušenimi in bodrilnimi članki. Besede, kot jih pišejo naše glavne odbornice, se morejo roditi le v srcu, ki je iskreno vneto za Zvezo in njen napredek.

Pa naše "reporterce"? — Primerjali bi jih lahko pridnim čebelicam. Mesec za mesecem zbirajo dogodke ter nam podajajo pregled delovanja svojih podružnic. Če se komu hoče informacij, naj bere dopise v Zarji, pa bo takoj na jasnem, kaj je Zveza in njena misija, četudi bi morda poprej ne vedel ničesar o nji.

Ko Zarja dospje, vedno najprvo prečitam dopise, da vidim, kako "utriplje žila" naše organizacije, saj so dopisi od podružnic ogledalo naše aktivnosti. Zadnje čase je bilo priobčenih toliko zanimivih in živahnih poročil, da sem uverjena, da je letošnja spomlad prinesla novega življenja Zvezinim podružnicam.

Naj tukaj omenim še to dejstvo, da ima Slovenska ženska zveza to zaslugo, da je v ameriški Slovenki vzbudila veselje do pisave in javnosti. Predno se je Zveza ustanovila, smo brali le tu in tam kak dopis od ženske roke. Z prihodom ženske organizacije, se je porodila nova

ova želja sodelovati v ženskih krogih in naše kar čez noč postale dobre pisateljice. Ženski del Zarje je čimdalje bolj zanimiv. Ljubke naše mlade generacije, tudi vojakov, impozantni najvežbalnih krožkov, prireditve pevskih klubov in kegih skupin, vsak mesec številnejša poročila podružnic, ni nasveti, komentarji in drugo, priča o vedno večjem zanimanju mlajših članic in to je kar hočemo. Zanimanje povsod!

Končno ne smemo pozabiti tistih, ki imajo svoje oglaševanje v Zarji. Oglaševalci gmotno prispevajo k vzdrževanju lista, zato naj bi članice vedno upoštevale tiste, ki so naklonjeni Zarji. Pregovor: "Svoji k svojim," bi moral biti za nas povelje!

Če je list zanimiv in priljubljen je to zasluga urednika, ki zna zbrati in urediti gradivo. Hvaležni smo obojema prejšnjima urednicama za njun trud in doprinos k listu, hvaležni smo pa tudi sedanji urednici, ki zdaj že enajst let urejuje Zarjo ter se na vse načine trudi, da bi list ustrezal članstvu. Mrs. Novak upravlja poleg uredništva še razna druga dela, ki jih ji nalaga organizacija in ki so v tesnem stiku z napredkom in razmahom Zvezinega programa. Ob 15 letnici Zarje gredo tudi njeje čestitke kot vzorni enajstletni urednici, predsednici prosvetnega oddelka in načelnici vežbalnih krožkov — ter najnovejše, tajnici Šolninskega in dobrodelnega sklada. — Dovolj ima dela, kaj ne?

Prva številka Zarje je bila posvečena slovenski materipionirki z besedami: "Naj bo ta, prva številka našega ženskega lista, posvečena slovenski materi, trpinkki, ki se je prva borila z narodnimi in socialnimi težkočami v daljnem tujem svetu, naši novi domovini Ameriki; posvečena naj bo junakinji, ki si je upala zapustiti dom in se napotiti v neznano deželo, za negotovo bodočnostjo, ter materi, ki je svojo deco zredila in odgojila v ponosu na slovensko narodnost in svojo vero. Posvečena pa je prva številka Zarje pred vsem tistim materam, ki so članice Slovenske ženske zveze, ki imajo poleg drugih vrlin tudi močno razvito zavednost, da le v skupni organizaciji je ženska moč . . ."

Besede napisane v prvi številki Zarje, veljajo tudi za njeno 15 letnico. Zarja bo vedno dokaz narodne zavednosti vseh Zvezinih članic, ki vzdržujejo svoj lasten list iz ljubezni do svojega materinskega jezika. Tako narodno zavednost mora spoštovati vsak pošten človek.

Enajst let urednica

Dvakrat ena je enajst in če se šteje po ena in ena pride samo dve. Nekako tako je z menoj, ko premišljujem o letih v katerih se bavim z uredništvom našega mesečnega glasila "Zarja." Torej, če vzamem v poštev izkušnje in delo od leta do leta, bi bila številka enajst na mestu, ker tega je bilo mnogo; če pa pogledam na stvari v splošnem, bi pa rekla, da je bilo samo lansko leto in to leto, kar je samo dve leti.

Albina Novak

Ni moj namen ob tem času, da bi se spuščala v podrobnosti, kar se tiče uredništva, ker to je predmet, ki bi vzel precej prostora, predno bi bilo mogoče obelodaniti stvari in slučaje, s katerimi se je treba ukvarjati, da se da med svet oziroma med bralce in bralke, nekaj duševnega užitka potom poljudne vsebine. Uredniško delo je nekaj, kar se ne da popisati in tudi ne debatirati, ker v tem delu ne moreš imeti enostavnih predpisov, temveč moraš biti vedno pozoren, obenem tudi preudaren, da se da v javnost tisto, kar je zanimivo in organizaciji koristno. Smo sicer posamezniki in vsak misli, da je tisto prav, kar on misli, dočim so to le njegove misli in s tem ni rečeno, da se tudi drugi z njim soglašajo. Tudi uredniki niso izjeme

in se prav lahko primeri, da ga mnogokrat tudi "polomimo," zato ne more nikdo na tem svetu vztrajati pri trditvi, da je le tisto prav, kar on misli ali piše.

Torej enajst let mojega uradovanja poteče z julijsko izdajo Zarje. V teh letih sem imela najlepše sodelovanje od strani naših odbornic in članic, kakor tudi od zunanjih strank, ki se zanimajo za našo Zvezo in za naš ženski list. Bilo je to veliko zanimanje od strani odbornic, članic in prijateljcev organizacije, da je naša Zarja vsak mesec vsebovala lepe članke in dopise. Moje delo je bilo, biti vaša urednica in skrbeti, da je list v dobrobit organizacije. To sem storila vsa minula leta. Če so pa prišli od časa do časa lepi pokloni in priznanja listu, osobito urednici, je to bilo zato, ker ste vi stali listu na strani in s svojimi prispevki pripomogli, da je list uvaževan in spoštovan. Zato želim ob tej priliki izročiti vse vence slave, katere je prejela "Zarja," vam, dragi in spoštovani sotrudniki, z željo: da bi še mnogo let delovali v istem lepem in spozornem duhu. Živela "Zarja" in vsi, ki se za njo žrtvujejo!

Vaša hvaležna urednica,

ALBINA NOVAK.

Postanite Zvezin prijatelj! -ca!

Krožek Zvezinih prijateljev

MESECA junija se je Krožek Zvezinih Prijateljev prav lepo povečal. V veselje nam je poročati, da so pristopili sledeči zavedni rojaki, ki podpirajo našo dobrodelno akcijo, za kar smo jim iz srca hvaležne. Pristopili so:

Mr. John Germ, Pueblo, Colorado,	
glavni predsednik K. S. K. Jednote	\$ 25.00
Rev. Alexander Urankar, župnik fare sv. Jurija,	
v So. Chicago, Illinois	20.00
Rev. Louis F. Koren, župnik fare sv. Cirila in	
Metoda, Sheboygan, Wisconsin	20.00
Rev. Francis Mazir, župnik v Lillyville, Illinois	10.00
Mr. Anton Bobek, Cleveland, Ohio	20.00
Prejšnje izkazilo	420.00

Skupaj nabranega do 12. junija 1944\$515.00

Vsi razumemo, da bo denar, ki bo prišel potom te članarine v naš plemeniti Šolninski in dobrodelni sklad, da bo vporabljen za uboge in sestradane otroke v stari domovini, da se jim bo dalo najpotrebnejše in tudi skušalo dobiti k nam v Ameriko in drugi pomenljiv namen je, da se pomaga tudi našim otrokom, ki so nadarjeni za nadaljno akademsko izobrazbo, da bodo lahko prišli do svojega zaželjenega poklica.

Ko smo prejele članarino od gori omenjenih, smo bile tudi zelo ginjene nad lepimi pismi, v katerih je bilo vse polno priznanja naši Zvezi, ker si je naložila to človekoljubno nalogo.

Rev. Francis Mažir je imel v njegovem pismu odstavek, ki je enak drugim in je vreden, da se ga ponatisne tukaj:

"Z globokim zanimanjem čitam Vašo lepo Zarjo in sledim krasnemu razvoju Slovenske ženske zveze. Vaša Zveza in Vaša Zarja sta najsvetlejša, najčistejša bisera v naši slovenski in ameriški zgodovini. Prilagam prispevek v Vaš dobrodelni sklad z željo, da Bog obilno blagoslovi Vaše članstvo za neumorni trud v dobrobit našega naroda tukaj in v naši nepozabni stari domovini."

V imenu ubogih otrok izrekamo najsrčnejšo zahvalo vsem velikodušnim prijateljem z nado, da bo ljubi in vsevidni Bog blagoslovil tudi vas in mnogotero poplačal vašo usmiljenost in dobrosrčnost.

Postanite Zvezin prijatelj! -ca!

KSKJ praznuje zlati jubilej

Dne 2. aprila, je poteklo 50 let, odkar je bila ustanovljena Kranjsko-slovenska katoliška jednota. Vsak, ki zasleduje zgodovino priseljencev v Ameriko, dobro pozna težkoče, s katerimi so se morali ukvarjati naši pionirji, predno so pripomogli organizacijam priti do podlage, na kateri danes trdno stojijo ter uspešno pospešujejo širiti pravo bratsko zavednost med Amerikanci, oziroma rojaki in rojakinjami tujezemskega pokolenja.

Ob tej priliki je na mestu, da se omeni imena tistih mož, ki so bili navzoči na prvem zborovanju, kjer je v glavnem štel pogum in pa dobra volja ter vera v svoj narod. Vsa čast možem, ki so imeli vse te lepe čednosti in napravili prve korake za K. S. K. Jednoto, pod katere okrilje se sedaj zbira že tretja generacija od tedaj in Bog daj, da bi uspešno preživela in delila podporo potrebnim še mnogo let!

Ustanovne konvencije KSKJ, ki se je vršila v hiši Petra Jurjevčiča na 920 N. Chicago St., Joliet, Ill., se je udeležilo 10 zborovalcev in sicer osem delegatov osmerih tedanjih društev (šest iz Illinoisa in dva iz Minnesote) in dva člana pripravljalnega odbora. Imena njih so bile: Rev. Frančišek F. Šusteršič, Josip Stukel, Štefan Stanfel, Ivan Pakiž, Mihael Wardjan, Math Brunski, Štefan Pašič, John Oberstar, Peter Mikatič in Josip Panian. Kot poročevalec "Amerikanskega Slovenca" se je tega važnega zborovanja udeležil tudi Monsignor Joseph F. Buh. Od zborovalcev so že vsi pomrli.

Pri listanju gornjih imen pionirjev KSKJ pridemo do posebnega dejstva in sicer, da je bila večina istih doma iz Bele Krajine, ti so bili: Josip Stukel, prvi glavni predsednik; prvi glavni tajnik Mihael Wardjan; prvi glavni blagajnik Štefan Stanfel; prvi nadzornik Math Brunski in drugi nadzornik Peter Mikatič.

Tudi poznejši podpredsednik Josip Panian, ki se je udeležil ustanovne konvencije kot član pripravljalnega odbora, je bil Belokranjec. Vsa čast in priznanje tem vrlim sinovom iz Bele Krajine, ki so začeli prvi orati ledino na društvenem polju v Ameriki s pomočjo Ljubljančana Rev. Šusteršiča.

Tukaj navajamo malo podatkov, kako je KSKJ v članstvu in financih od svojega začetka do danes v desetletjih napredovala:

Leto 1894	— Članstvo	333	— Premoženje \$	—
Leto 1904	— Članstvo	6,253	— Premoženje \$	18,117
Leto 1914	— Članstvo	12,199	— Premoženje \$	312,030
Leto 1924	— Članstvo	23,339	— Premoženje	\$1,301,607
Leto 1934	— Članstvo	34,762	— Premoženje	\$3,417,641

Koncem februarja, 1944: Članstvo 39,141 — Premoženje \$5,500,000.

Skupna izplačana podpora v vseh teh letih znaša nad \$9,080,352.

Solventnost Jednote znaša 128.43%.

Ko pregledujemo podatke o rasti K. S. K. Jednote, vidimo, kako je sijajno napredovalo vsako desetletje. Kaj je povzročilo ta sijajen napredek? Odgovor je enostaven: Podjetnost in marljivost v prvi vrsti glavnih odbornikov, potem krajevnih odbornikov, najvažnejša pomoč pa je šla od članstva. Noben delaven odbornik noče sam sprejeti priznanja, ampak ga v svoji velikodušnosti oddaja svojemu članstvu, ki je sledilo dobremu vodstvu in nudilo vso potrebno pomoč, in te je bilo treba mnogo v vseh teh letih. Lep uspeh je vedno posledica vztrajnega in složnega sodelovanja članstva. Med društveniki K. S. K. Jednote je bilo vsa ta leta temu tako, zato zdaj tak kolosalen uspeh.

V glavnem odboru je bila prva ženska naša glavna predsednica, Mrs. Marie Prislund, kjer je bila prav uspešna voditeljica med ženskim članstvom in pridobila najlepše spoštovanje in pozornost na žensko zmožnost v javnem življenju za naš nežni spol. Ko govorimo o zgodovini K. S. K. Jednote, ne moremo mimo poglavij, ki so ji prinesli lep napredek in v tem važnem delu je gotovo zabeleženo ime naše glavne predsednice Mrs. Prislund.

Rek "Vztrajnost prinese uspeh," popolnoma pristoja mnogim sedanjim odbornikom pri Jednoti. Med starosti sta glavni tajnik Josip Zalar, ki že 36 let opravlja važno delo glavnega tajnika, in pa urednik "Glasila K. S. K. J.," Ivan Zupan, kateremu teče 30. leto uradovanja.

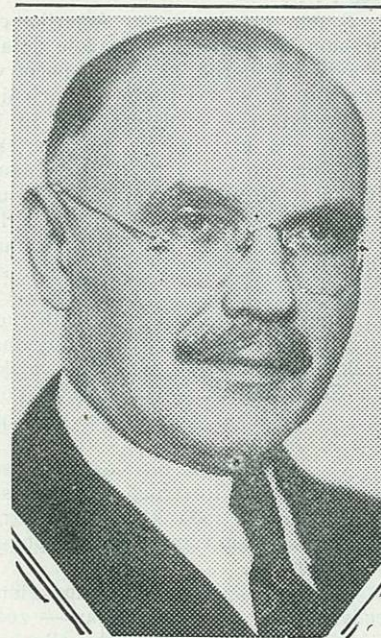
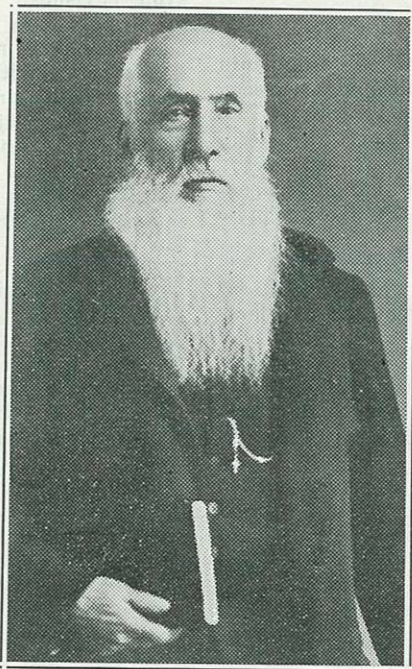
Glavni tajnik Josip Zalar je s svojim prirojenim lepim in zglednim značajem bil tisti stebel fraternalizma pri K. S. K. Jednote, ki se ni upognil ali razrušil pod težo dela temveč stoji kremenito v svojem prepričanju kot je bil v začetku. Tudi leta ga niso spremenila, temveč je danes čislán od vseh in tudi fizično mlademu fantu dober tekmeč. V kratkih besedah rečeno, je sedanji glavni odbor z

Mrs. Marie Prislund

Na sredi:

Monsignor Joseph F. Buh

Mr. Joseph Zalar

predsednikom Mr. John Germ-om na čelu eden izmed najboljših med našimi organizacijami, kjer prevladuje prijaznost in bratski duh, kar pomaga k splošnemu blaginji in je kot magnet, ki vleče nase in na članstvo svoje ameriškega naroda!

K. S. K. Jednoti želimo isti lep napredek kot ga je dosegla v preteklosti tudi v bodočnosti ter tem potom izrečamo naše čestitke in pozdrave odbornikom in članstvu te različne organizacije. Jubilejna proslava 30. julija v Jolietu, Ill., pa je bila nad vse uspešna.

LEO ZAKRAJŠEK:

OD PROGLASA NEODVISNOSTI DO ATLANTIŠKEGA ČARTERJA

1. Proglas neodvisnosti

VSAKEGA 4. julija naša republika praznuje svoj največji narodni praznik — The Independence Day — Dan neodvisnosti, ali kakor ga navadno imenujemo — Fourth of July — Četrty julij.

Kakor znano, sloni ta praznik na sledečem zgodovinskem dejstvu: Leta 1776, so zastopniki tedanjih 13tih britansko-ameriških kolonij, zbrani na svojem glavnem zborovanju (kontinentalnem kongresu) v Philadelphiji, na 4. julija obelodanili svoj Proglas neodvisnosti ter so s tem, kakor so sami zapisali, — “v imenu in na podlagi pooblastila dobrih ljudi svojih kolonij slovesno izjavili in proglasili, da te zedinjene kolonije so, kakor bi po vseh pravicah morale biti, Svobodne in Neodvisne Države; da so (kolonije) razrešene vseh obveznosti do Britanske krone ter da politične vezi med njimi in državo Veliko Britanijo so in morajo biti pretrgane.”

Proglas dalje pravi med drugim tudi to-le:

“Mi smatramo za same-po-sebi osvedočene resnice, da so vsi ljudje ustvarjeni enakopravni ter da jim je že Stvarnik podelil gotove ne-odrekljive pravice ter da so med temi pravicami tudi: PRAVICA DO ŽIVLJENJA, PRAVICA DO SVOBODE in PRAVICA DO STREMLJENJA PO SREČI; da si za doseg te pravice ljudstva postavljajo vlade, ki črpajo svojo pravično oblast iz privoljenja vladanih: da ima ljudstvo pravico spremeniti vsako obliko vlade, kadar koli ista postane škodljiva tem namenom, ter si ustanoviti novo vlado in jo postaviti na taka načela ter njeno oblast organizirati v taki obliki, kakršna bo po njihovem mnenju imela največ izgleda za donajanje varnosti in sreče . . .”

S tem proglasom so Amerikanci, — kakor je veliki Abraham Lincoln 87 let pozneje dejal: “na tem kontinentu postavili nov narod, ki je bil spočet v svobodi ter posvečen naziranju, da so vsi ljudje ustvarjeni enakopravni.”

Neodvisnost, enakopravnost in svoboda so torej bili prapori, pod katerimi so se ameriški kolonisti spustili v revolucionarno vojno proti mogočnemu britanskemu imperiju, ko so se v bitkah pri Concord-u in Lexington-u prvič spoprijeli s sovražnikom 19. aprila 1775.

Skoro osem let je trajala revolucionarna vojna, v kateri so se Amerikanci spoprijeli s sovražnikom v nad 30 večjih in manjših bitkah. Odločilna je bila ona pri Yorktownu med 28. sept. in 19. okt., ko so Amerikanci pod vodstvom generala George Washingtona in francoskega generala Rochambeau-a britansko vojsko pod vodstvom generala Cornwallis-a tako strahovito potokli, da so bili Britanci prisiljeni skleniti mir in se odpovedati svojim ameriškim kolonijam.

Vsakomur mora biti jasno, da so ameriški kolonisti v tej vojni strahovito trpeli: stradali so, zmrzovali so, krvaveli in umirali, toda kljub vsemu trpljenju in žrtvam jim ni zmanjkalo ne vstrajnosti, ne poguma in tudi ne vere v končno zmago.

Iz 13 odvisnih in zatiranih kolonij je nastalo 13 novih neodvisnih in svobodnih držav — zedinjenih v močno unijo, ki je imela dovolj življenjske sile v sebi, da je mogla odbijati vse napade od zunaj in na znotraj.

OSVOBODITEV RIMA

Dne 4. junija 1944 so zaplapolale ameriške zastave v tako zvanem večnem mestu Rimu.

Američani, oziroma zavezniki niso prišli v Rim kot osvoboditelji, ampak kot osvoboditelji; zato jih je tudi domače prebivalstvo sprejelo z velikim veseljem. Vrhovni poveljnik zavezniških operacij v Italiji, general Alexander, je v svoji proklamaciji rimskemu prebivalstvu izjavil: “Rim je vaš. Bodočnost Rima je v vaših rokah. Naša naloga je uničenje sovražnika.”

In ker je imela neizmerno veliko prazne in rodovitne zemlje, je na stečaj odprla vrata novim priseljencem, ki so zlasti iz Evropskega kontinenta vreli v stotisočih in milijonih v to čudovito deželo svobode in ekonomskih oportunitet. Zdravi, močni in pridni ljudje so “prišli in posedli” to prostrano zemljo od Atlantika do Pacifika. Za slabiče seveda ni bilo mesta med njimi.

Število držav v Uniji je od 13 narastlo na 48 v manj kot 150 letih. In prebivalstvo nove republike je od treh in pol milijona ljudi narastlo na 135 milijonov duš v 165 letih. Iz poljedelskih kolonij z velikanskimi kompleksi prazne divjine, kjer o kaki industriji ni bilo govora, je nastala največja in najmočnejša industrijska dežela. Iz skromnega in primitivnega kolonijalnega življenja, kjer je bil velik del naseljencev v neprestanem trdem boju za svoj vsakdanji obstanek, so se razvila nebrojna mesta z najmodernejšimi napravami in s sto tisoči in milijoni prebivalci.

Vse to pa so bili in so plodovi priborjene neodvisnosti, enakopravnosti, svobode in demokracije.

Pri vsem tem svojem kolosalnem in vsestranskem napredu pa je Amerika ostala zvesta “samim-po-sebi dokazanim in neodrekljivim pravicam, katere je Stvarnik podelil vsakemu človeku,” kakor so ustanovitelji naše republike zapisali v svoj Proglas neodvisnosti 4. julija 1776. ter celemu svetu naglasili, da ima vsak človek enake pravice do življenja, do svobode in do zasledovanja svoje sreče.

Dalje pa Amerika tudi ni pozabila na strašno ceno, ki jo je s svojo revolucionarno vojno plačala za pridobitev svoje odvisnosti in ravno tako tudi ni pozabila na svojo nič manjšo ceno, ki jo je plačala za ohranitev svoje državne Unije. Nasprotno! Ljubezen do neodvisnosti, svobode in demokracije je pravemu Amerikancu v teku pol-drugega stoletja nekako prišla v meso in kri, mu je že takorekoč prirojena. Na tej ljubezni je bil ustanovljen način njegovega življenja in so bile zgrajene njegove institucije. Zato pa je bila Amerika vedno pripravljena braniti svojo neodvisnost, to je način svojega življenja in to celo s svojo krvjo in svojimi življenji.

Wilsonovih 14 točk

Ko je Amerika v teku prve svetovne vojne spoznala, da demokratični Franciji in Angliji ter njunim zaveznikom preti poraz od strani militaristične in imperialistične Nemčije, ji je postalo jasno, da je njena lastna neodvisnost resno ogrožena. Sicer pa je kajzer Ameriki na nesramen način direktno zagrozil, da ne bo trpel njenih “neumnosti.” V obrambo svoje neodvisnosti, svobode in demokracije je Amerika 6. aprila 1917, Nemčiji napovedala vojno ter se pridružila demokratičnim silam v borbi za poraz militarizma in imperializma. V vojno je šla z geslom, da napravi svet varno mesto za demokracijo (to make the world safe for democracy).

V svojem govoru na naš kongres 8. januarja 1918, je predsednik Wilson proglasil svojih 14 točk za svetovni mir. Kar je pomenil Proglas neodvisnosti za Ameriko, to so v veliki meri pomenjale Wilsonove točke za celi svet. Wilsonov načrt je bil — dati narodom neodvisnost in svo-

bodo na podlagi samoodločevanja ter nato narode povezati v skupno organizacijo (Ligo narodov), ki naj bi reševala mednarodna sporna vprašanja ter tako preprečevala napadalne vojske in tako tudi vzdrževala svetovni mir.

Nemčija je kmalu sprevidela, da radi ogromne materialne in vojaške pomoči od strani Amerike svojim nasprotnikom ne bo kos. Zato se je nepričakovano hitro podala. Tako zmagovalci niso bili pripravljeni za mir.

Sicer pa Amerika in njeni zavezniki tedaj niso bili niti zreli, niti zmožni, da uresničijo Wilsonov program za svetovni mir. Na Wilsonov pritisk je bila Liga narodov sicer ustanovljena, toda radi državniške kratkovidnosti večine naših zveznih senatorjev je Amerika ostala izven Lige. Postala je nekako "debatno društvo," ki ni imelo niti volje niti moči, da bi vršilo velike in važne naloge, katere ji je Wilson začrtal.

Wilson sam je moral radi Lige v mnogo preran grob. Padel je v boju za svoja vzvišena človečanska načela, v katera nikoli ni izgubil svoje vere. Prepričan je bil, da bo svet nekoč strašno drago plačal to, da ni sprejel njegovega programa za svetovni mir. Prepričan je pa tudi bil, da bo prišel čas, ko bo svet prisiljen sprejeti in tudi izvršiti njegov program. Ta čas je prišel hitreje kot je Wilson mogel pričakovati. Ta čas je sedaj tukaj.

Tako stoji tisti Woodrow Wilson s svojimi 14 točkami in s svojo Ligo narodov, ki je bil pred 25 leti kratkovidnim, sebičnim, puhloglavim in po strankarski zagrizenosti zaslepljenim državnikom, politikarjem, časnikarjem in nebrojnim drugim ljudem po celem svetu predmet zasmehovanja in sramotjenja kot nestvaren in nepraktičen sanjač, — danes pred celim svetom povečan in izpričan kot edini, iskreni in resnično veliki vodilni državnik, ki jih je rodila prva svetovna vojna. Njegova ameriška pravicoljubnost, svobodoljubnost in človekoljubnost, a istočasno tudi njegova dalekovidnost ter njegov program za novo svetovno ureditev služijo kot mogočni svetilniki, ki kažejo pot sedanjim svetovnim voditeljem k po-vojni ureditvi sveta. In kolikor dlje bo prišel svet od Wilsonove smrti, toliko jasnejše bo videl resnično veličino Amerikanca — Woodrow Wilsona, ki je produkt Proglaša neodvisnosti 4. julija 1776.

Atlantiški čarter

In ko je Amerika jasno spoznala zavratne in zločinske načrte naci-fašistov, je proti pričakovanju onih, ki so dvomili v iskrenost ameriške človekoljubnosti, svobodoljubnosti in demokracije, in tudi proti pričakovanju onih, ki so v bogati Ameriki videli le neke vrste Shakespeara-ovega Shylock-a (brezsrčnega in neizprosnega oderuha), je naša republika v predsedniku Rooseveltu in mnogih drugih svojih voditeljih naše novodobne George Washington-e, Thomas Jefferson-e, Andrew Jackson-s, Henry Patrick-e, Abraham Lincoln-e in druge slične svoje narodne voditelje iz preteklosti, ki so Ameriko ustvarili, jo ohranili do današnjega dne ter iz nje napravili veliko in mogočno državo.

Ko so predsednik in njegovi vodilni somišljeniki spoznali nevarnost, ki je od strani naci-fašizma pretela naši neodvisnosti, "našemu načinu življenja," so neustrašeno pričeli opozarjati svoj narod na katastrofo, ki se bliža celemu svetu in tudi Ameriki, ter ga pozivati na branik njegovih političnih, gospodarskih in socialnih dobrin.

Po Hitlerjevem napadu na Čehoslovaško jim je postalo jasno kot beli dan, da je druga svetovna vojna neizogibna. S Hitlerjevim napadom na Poljsko se je vojna formalno pričela. Napadi na druge države so postali samo vprašanje časa. Tako tudi napad na Ameriko. Cel svet je objela gosta in duhomorna megla nejasnosti, groze in obupa. Svet ni videl nikjer rešitve. Vse je kazalo, da je popolna zmaga nazi-fašistične železne pesti, krivice, sužnosti in nasilja nad celim svetom samo vprašanje časa. Ta domneva je bila pa tem močnejša radi nejasnosti stališča, ki ga bo Amerika zavzela v tem novem svetovnem konfliktu.

V tem težkem in obupnem svetovnem položaju je spregovorila Amerika. Spregovorila je tako mogočno in tako glasno, da jo je slišal celi svet. Tiranom so njene

besede napovedale propast in pogin, a trpečim in zaslužnim narodom so pa prinésle upanje na odrešenje in novo svobodo ter jim s tem dale smisla, poguma in moči za odpor proti zatiralcem.

Najnovejši produkt Proglaša neodvisnosti, vreden naslednik ustanoviteljev in varuhov ameriške neodvisnosti, svobode in demokracije ter vreden naslednik in učenc predsednika Wilsona, — naš predsednik Roosevelt je dne 6. januarja 1941 proglasil svoj Atlantiški čarter, ko je dejal:

"V bodočnosti, katero si skušamo zasigurati, predvidevamo svet (človeško družbo), ki bo slonel na štirih temeljnih svobodah.

Prva je svoboda govora in izraževanja — po celem svetu.

Druga je svoboda, da bo vsaka oseba lahko častila svojega boga na svoj lastni način — po celem svetu.

Tretja svoboda je ona, ki bo človeka rešila pomankanja, kar v širšem (svetovnem) pomenu besede pomeni tak gospodarski sporazum, ki bo vsakemu narodu zagotavljal zdravo in mirnemu času primerno življenje — po vsem svetu.

Četrta svoboda bo človeka rešila strahu, kar v širšem (svetovnem) pomenu besede pomenja svetovno zmanjševanje oboroževanja in to do take mere in na tako popoln način, da noben narod ne bo zmožen napada na svojega soseda — in to nikjer na svetu.

To ni nikaka vizija za prihodnjih tisoč let, temveč je definitivna podlaga za tak način svetovnega reda, ki je dosegljiv že v našem času in generaciji (rodu). Ta (naš) svetovni red je nekaj popolnoma nasprotnega takozvanemu novemu redu tiranije (nasilja), kakršnega hočejo tirani ustvariti z bombami.

Temu redu nasproti hočemo postaviti nekaj večjega, — red moralne sile. Dobra človeška družba je namreč zmožna gledati v obraz kovažu načrtov za svetovno nadvlado in zunanje revolucije — brez strahu.

Od začetka naše ameriške zgodovine smo mi imeli neprestano spreminjanje, imeli smo mirno revolucijo. Imeli smo revolucijo, ki se neprestano vrši ter se prilagoduje spreminjanju razmer in to brez koncentracijskih logarjev in brez živega apna v izkopanih jarkih. Svetovni red, po katerem mi stremimo, je sodelovanje svobodnih držav, ki v svobodni, prijateljski človeški družbi sodelujejo druga z drugo.

Naš narod (ameriški) je položil svojo bodočnost v roke, v možgane (glave) in v srca milijonov svojih svobodnih mož in žen, in z božjim varstvom polaga vse svoje upanje v svobodo (prostost). Svoboda vsepovsod daje najvišje mesto človečanskim pravicam. Naša pomoč bo šla onim, ki se bore za dosego in ohrano teh pravic. Naša moč obstoji v naši enotnosti ciljev."

Kakšen je bil do sedaj odziv ameriškega naroda na pozive in apele našega predsednika in njegovih sodelavcev za obrambo "našega ameriškega načina življenja" kakor tudi za popolno sodelovanje z ostalimi pravičnimi in demokratičnimi silami ostalega sveta, nam najbolje dokazuje dejstvo, da je cela Amerika kmalu postala ena sama neizmerna tvornica, iz katere se na debelo in neprestano vali vsakovrsten vojni material in živila proti mnogoštevilnim bojnim frontam, a istočasno je Amerika postala tudi eno samo velikansko vojaško vežbališče, iz katerega dan za dnevom odhajajo novi izvežbani in oboroženi regimenti čez Atlantik in Pacifik.

Kaj in koliko pomenja ameriški "arzenal demokracije" za vse naše zaveznike brez izjeme, nam najjasneje dokazuje uradno poročilo, da znašajo vojne datjave Amerike njenim zaveznikom v raznovrstnem vojnem materialu in živježe že okrog 25 bilijonov dolarjev.

Toda kaj so vse te materialne datjave v primeri z našimi vojaškimi silami, ki danes štejejo okrog 11 milijonov fantov in mož in tudi deklet, zlasti pa v primeri z našimi dosedanjimi in bodočimi človeškimi žrtvami?

Amerika je torej odločena, da skupno s svojimi zavezniki, z ostalimi združenimi narodi, zruši bojno silo

Hitlerizem, osvoboditi zaslužnjene narode ter svetu nov red, ki ima biti red pravice, svobode in časti.

Amerika s svojimi zavezniki zmagala nad nacističnimi tirani in okupatorji, o tem danes ne more biti govora. Če bi bila Amerika enega dvoma, a koliko bo uspela s svojim programom, to je s svojim Atlantskim čarterjem, a pokazala bodočnost. Morda ne bo uspela sto-odstno in takoj, a lahko smo pa uverjeni, da bo uspela v bližnji meri ter da bo bodočnost njen uspeh spolnjevajala, kajti zmaga pravice in resnice se da samo zakasnit, a preprečiti se ne da, a to pa tem manj ker danes milijoni trpe, krvave in umirajo zanjo.

Ženski svet

INVAZIJA JE V POLNEM TEKU

V TOREK, šestega junija, so priletele prve čete zaveznikov ter se spustile iz zračnih višav na zemljo v tistem delu Francije, ki ga imenujejo Normandija. Še predno je jutranja zarja poljubila morsko obalo, so že padali mladeniči in moške, katere je zadela sovražna krogla predno so se mogli sami postaviti v boj. Preko vseh teh številnih žrtev so se valile nove trume vojakov, katerim se je posrečilo zavzeti precejšen del obrežja ter jim omogočilo nadaljnje prodiranje v deželo. Vse tisto nemško bahanje o neprodirni zapadni steni ni ostrašilo zaveznikov od novega poskusa osvoboditi Francijo, ki jo je Hitler s tako lahkoto podjarmil pred štirimi leti. Tedaj je bila Nemčija trdno prepričana, da je ni sile na svetu, ki bi mogla zdrobiti nemškega orla, kateri se je spremenil in strahovitega zmaja in povzročal strah in trepet koder koli se je prikazal.

Nemška zračna sila je bila garancija, da ne bo nobenemu meščanu treba bežati v zaklonišča, kajti njihov zračni obroč je tako mogočen, da preko njega ne bo moglo nobeno sovražno letalo. To vse so bile lepe pravljice, katerim je zaslepljeni narod trdno zaupal in verjel. Danes, ko je uničenih mnogo nemških mest, industrije in nešteto mrtvih vsled bombardiranja, danes se menda svita v glavah Hitlerjevih oboževalcev. Field marshal Kesselring, ki danes poveljuje svojim bežečim trupam v severni Italiji je pred štirimi leti ognjevitov govoril letalskim kadetom, ki so gradirali v letalski šoli blizu Hamburga. Rekel jim je tako:

“Vi ste prvi v Nemčiji, katerim povem, da se Adolf Hitlerjev Reich nahaja pred ponosnimi zmagami. Njegovi ukazi so že razdeljeni in mi bomo strli vsakega, ki bi se predrznil zastaviti nam pot našega sijajnega pohoda — narodne socialistične Nemčije. Milenium, ki je tolikokrat preslepil in se izmuznil našim prednikom, je sedaj zopet na vidiku in za nas lahko dosegljiv. Vaše vežbanje v letalstvu se ne da meriti z nobenim drugim na svetu in naša letala so najboljša, kar jih kdo producira. Kmalu boste šli v boj za največjega vodjo in za našo slavno domovino. Tedaj bo vaša vzvišena dolžnost uničiti sovražnika, kjer koli ga boste videli. Iz veličastnih letal trosite pekel in smrt. Bombardirajte ženske in otroke, ki so tako zaslepljeni, da pričakujejo varstvo od dekadentne demokracije. Bombardirajte jih dan in noč, dokler jim ne ubijete njihove odpornosti. Otresite se sentimentalnosti in obzirnosti, kajti ta je bila poguba naših očetov. Porušite mesta in vasi, da ne bodo drugega kot kup pepela in razvalin. Uničite vse, kar je živega v sovražnih deželah. Anglija, Francija, Nizozemska, Norveška in Belgija naj bodo cilj vaših zmagovitih in uničujočih poletov nad vsem, kar se nahaja v teh deželah. Vaša dolžnost je, da zdrobite zmaja z milijonskimi glavami, ki se je predrznil izzvati našega Siegfrieda.”

Ta surov govor naj zadostuje kot obtožnica proti generalu Kesselring-u, kadar bodo sestavljali imenik kriminalcev, ter tudi njega poklicali na obračun za brezštevilna grozodejstva z bombardiranjem.

Marsikateri teh kadetov, ki so pred štirimi leti poslu-

šali taka brezvestna povelja, danes ne more več dvigniti svojega glasu in posvariti tovarišev, ki so po takih naukih zaslepljeni izvršili nečloveške brutalnosti nad nedolžnimi prebivalci mest in vasi.

Invazija je nekaj strašnega in pozdravljamo jo le, ako pomeni konec trpljenja in odrešenja za ves svet. Invazije se ne moremo veseliti, kajti tam padajo tudi naše žrtve. Marsikatera ped zemlje bo drago odplačana z življenjem mladih in krepkih sinov in mož, katerih ne bo več nazaj med nas. Nervozno sledimo novicam dan za dnem in vsak miroljuben človek goji željo, da bi se skoraj končalo to nepopisno trpljenje, — najhujše prizadene ravno take, kateri nikdar niso povzročili ne vojne, ne vojnih razmer.

Včasih smo upali, da se bodo uprli sami nemški vojaški poveljniki, a rečeno je bilo, da si od teh nihče ne upa ganiti, kajti vse častniške družine in bližnji sorodniki so kot talci, kateri bi izgubili življenje v trenutku vsake odpornosti nemške armade.

Na tako možnost so naciji že mislili in zato so enkrat odslovili feldmaršala von Rundstedt, ker je bil osumljen kot vodja Junkerjev. Ti mislijo že na bodočo vojno, za katero bi radi ohranili kar največ častniškega osebja. Nemški narod je prepojen z fiksno idejo, da mora on postati gospodar sveta in vsi drugi pa se pokoriti nemškemu poveljstvu.

Feldmaršal Erwin Rommel pa uživa veliko zaupanja med naciji, ker je takorekoč med njimi zrastel in se povzpел do take časti z njihovo pomočjo. Čeprav je moral bežati iz Afrike, je vseeno ohranil kredit pri Hitlerju. Videli bomo, kako se bo držal sedaj, ko je odprta druga fronta v Franciji in katera kaže nepričakovano dobre začetne uspehe.

Spominjamo se s hvaležnostjo in občudovanjem tistih prvih bojevnikov, ki so šli preko silnih ovir, da so omogočili trupam, ki so prihajale za njimi do nepričakovano dobrih uspehov. Na peščenem obrežju Normandije leže mrtve priče ostudnega nemškega vojskovanja, ki bo s to mogočno invazijo za vselej končano.

ŽENSKI GLASOVI BODO ODLOČALI PRI BODOČIH VOLITVAH

Vojna je prinesla tako razmerje med volilci, da bodo pri bodočih volitvah ženski glasovi prekašali moške več kot za polovico. Pričakuje se, da bo približno 45 milijonov žensk volilo in ni dvoma, da bodo volitve odločali ti številni ženski glasovi. Moški vojaki se najbrže ne bodo mogli povsod odzvati in poslati svojih glasov, zato pa lahko trdimo, da bo izid volitev odvisen od ženskih volilk. Kateri kandidat bo prišel z boljšim programom pred tako veliko skupino, tisti bo zasiguran svoje zmage.

Pri zadnjih predsedniških volitvah so se ženske ogrevale za tiste, ki so podpirali New Deal in tudi pri letošnjih kampanjah bodo ženske dobro premislile, katera stranka zastopa boljši in za splošno ljudstvo koristnejši program. Slabo spričevalo bi bilo za nas ženske, če bi ne porabile te ugodne prilike in ne pomagale priti do vladnega zastopstva takim, ki so se izkazali za delavske prijatelje ne pa za izkoriščevalce.

Dolžnost nas vseh je udeležiti se volitev, kajti vsak glas, ki ga oddamo za dobrega kandidata je en korak za našo splošno korist. Kar pogledimo v kakšno zmedo je prišel svet, ker ženskam niso pustili do nobenih višjih in odgovornih služb. Prepričani smo lahko, da bi matere nikdar ne prepustile usode svojih sinov in mož takim rabljem, kakor jih je pokazala druga svetovna vojna. Ako hočemo preprečiti take hudobije po svetu, moramo same postati aktivne in sodelovati za splošna izboljšanja. Vse ne moremo stati v visokih službah, res pa je, da vsaka izmed nas lahko pomaga s svojim glasom pri volitvah vsem tistim dobrim in zmožnim osebam, moškim in ženskam, ki razumejo svoj posel in jim je ljudski blagor pri srcu. Dosti krivic se dogaja in če bomo neaktivne, bo vse ostalo pri starem. Izkoriščevalci se bodo še naprej mastili, delavec bo pa udano prenašal svoje križe in težave. Dolžnost žensk je poseči povsod, kjer je treba kaj izboljšati v človeški

družbi. Od sedaj pa do jeseni porabimo čas zato, da bomo izbrale take kandidate, ki bodo pošteno in pravično vršili svoje naloge.

ANGLEŠKA PARLAMENTARKA BO IMELA HUDO TEKMOVALKO

Lady Astor, ki je prišla v precejšnjo nemilost med ljudstvom radi krožkov, ki so se zbirali na njenem posestvu Clivenden, je dobila hudo nesprotnico, ki jo bo skušala spraviti iz parlamenta. Mrs. Isabel Brown nima zaslombe med aristokrati, kajti ona prihaja iz delavskih krogov. Kot učiteljica se je precej izobrazila in je postala tako izborna govornica, da bo kaj lahko tekmovala z Lady Astor, ki je dobro poznana radi njenih pikrih pripomb in odgovorov.

“MAMA ME JE NAUČILA”

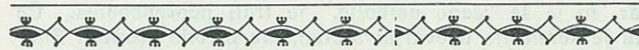
Tako lepo se sliši in kar nekam prijetno se zdi nam starejšim ljudem, kadar slišimo tak odgovor od naših mlajših slovenskih otrok, ako jih vprašamo, če razumejo slovensko. Slovenskih ljudskih šol ni v Ameriki in le v par večjih mestih je društvo ali Narodni dom omogočil slovenske tečaje, kamor zahaja nekaj naše mladine. Raztreseno živimo in vsem otrokom ni že radi oddaljenosti mogoče obiskovati slovenskih tečajev, pa če bi si otroci še tako želeli naučiti se našega jezika. Tako vidimo, da pade ta dolžnost na mater, na tisto, ki je obložena že z drugim delom več kot preveč. Hvala Bogu, da imamo dosti takih mater, ki znajo pridobiti svoje otroke za učenje našega jezika in iz več dopisov smo lahko sprevideli, da je marsikomu tudi naš jezik prav prišel.

Naši vojaki so v Italiji srečali rojake iz Primorske, ki so bili vtaknjeni v italijansko armado. Kako ganljivo je bilo, ko sta se dva vojaka iz tako različnih krajev mogla pogovarjati v materinščini. Oba sta čutila neko tesno vez med seboj in gotovo je bilo obema lažje, ko sta se našla v takih nenavadnih položajih.

V prejšnjih časih so nas takozvani Američani prezirali in nas smatrali za manj vredne državljane menda zato, ker smo znali en jezik več kot oni. Otroci si kar niso upali odpreti ust, ako bi jih slišali drugi in se norčevali iz njih. Tako je bilo prej. Med vojno pa so tudi Američani sprevideli kolike vrednosti je znanje drugih jezikov in kakor vemo, je mnogo vojakov šlo v šole, kjer so se učili raznih jezikov. Naše kulturne vrednote, ki smo jih prinesli iz svojih rodni krajev, niso več zaničevane in lahko smo ponosni, ako smo ohranili našo govornico tudi med našo mlajšo generacijo.

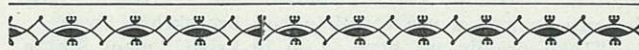
Prelepe poletne počitnice so tukaj in mesto da bi jih otrok zapravljal s samim igranjem in letanjem, bi bilo zelo pohvale vredno, ako bi se matere polotile in začele s poukom slovenskega jezika. Vsaka mati zna dovolj, da bo dala svojim otrokom dobro podlago za nadaljnje učenje tekom šolskega leta v rednih slovenskih tečajih. Za vzgled so nam lahko naše Primorke, ki so kljub Mussolinijevim grožnjam ohranile slovensko zavest in preprečile vpliv potujčevanja slovenskih otrok. Težka naloga je bila to in tudi nevarna, kajti Italijani so kaznovali vsakega, ki si je upal širiti naš jezik. Vse slovenske šole so jim Italijani zaprli in otrokom so utepali v glavo italijanščino, a danes se lahko čudimo, kako brezuspešna je bila njihova propaganda.

Slovenske matere v Ameriki, posnemajmo naše sestre Primorke in izkoristimo dobo počitnic za izobrazbo in vežbanje naših otrok v slovenskem jeziku, da bo vsak otrok lahko rekel: “Mama me je naučila.”

Marjetica

Spisal Anton Koder
(Nadaljevanje)

To je veseli vaški ples sredi tratine pod širokovejačo lipo, to je narodna veselica, najlepša, najpriljubljenjša, to so sladki spomini let, nekdanjih dni, minulih sredi bele vasi, sredi preprostega, nepozabnega domovja.

XIV.

Kmetsko življenje v resnici ni nikdar brez veselja in zanimivosti. Stoprv mine eno, že se bliža drugo. Tako se vrsti mesec za mesecem, leto za letom, da človek niti ne ve, kedaj.

Posebno pri Srakarju je bilo v zadnjem času kakor v večni spomladi. Veselih ur ni manjkalo nikdar.

Kar vasuje Štefan ondi, se je Srakar pomladil najmanj za pet let. Marjetice pa kar poznati ni več. To ni več tisti kratkobesedni stavec, to je možak, kateremu se bere na obrazu in povsod, da mu sije zadovoljnost. In to ni več petnajstletno boječe dekletce, to je vzrastlo, življenja in same sebe veselo dekle, kakoršnih je malo.

Po požinkih jame polagoma solnce pozneje vzhajati, prej leze doli za gore in za daljno morje. Večeri pa se raztegujejo vedno bolj in bolj.

Druga leta se je bala Marjetica tega časa in tudi Srakarju ni bil povšeči, kajti spanje se mu je jelo utrgovati po noči, luč mu je jemala vid in tudi imenitnega dela ni imel za jesenske in zimske večere.

Letos pa je bilo vse drugače. Marjetica se je kar veselila večerov in pogledala čestokrat čez dan na zatemnelo uro na steni in preračunila na prste, koliko časa še mine, da pride Štefan.

Saj so pa tudi v resnici prijetni večeri na kmetih. Zunanaj leži temna noč. Semtertje prisije luna izmed pretganih oblakov, tam iz dalje se čuje veselo fantovsko petje, voda šumi na vaški žagi, mlin klopoče v gorskem zatišju in hišni čuvaj se oglašča v listju ali na vežnem pragu.

V takem času je snel Štefan kamižolo z lesenega obešalnika pri peči, potisnil kučmo na čelo in ubral pot pod noge proti Srakarjevim. Čestokrat so ga obsuli fantje na vasi, ga silili in zadrževali, naj ostane med njimi, a on je dejal: “Kmalu pridem, ne morem drugače.” A nihče ni verjel prav tem besedam; saj so pa bile tudi le izgovor, opravičba za silo. V sili pa je dovoljeno marsikaj.

A kedo bi bil puščal tako prijetno družčino, kot je bila pri Srakarjevih? Nihče, posebno Štefan je ni mogel. Marjetica je sedela pri mizi poleg njega, šivala, vezla, ali vrtela brenčeci kolovrat. Semtertje pa in še precej pogosto ji zdrsneta roki nevedoma v naročje, pogled ji obtiči na Štefanu, kakor brez življenja sloni poleg njega in poslušaj njegov govor. A ko se zopet zave in zdrami, zardi in jame urneje nadaljevati svoj posel.

Srakar je sedel navadno na zapečku, vlekel gosti dim iz svoje pipice ter kakor vodja z višine zrl na svoja podložna: Marjetico in Štefana. V zadnjem času si je tudi nekaj zboljšal življenje. Prej je bil jako varčen v kadenju. Niti pipice si ga ni privoščil čez mero, včasih je bil tudi poldrugi dan brez trohice tobaka, a zdaj nikdar več.

Kako neki? Štefan je bil vsakdanji gost. Pri vsaki priložnosti mu je pomolil svoj tobačni mehur in dejal: “Na, natlači eno ali pa dve!” In on, kaj je hotel? Pokazati je moral, da ni tako na suši in vrniti je moral. Tako se vsaj spodobiti.

Pa tudi govornica v Srakarjevi družčini ni bila tako nezanimiva in vsakdanja. Srakar je bil sivolas. Mnogo je skušil, mnogo doživel in mnogo je vedel povedati.

Največkrat je hvalil stare čase. "Stara vera, star denar, to je še vedno najbolje," je trdil neprenehoma. Če mu je semtertje ugovarjal Štefan, mu ni bilo povšeči. Puhnil je kaka tri pota pogosteje dima in dejal: "Kaj bode te nekí, mladoletniki? Ko bode te imeli toliko let, kot jih imam jaz, vedeli bode te, kaj je starost, kaj pa mlado neizkušeno seme."

Nekoč se zavrti govorica na gospodarstvo in družinske razmere. Srakar je trdil, da so v njegovem času manj delali in se trudili, a več pridelali. Šol in tiste učenosti niso niti poznali, a več vedeli in bolj brezskrbno živeli.

"Tako pravijo vsi stari, a to je krivo," meni Štefan. "Ko bi se ne bil jaz, postavim, v mestu učil v umetnem mlinu, ko bi ne bil dal prestrojiti domačega po novih iznajdbah, pol toliko bi se ne smlelo in naša hiša bi si ne bila toliko opomogla, kakor si je."

"O tem ne govorim, in s teboj se ne merim, Štefan, ki si učen in premeten," pravi Srakar, pogleda izpod širokokrajnika svojega mladega nasprotnika, pljune po tleh, kakor da bi hotel reči:

"Bašte, slabo bi bilo, ko bi me ti ne ugnal v kozji rog, ki si mlinarjev. A ko bi se skušal z menoj v revščini in v mojih malih zaslužkih, govoril bi drugače."

"Tega ne, tega, oče Srakar. Vi me nočete umeti, jaz sem le menil, da so sedanji časi drugi, kot so bili nekđaj in da se moramo obračati po njih, ako nočemo, da zaostanemo. In tako se godi baje povsod," povzame Štefan, hoteč potolažiti upornega Srakarja.

"Ne da bi dejal, da nimaš prav. Baš tako je trdila moja rajna, Marjetičina mati, Bog ji odpusti grehe, in dobro se nam je godilo tedaj, akoravno nisva imela drugega kot delavne roke in ta podstrešek v zimí in slabem vremenu."

"Bogastvo baje ne stori človeka srečnega, vsaj mene bi ne in si ga tudi ne želim. Kedar bi jaz, postavim, nevesto izbiral, in enkrat mi vendar ne kaže drugače, ne gledal bi na novce, ime in premoženje. Takšno bi vzel, ki bi mi bila povšeči, ki bi imela nekaj srca in potrpežljivosti. To bi bila najlepša dota," pravi nekako razvnet Štefan in pri teh besedah se skrivaje srečata njegov in Marjetičin pogled.

"Kaj boš nekí, Štefan, ti se motiš, ti lahko dobiš tako, da se boš v kočiji vozil okrog, v ponedeljek tako oblačil kot v praznik in nedeljo, da boš ukazoval in pregledoval. Le zapomni me, Štefan, in verjemi mi!" Izgovorivši poda Srakar raz zapeček svoj tobačni mehur, meneč: "Na, natlači zdaj eno luknjo mojega, ker že vasuješ pri nas in smo bolj sosedje!"

Štefan se začudi pri teh besedah, potegne z desnico po čelu, kakor bi hotel uničiti za vselej take misli in pravi:

"Jaz, oče, da bi tako jemal, menite? Jaz pa pravim, da bi je ne, saj mi ni sila, in prosto voljo imam."

"Katera ti pa godi torej, katera, Štefan, zini in reci, katera ima take lastnosti, kakoršne zahtevaš ti?"

"Ena sama je, oče, taka, ena sama v vsej fari in na vsem svetu. In če ne dobim tiste, nočem nobene, pa samec ostanem," odgovori Štefan s tresočim glasom. In beseda mu zamre na ustnah, glavo podpre v dlan, desnica, s katero drži pipo, se mu trese, pogled pa mu uhaja pogosto tja — na zbledelo Marjetico.

"Pa nas vsaj na ženitnino povabiš, Štefan! Ne da bi dejal, da bi bil vreden sicer take časti, a tvojo izvoljenko bi le rad poznal. Jeli, da ne boš tak, da bi ne storil tega, ker smo že znanci in sosedje?"

"Mene tudi ne pozabiš, jeli Štefan? Tedaj se že lahko tako oblečem, da ti ne bom delala sramote," pridene še Marjetica z boječim glasom in rdečica jo zalije.

Štefan je zadet. Nekaj časa molči, potem popravi klobuk, ki mu je zlezal bolj na čelo, plane kvišku, prime Marjetico za roko in vzklikne: "Oče, ali me poznate, čigav sem — in če me, verjemite, Marjetica bo moja žena, — ali pa nobena."

Zopet nastane tihota. Marjetica sramežljivo pobesi obraz. Šivanje ji zdrsne v naročje. Štefan prisede, morda

nevedoma, tik nje. Srakar pa vleče, kakor bi ne umel samega sebe več, na vse duške iz ugasle pipe, potem pa pravi: "Ne bodi, ne bodi, Štefan, kaj bi govoril tako, kar ni nič, in kar je neumno."

"Nespametno naj bi bilo, oče, to? Vi še ne poznate Štefana. A poznali ga bode te. V enem letu prevzamem gospodarstvo, svoj gospod sem potem. Jeli Marjetica? Potem je pa vse prav." Dalje ne more govoriti. Prevelikega veselja hiti na prosto in dalje čez pogorje. Marjetica skoraj omahne na stol pri teh besedah. Svet se ji vrti pred očmi, vse ji je čudno, spremenjeno, sama sebe ne pozna več. Potem urno vstane in hiti v svojo spalnico. Ondi poklekne pred posteljo, se ozre v sveto razpelo na steni in vzdihne: "O križani Zveličar, ali je mogoče? O to je preveč!"

Srakar pa kima še dolgo na zapečku, miga z brado, govori polglasno s seboj in pravi naposled: "Kaj bo nekí? Tako govore mnogi. Tako je stara navada mladih ljudi. Dokler ne vidim z lastnimi očmi, kar pravi, ne verjamem. Jaz poznam mlada, neizkušena semena."

XV.

Kmetsko ljudstvo je prav za prav nerazumljivo. Mnogo lepih lastnostij ima, mnogo čednosti in nepopačenosti. Posebno v zadnjih se prijetno odlikuje od ponosnega meščanstva. Kar se pa tiče opravljalivosti in raznašanja vaških novic, bašte ni za las bolje, in za to skrbe zgovorne ženice in brezzobe starke.

Ko je Štefan jel vasovati pri Srakarjevih, so ga urno zasledili strupeni jeziki. Če je govoril pri studentcu z Marjetico, videlo ga je pol soseske; če je poslonil mimogrede na njenem oknu, ali jo pospremil v nedeljo dopoldne od maše grede, zmajevali so z glavami, kazali s prstom za njim in dejali: "Glejte ga, Mlinarjev je, pa s Srakarjevo govoriči!"

Tudi Marjetici in Štefanu ne ostane to tajno. Poslednji se navadno smeji vaški radovednosti, semtertje tudi nekoliko pojezi in s čevljem ob tla udari; Marjetica pa, ubogo dekletce, se velikokrat razjoka poznega večera v postelji kakor petleten otrok in ve in ne ve, zakaj.

Čestokrat pomisli tudi nazaj, ko še ni poznala Štefana, in primerja tedanjo dobo s sedanjo. Reva je bila tedaj, kajti imela ni ničesar, a srečna tudi. Strašila je ni izgoba. Sedaj pa ima toliko, in nič. Če le enkrat pomisli na-se, poplačati mora stotero to predrznost s strupenimi bodali opravljalivih in zavidnih jezikov.

Tudi Srakarju vaške govornice ne ostanejo tajne. Ko nabira neko popoldne smolo v gozdu, pridruži se mu znana beračica ob palici in mu pove, kaj se govori o Marjetici in kako sodi ljudstvo o tem.

Srakarja tedaj jeza zalije, da zamahne s svojo leseno palico nad babnico in bi jo bil tudi morda neusmiljeno kaznoval za njeno prijaznost, ko bi ne bila pobrala pet in zbežala, kar sta jo mogli nesti dve koščeni in tretja lesena noga.

A Srakar njene novice vendar ne pozabi. Ves čas v gozdu in vso dolgo pot proti domu ga peče kakor žerjavica na prsih, dozdeva se mu, da mu leži težek kamen, silovita skala na srcu, katero bi rad odložil in jo tudi odložiti mora.

Prišedši domov niti ne pozdravi Marjetice, ki ga pričakuje na pragu. Molče vrže smolnico v kot, sede na trinožni stolček poleg ognjišča in zakliče čez nekoliko: "Marjetica, sem pridi!"

Marjetica se prestraši resnega glasu in se približa očetu.

"Marjetica, ti izpolniš kmalu šestnajsto leto in upam, da si bila do sedaj vedno poštena. Poštena je bila naša hiša in pošten sem bil jaz, njen gospodar. Nihče nas ne bi nosil po jezikih, nihče nas ni smešil, in nihče nas ne bo v prihodnjic, le poslušaj me, dokler miga tale moj mazinec in živimo mi od lastnih žuljev. Ti veš, da sem Štefana rad imel in ga imam še, a ti ga moraš pozabiti, še danes; prej ko je mogoče, bolje je. V hišo ne sme več, ogiblji se ga, s poti mu hodi, kajti on je Mlinarjev, ti si pa Srakarjeva. Tako ti zapovedujem danes, in tako jutri in vedno!"

"Da bi Štefana pozabila, oče?" vzklikne Marjetica blede in omahne na ognjišče. "O, tega ne morem, vse drugo tega ne. A ogibljem se ga, in vsak večer pomolim, da ne omagam. Boljšega, dobro vem, da ne zaslužim in tudi ne tirjam od njega." Marjetica ne more dalje. Obraz zakrije v predpasnik in solze jo polijo.

Strakar solz ni mogel videti. "Ne jokaj!" pravi potem. "To ti povem le tako, da veš, in se veš ravnati. Štefan ima baje že izbrano nevesto, dveh pa ne more jemati."

"O, kaj je to, oče? Jaz komaj vem, kaj je nevesta, najmanj pa, da bi bila jaz kedaj Štefanova. Vendar rada ga imam tudi brez take misli."

"To je pregrešno, deklič. Pozabi ga, pa je!" veli starac in jame hoditi urnih korakov po veži.

"Bom, bom," pravi deklica in odide v svojo spalnico. Ondi pa, kedo bi vedel in ne vedel, kako je ondi?

Mesec sije na nebu. Noč leži po tihi dolini, noč v Marjetičini spalnici. V nižavi se vidi belo visoko poslopje: Mlinarjeva hiša; psi lajajo prijazen glas, fantje gredo počč čez polje, in mlinsko kolo prijetno ropoče.

Marjetica ne vidi, ne sliši vsega tega.

Poleg postelje visi podoba Božje porodnice sedem žalosti. Njo objame in poljubi, in oči se ji osuše, moči jo zapuste. Na posteljo se nasloni in pozabi — ves svet.

To je nesrečna ljubezen sredi tihe kmetske doline.

XVI.

Kako je lepo v nedeljo zjutraj na kmetih in kako prijetno! Vse je praznično, pa vse se pripravlja za imenitni dan. Cepec ne drami že na vse zgodaj zaspanih glav, vozovi ne ropočejo, hlapec ne kleplje kose na dvorišču sedeč na trinožnem stolu, in hišni gospodar ne ukazuje in ne vlada pri živini, pri delavcih in povsod.

Tam-le okoli vrta ali polja pohajkuje s pipo v ustih, z na hrbtu prekrizanimi rokama, in misli in ugiblje in računi na pamet, kakšna bo letina, kje se bo jutri želo, kosilo, kje se bo rezala brazda.

(Dalje prihodnjič)

NAROČITE SI ZANIMIVO ZGODOVINSKO KNJIGO

Pred nekaj leti je Rt. Rev. J. J. Oman iz Clevelanda omenil v svojih 'Newburških novicah,' da mu je bilo poslanih iz starega kraja več izvodov knjige "Krajevni Leksikon Dravske Banovine." Takoj sem pisala po eno knjigo. Zadnji mesec sem naročila še eno. Ker je še nekaj izvodov na razpolago — na željo preč. g. kanonika — apeliram na članice naše Zveze, da si to zgodovinsko knjigo naročijo. Izkupiček za knjige je namenjen v dobrodelnne svrhe ljudem v starem kraju.

Ker se zanimam za zgodovino, sem prebrala vsa večja dela tikajoča se zgodovine slovenskega naroda, pa se mi ni še nobena knjiga zdela tako zanimiva kot je Leksikon. Knjiga opisuje vse naše kraje, male in velike, njih zgodovino, kulturo, industrijo, poljedelstvo, vinogradništvo, sadjarstvo, sploh vse s čimur se bavi naš narod v domovini. Poleg tega je knjiga opremljena s natančnimi zemljevidi vseh slovenskih okrajev. Nad 30 profesorjev — veččakov je sodelovalo pri knjigi, ki obsega 700 strani in je trdo vezana.

Če ste imeli težavo dopovedati svojemu sinu ali hčerki ravno kje ste se rodili, ali kje je stala vaša rojstna vas, boste v Leksikonu lahko s prstom pokazali dotično mesto. Knjiga bo zanimala tudi vaše sinove-vojake, ko se bodo vrnili, ker jih bo morda vojaška usoda zanesla v Jugoslavijo in bodo hodili po krajih, ki jih knjiga opisuje. Morda ne bo nikdar več kake Dravske Banovine v istih mejah, zato je knjiga tudi iz tega razloga velikega zgodovinskega pomena. Članice, naročite si Leksikon za svojo domačo književno zbirko. To pa storite takoj, ker ni veliko izvodov na razpolago.

Knjiga stane s poštnino vred \$10.00 in se naroča pri Rt. Rev. J. J. Oman-u, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio. Naročnino sprejem tudi jaz, če s tem ustrezem kaki članici.

MARIE PRISLAND.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Z veseljem poročam delovanje potek zadnjega meseca pri naši podružnici. Proslava Materinskega dne je bila nad vse povoljno izpadla. Spored programa je vseboval raznovrstne točke, ki so bile vsem navzočim v razvedrilo in zabavo. Saj so se vsi, ki so nastopili na odru, trudili vsak na svoj način, razveseliti in počastiti naše drage matere.

Najlepša hvala v prvi vrsti sestri Stanzi Francis, ki je uredila ves program ter istega imela v oskrbi in izvrstno izpeljala. Hvala vsem, ki so nastopili in sodelovali na programu, kakor tudi sestri Uršuli Marvar za dobitek, ki je prinesel gmotno pomoč. Prav lepa hvala vsem tistim, ki so prodajali tikete in drugo, ter vsem posetnikom in še posebno sestram, ki so nas iznenadile z obiskom iz Port Washingtona. Upamo, da se še vidimo ob sličnih prilikah.

Na zadnji seji smo imele tudi lepo udeležbo in po seji pa prijetno zabavo, oziroma trimesečni burtdej pardi, katerega je imela v oskrbi Mrs. Marie Prislund. Naš pevski klub je poklonil Mrs. Prislund lep šopek cvetlic za njen rojstni dan. Sestra Matilda Skrinar nas je tudi veselo iznenadila, ko je prišla na sejo in prinesla cvetlice v poklon tistim, ki so obhajale svoje rojstne dneve. Sestra Skrinar

je bila resno bolna več mesecev vsled avtomobilske nezgode.

Prihodnja seja bo 11. julija. Podano bo šestmesečno poročilo in po seji bo nekoliko družabnega razvedrila. Vse članice ste vabljeni na udeležbo.

Pozdrav,

Mary Godez, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Na seji v juniju nismo imele mnogo stvari za razmotrivati, smo pa toliko več časa vporabile v razpravi za kampanjo in pa o Zvezinem dnevu v Lemontu. Upati je, da bodo naše članice in prijatelji v velikem številu posetili romanje 23. julija, ker se nahajamo v resnih časih in molitev je potrebna in tudi mi dobi-mo vnjej potrebno tolažbo, da lažje prestajamo križe in težave.

Prosim vse tiste članice, ki so zao-stale s plačevanjem asesmenta, da pridete poravnati čim prej mogoče vsaj do prihodnje seje, ker julija meseca je pregledovanje poslovnih knjig, katere vodi tajnica in ona bi rada poročala, da je vse v redu v poročilu, ki bo podano na seji 13. julija.

Naš pevski klub se najlepše zahvaljuje vsem, ki so pomagali k lepemu uspehu koncerta, ki se je vršil v majniku. Iskrena hvala našim moškim pomočnikom in sicer Mr. Bogolinu, Dave Paisoli, Frank Polden, Louis Ze-

fran, Joe Oblak, kakor tudi našim pridnim sestram M. Fabian in P. Ozbolt in kuharicam Mrs. Zorko, Mrs. Kovačič in Mrs. Pavlin ter vsem, ki so količkaj pomagali. Da bi vse poimenskostno imenovala, skoraj ni mogoče, ker bi gotovo katero ime izpustila, zato izrekamo najlepšo zahvalo vsaki posamezni sestri, ki nam je bila v pomoč. Sledeče so pa napekle okusne potice in darovale vse sestavine: Mrs. Zorko, Mary Polden, Josie Zeleznikar, A. Ferenczak in Frances Zibert. Mrs. Ferenczak ni še naša članica, pa je vseeno spekla okusno potico. Prav lepa hvala vsem skupaj!

Posebej se želimo zahvaliti Monte za pomoč pri predpripravi pred koncertom in tudi na dan predstave. On je res pripraven za vsako delo.

Sestra Wencell in Mary Pretnar sta imele v rokah vse priprave za predstavo Gay 90's in sta se zares trudili, da je bilo vse lepo urejeno in tudi krasno predstavljeno. Vsi navzoči so bili očarani nad slikovitimi prizori. Agnes Rogers in Alvie Jerin sta se tudi pridno trudili za to predstavo. Imenovanim in vsem, ki ste pomagali, gre naša srčna zahvala.

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so nastopili na programu, namreč Mozina trio, Jack Marinich ter Jack in Harold Bicek, sinovoma sestre Caro-

line Bicek ter Sharon in Roger Pauzel. Ti mladi umetniki so napravili najlepši vtis na navzoče s svojim nastopom in se jim najlepše zahvaljujemo za sodelovanje.

Pevski zbor Prešeren je tudi povzdignil našo predstavo s svojim nastopom, za kar se jim prav iskreno zahvaljujemo.

Še enkrat, naša iskrena hvala vsem skupinam in vsakemu posamezniku, ki nam je pomagal pri programu, predpripravah, kakor tudi na dan koncerta, ki je bil podan v veliki dvorani šole sv. Štefana v nedeljo, 28. majnika.

K zaključku želim še enkrat opomniti vse tiste, ki dolgujete na asesmentu, da takoj poravnate, da bom imela knjige v redu na seji 13. julija. Vabljeni sta vse na poset te seje, kjer bomo uredile vse potrebno za Zvezin dan v Lemontu, ki se vrši 23. julija.

Čestitke izrekamo sestri Adeline Skoflanec in sestri Martha Primozich, ki sta si izbrali tovariša za bodočo življenje. Obema paroma želimo vso srečo in blagoslov. S pozdravom,

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 6, Barberton, O.—V zadnjem dopisu so se vrinile pomote. Pravilno je: Vojak Joseph Geiner je v Veteranski bolnišnici blizu Milwaukee, Wis., in ne v Detroitu, Mich. Sprog od Mollie Straziser, Edward Kallis, je ozdravel in se vrnil nazaj v armado. Precej nevarno je zbolel vojak Rudolf Dolinšek nekje na Pacifiku. Pri zahvali Mr. in Mrs. John Gerbec je bilo izpuščeno, da se zahvaljujejo Mr. Antonu Baraga za vse, tudi kar so storili za hčerko, ko je bila v januarja meseca v bolnišnici.

Pri družini Sgt. in Mrs. John Rezel so dobili malo hčerkico, mati je Mary Tancek. Mrs. Anna Lautar so se podali v bolnišnico na operacijo, želimo jim hitrega okrevanja.

First Lieutenant Anthony Tancek je bil povišan v kapitana. Čestitamo njemu in vseh družini. Takih je malo.

Nekaj novih članic smo dobile, kar upamo, da bodo ostale dobre in zanesljive članice. Pri nas smo prodale 80 zavojev kartic in papirjev. Želela pa bi opomniti naše ustanoviteljice, vsaka naj najprvo vpiše svoje hčerke v društvo in tudi obdrži. Ako tisto, kar se je ustanovilo, pa najsibo karkoli ni dobro za vas in vaše, je še toliko manj za druge. Jaz držim vse, kar je dobrega in zdravega najprvo zase in za vso družino. In tako naj delajo, in bi morali delati vsi ustanovitelji društev in drugih ustanov. Kdor dela drugače, gozlufa sebe in druge.

S pozdravom,

Jennie Okolish, predsednica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Prosim vse članice naše podružnice, da pridete na sejo 9. julija v cerkveno dvorano kot po navadi. Oddan bo vojni bond in igrane bomo karte; serviran bo tudi okusen prigrizek. Prosi se sestre, da prinesite dobitke in tudi kaj za podzob, da ne bomo kupovale in s tem kršile našo blagajno. Prihodnja seja je zadnja v tem poletju in tudi zadnja zabava, zato moramo toliko bolj gledati, da bo večji prebitek, potem ne

bomo v skrbeh, če slučajno pridejo na vrsto slučajni, kateri zahtevajo denar.

Vljudno vabimo tudi sestre od št. 105, da pridete na našo zabavo v nedeljo 9. julija, da se spoznamo in skupno zabavamo. Če vas bo volja, bomo lahko tudi kakšno lepo zažingale, ker naša tajnica zna lepo zaigrati in bomo prav z lahkoto zapele tisto: "Kaj nam pa morejo, če smo vesel'..." in bomo vse prav zadovoljne ter za kratek čas pozabile na križe tega sveta, kar bo vsem v korist.

Bolni sestri Perušek pa lep pozdrav od članic, ker ne more priti na sejo in naše zabave. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja!

Najlepše pozdrave vsem sestram!

Angela Kochevar, zapisnikarica.

Poklon Urni Nežiki!

Ne smem pozabiti pohvaliti našo Urno Nežiko, ki se tako imenitno postavi v uniformi, saj je čedalje mlajša in kako lepo ji pristojna vojaška uniforma. Je že tako, da se Slovenke znajo postaviti. Pa kako je moška! Vse ženine je postavila na stran ter šla pomagat Ameriki do zmage. Tako je prav. Pozdravljena Nežika. Bog te živi!

PETO VOJNO POSOJILLO

Vsa Amerika je v akciji za prodajo bonдов petega vojnega posojila. Manjša kot velika mesta imajo zainteresirane vse trgovce, obrtnike, profesionaliste in posameznike v gotovih odborih, kateri so prevzeli veliko delo v tej kampanji, da bodo obiskali splošno prebivalstvo vsepovsod ter urgirali med njimi nakup bonдов. To delo ni lahko in tudi se ne prejme zanj nikakega plačila, zato je naša dolžnost kot hvaležnih Amerikancev, kateregakoli pokoljenja, da pomagamo v kolikor razmere dopuščajo. Vlada posebno priporoča, da bi bil denar, ki ni naložen v bankah ter je takorekoč mrtev denar investiran v bonde, da bi bilo več prometa in glavno je to, da ravno tisti denar mnogokrat povzroča denarne krize.

Drage članice vsepovsod! Pomagajte v tej kampanji za vojne bonde. Če se vas prosi v odbore, ki so na delu v tem oziru, dajte nekaj ur svojega časa in storite vse, kar vam je mogoče. Pomnite, da vlada potrebuje denar za vzdrževanje vojske. Ta denar je za vojne potreščine. Naši dragi, ki prelivajo svojo kri po vojnih poljih, potrebujejo orožje, da čim prej uničijo sovražne sile. Torej vse to pomeni hitrejši konec vojske in vsak izmed nas si to želi in v upanju čaka, da zopet vidi svoje drage, ki so morali od doma v vojsko. Od nas, ki smo doma, se zahteva zelo malo v primeri z žrtvami našega vojaštva, zato dajmo pomagat, kar je največ v naših močeh ter kupujmo vojne bonde.

Priporoča se tudi podružnicam, da kupujete bonde in kjer nimate denarja na razpolago, bi bilo zelo priporočljivo, če bi članice nekaj skupaj zložile ter na ta način prišle do vsote vsaj za en majhen bond. Pomagajmo sestre, kar je v naši moči za zmago Amerike in konec vojske.

VOŠČILO ZA ROJSTNI DAN

Dne 21. julija praznuje svoj rojstni dan delavna in za Zvezo vnetja sestra Mary Slanec, zdaj že 11 leto predsednica podružnice št. 13 v San Francisco, Cal. Žal, da jo je bolezen položila na posteljo, iz katere že par mesecev ne more vstati.

V imenu vseh Zvezinih članic ji želim skorajšnega okrevanja in še mnogo srečnih in zdravih let pri svojem soprogu Martinu.

Marie Priland.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Članice naše podružnice se vljudno vabi na sejo 13. julija, to bo polletna seja, na kateri bo podano finančno poročilo za zadnje tri mesece, oziroma za preteklega polleta. Ogledale si boste tudi novo bandero, ki bo služilo za v pogrebni zavod v zadnji pozdrav umrli sosestri.

Katera želi letos potovati na skupno romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill., to bo za Zvezin dan, ki se vrši 23. julija, se naj prijavi pri tajnici in tudi na prihodnji seji.

Naše seje so zelo zanimive. Po seji imamo vedno prijetno zabavo. Torej le pridite v obilnem številu, ne bo vam žal.

Težko operacijo sta srečno prestali sestri Jennie Mrsnik in Dorothy March. Obema želimo prav hitrega okrevanja, kakor tudi vsem drugim bolnim sestram.

V teku je kampanja za peto vojno posojilo. Skušajmo po svojih najboljših močeh pomagati, da bo čimprej končana ta strašna vojna in da bi naši sinovi in hčere se zdravi povrnili domov! Pozdrav vsem!

Frances Susel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Ne vem kaj je vzrok, da je na sejah tako majhna udeležba. Od tako velikega števila članstva, ki imamo pri podružnici, pa pride okrog 20 na sejo, kar je zelo majhno število, če vzamemo povprečno. V kampanji ste tudi zaspale. Toliko je vas mater in težko je umeti, za kaj ste brezbrizne in ne vpišete svoje hčerke v našo Zvezo. To je vendar vaša dolžnost, če vam je slovenski narod kaj pri srcu. To bi bilo sicer pričakovati od vsake zavedne Slovenke.

Za Materinski dan se nas je spomnila naša dobrosrčna predsednica Marica Kopač, ter vsaki darovala cvetlice. Hvala, Marica, za lep spomin.

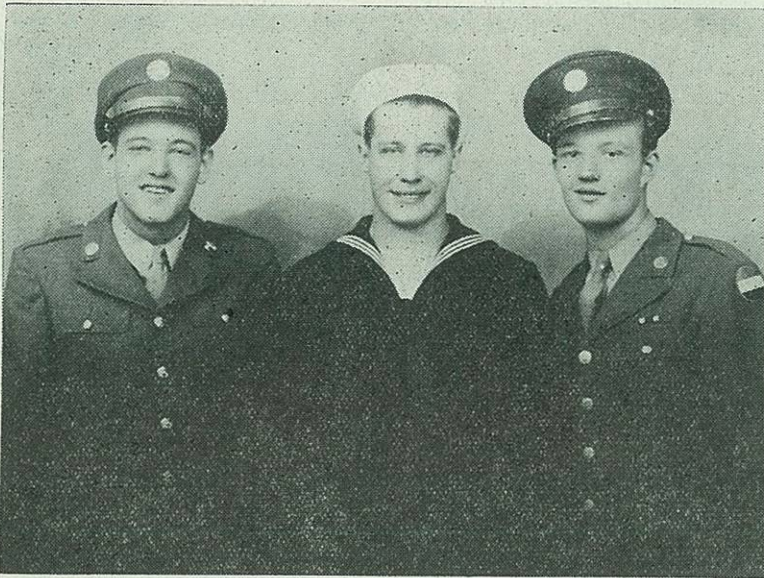
Smrt nam je zopet ugrabila eno naših članic. Preminula je sestra Johanna Zavodnik, ki je zapustila moža in hčere. Naj ji bo lahka ameriška gruda. Preostalim izrekamo globoko sožalje.

Vsem članicam, ki praznujejo svoj rojstni ali imen dan v juliju, želim vse najboljšje v zdravju in zadovoljstvu.

Vabljeni ste vse sestre na prihodnjo sejo, da boste slišale važna poročila o našem napredku. Priporočam vam tudi, da si nabavite vsaka vsaj en zavoječ krasnih voščilnih kartic, katere je založila naša Zveza. Vse zavojčke, ki smo prejele, morajo biti prodani.

Najlepše pozdrave vsem glavnim odbornicam in članicam SZZ!

Mary Schimentz, tajnica.

Trije bratrance ob enem času na dopustu

Slučaj je nanesel, da so bili trije bratrance na dopustu ob istem času pri starših.

Na sliki vidimo od leve na desno: Cpl. Stanley J. Spilar, ki služi pri artileriji v Californiji. On je sin Mr. in Mrs. John Spilar, 15618 Saranac Rd. Drugi je Edward W. Sušel, ki služi pri mornarici C-B v Rhode Island. On je sin Mr. in Mrs. Anton Sušel, 15900 Holmes Ave. (Mati je Mrs. Frances Sušel, tajnica podružnice št. 10 in predsednica svetovalnega odseka SZZ). Njegova sestra Frances služi pri ženskem vojaškem oddelku WAC in se nahaja nekje v Evropi, kjer divja grozna vojska.

Tretji je Edwin A. Baraga, ki služi v armadi pri Engineers div. v Forth Lewis, Washington. Edwin je sin Mr. in Mrs. Matt Baraga, 15612 Saranac Rd.

Vse tri mamice so članice podružnice št. 10 v Cleveland, O.

MOLITEV ZA ZMAGO!

Mili Bog!

Na obalah Evrope sinovi svobode prelivajo svojo kri, žrtvujejo svoja življenja, da bo Tvoja blagovest živela.

Za svobodo svojih otrok in njih otrok, za prenovljeno upanje v srcih človeštva vsepovsod, plačujejo svojo zadnjo mero udanosti.

Bog, daj jim pogum, zaupanje in vero!

Okrepi njih orožje v pravični borbi!

Bodi z njimi, kjer so!

Bodi s tistimi ženami, materami, nevestami in očeti, v katerih srca mora neizogibno priti žalostna vest, da "je on umrl v službi za svojo domovino."

Daj nam, o Gospod, skorajšno in popolno zmago! Pomagaj nam umeti, da zmaga ne bo pridobljena v eni bitki, v enem tednu ali v enem mesecu. Daj nam mirno potrpežljivost in voljo delati do skrajnosti, da primerjamo svoje prizadevanje s prizadevanjem naših sinov, najboljše, kar znamo.

In mi Te prosimo, o Bog, daj nam vsem, ki delamo in čakamo, navdahnjenje in pogum sprejeti njih poziv, da bomo videli v pravici, da se bodo našla pota, odpraviti vojske za vselej.

In da bomo rasli v miru, v modrosti, velikosti in naklonjenosti Tebi in človeku! Amen.

Št. 17, West Allis, Wis.—Zadnja seja je bila vsem v razvedrilo, da bi kmalu pozabile, kdaj je čas iti domov. Udeležba bi bila lahko boljša, kar upamo, da bo prihodnjic.

Sedaj je glavni predmet, o katerem se vsepovsod poudarja, kampanja za vojne bonde petega posojila. Naša predsednica nas je tudi opozorila na piknik, ki se vrši v Kuzmutovem parku, ko bomo imeli priliko za zabavo in važno bo, da kupimo vojne bonde.

Od glavne tajnice smo dobile vabilo na božjo pot v Lemontu ob priliki Zvezinega dne, ki bo v nedeljo, 23. julija. Vse bi rade šle posebno letos, da bi molile za varstvo naših vojakov.

Nekaj članic je izrazilo željo, da bi vse tiste, ki zaradi važnih zadržkov ne morejo tisti dan v Lemont, zbrale k skupni sveti maši v domači cerkvi na isto nedeljo. Torej ste vabljeni, da se udeležite svete maše v naši cerkvi tisto nedeljo in tako bile v duhu s sestrami, ki bodo romale v Lemont.

Ponovno se vas opozarja, da kadar kupujete vojne bonde, da se zglasite pri naši predsednici Josephine Schlosar, ki vam bo z veseljem postregla. Kaj se ve, mogoče bo ravno z vašim denarjem obvarvano življenje ameriškega vojaka!

Josephine Imperl in Rose Moze se še zmeraj zdraviti na domu in želita obiske od članic. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Pridite k večernicam v torek, 10. julija in potem na našo sejo!

Na svidenje!

Mary Kastner.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Na seji v juniju smo praznovala rojstne dneve članic, kateri so slučajno bili v mesecih aprila, maja ali junija. Doživljaj na prijeten večer nam vsem ostane v lepem spominu. Lahko je žal vsem onim, ki ste bile drugje. . . Res, zelo sem želela, da bi se odzvale vse članice, ker vem, da bi poleg nebrojnih lučic, ki so gorele v počast ravno ta dan praznovani rojstni dan naši glavni predsednici bilo v pravo in iskreno veselje.

Sestre, prosim vas, pridite na prihodnjo sejo 11. julija in priznajte vse izgovore, zakaj bolj vestno ne posečate društvenih sej. Vaša navzočnost je potrebna vsak mesec, ne le na vsake kvatre ali še celo takrat ne. Vse plačujemo za en in isti cilj, torej delujmo skupno, da bo vsaj nekoliko veselja tudi v življenju med nami. Samo ene in iste in to vedno—ne bomo dolgo vzdrževale.

V juliju bo posvečena prijateljska pozornost vsem našim dragim Ančkam! Žal, da sestra Košuta živi tako daleč v Geneva, O. Vso srečo k imendanu v naprej, cenjena sestra in ob enem tudi

prav lepa hvala za dar v blagajno. Bog vas živi!

Ročno delo "pot holders," je dobila Mrs. Malovašič in vsota \$4, ki je bila nabrana za Rdeči križ. gre v kredit Mrs. Jos. Gorjup, za kar ponovno: lepa hvala!

Zelega bi tudi, da bi vsaka članica pri naši podružnici kupila ne zavojček pisemskega papirja in lepih kartic, katerih imam še mnogo na roki. Dobiček od te prodaje gre v blag namen, za sirotno deco v domovini!

Upam, da se vidimo 11. julija na seji med veselimi Ančkami prav gotovo!

Pozdrav,

Josephine Praust, tajnica.

POŽRTVOVALNA TONČKA JEVIK

Pri podružnici št. 10 imajo več zelo požrtvovalnih članic, ki so pri vsaki priliki pripravljene pomagati, naj bo z denarjem ali pa s svojo pomočjo. Ena izmed teh, kateri bomo danes dali posebno priznanje je Tončka Jevnik, ki stanuje na 1193 E. 61st St., to je v St. Clairski okolici, ki pa je članica št. 10 že dolgo vrsto leto.

Kadarkoli more, prispeva in tudi zadnji mesec, ko je brala, da bo podružnica imela novo bandero, ki bo za v pogrebni zavod kot v zadnji požrtvovalni članici, se odzvala in prišla do tajnice in izročila kar petak. Tončka je praznovala svoj rojstni in imen dan v juniju. Čeprav pozno, pa toliko bolj toplo, ji pošiljamo pozdrave in želje za mnogo let zdravja in veselega življenja!

Št. 19, Eveleth, Minn.—Na Materinski dan smo vprizorile krasno in pomenljivo dramo "Z vero v vstajenje." Igrovodja je bil Frank Tekautz in igralcev je bilo po številu 18, ki so od prvega do zadnjega izborni izpeljali svoje vloge. Iskrena jim hvala, ker so prišli igrati brez vsake odškodnine. Plačali smo samo za vozne stroške in večerjo.

Vsebinska igra je bila tem času primerna in priporočamo, da bi se še druge naselbine zavzele za vprizoritve

te krasne drame. (Kaj pa št. 23 v Ely, Minn.?) Nobeni podružnici in naselbini ne bo žal, če se bo pripravila za to predstavo, ker užitek je res velik. V tej igri pokažejo, kako naciji kruto delajo z našimi ljudmi. Dalje se dobi v tej igri lep nauk, da človek mora vedno upati na boljše življenje in da mnogotere žrtve niso zastoj, pač pa bo prišel čas, ko bodo imeli ljudje mir in spravo.

Med dejanji so nastopile tudi članice mladinskega oddelka in to šest v uniformah od štiri do sedem let starosti, ki so deklamirale v počast materam, bolj odraščene deklice so pa deklamirale starim mamicam in lepo zapele nekaj milih slovenskih pesmic. Občinstvo jim je burno ploskalo, kar je znak zadovoljstva. Krasno deklamacijo je podala Mary Ann Nemgar in tudi zapela prav lepo pesem mamicam. Prav lepa hvala sestri Mary Brenk, ker se je trudila in naučila deklice za nastop. Ona je res kot ustvarjena za to, saj je bila učiteljica. Prav lepa hvala tudi materam, ki so deklice naučile lepo slovenščino ter jih spodbujale k ljubezni do slovenskega naroda in tradiciji.

Zahvaljujemo se tudi sestram Ambrožič in Brank za izborni petje med dejanji in občinstvo jim je bilo zelo hvaležno za nastop.

Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki ste prodajale vstopne tikete in pomagale v kuhinji. Mestni možje so nam tudi pomagali in sodelovali s predpripravljalnim odborom, da smo imele vse v redu za potrebo.

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so tikete kupili in prišli v lepem številu iz drugih naselbin. Ob priliki vam bomo skušale povrniti vašo naklonjenost.

Vsem skupaj torej: iskrena hvala za vso pomoč in poset! Priporočamo se tudi za prihodnjic.

Zdaj pa malo o Zvezinem dnevu, ki se bo vršil na Gilbertu. Podružnica št. 31, ki je tako sijajno uspevala v kampanji za nove članice, je tudi aktivna na druge načine. Članstvo je sklenilo, da bo imela podružnica št. 31 veliko proslavo svoje obletnice v nedeljo, 6. avgusta, na katero se bo povabilo vse bližnje podružnice. To bo Zvezin dan in naslov bo odgovarjal splošnemu zanimanju. Program za ta dan bo zelo lep, to sem sigurna, ker v Gilbertu so članice zelo gostoljubne in prijazne ter se potrudile na vse načine, da bo gostom postreženo. Priporočam vsem podružnicam, da razmotrivate o posetu Zvezinega dne 6. avgusta na Gilbertu na svojih sejah v juliju in avgustu in napravite načrte za potovanje. Torej na svidenje na Gilbertu!

Voščilne kartice, katere je založila Zveza in jih poslala na podružnice za prodajati, gredo po nekaterih naselbinah prav lepo izpod rok. Upati je, da bodo v par mesecih vse razprodane. Saj bi mogla vsaka članica kupiti vsaj en zavojček. Sedaj se piše več pisem kot kdaj prej in priporočljivo je, da bi tudi vojakom pisale pisemca na teh karticah, da bodo imeli lepo sliko za pokazati drugim vojakom. Zdaj se vsak vojak veseli, če sreča svojega rojaka in kako sta vesela, če znata oddati slovenski pozdrav. Posebno sedaj, ko se nahajajo po Evropi

in imajo mnogo prilik srečati se s slovenskimi vojaki. Kako jih Slovenci občudujejo, ko jim povedo, da so Amerikanci tudi slovenskega pokoljenja. Najprvo jim povedo naši Amerikanci, od kje so njih starši doma. Mnogo vojakov ima tudi naše slovenske pesmarice in kako so jih povsod vesel, zato jim pošljimo tudi pozdrave na slovenski kartici in tem potom razširimo naš glas in Zvezino delo med nje sedaj, ko imamo tako lepo priliko. Torej sestre, sezite po zavojčkih voščilnih kartic. Drugo dobro delo, ki ga napravite, če kupte kartice je pa to, da gre dobiček za uboge otročičke v starem kraju, ki upajo na našo pomoč in jih ne smemo razočarati.

Kampanja je zaključena. Kmalu bomo dobile poročilo o izidu. Letos sicer ni bilo uspeha kot v mirnih časih, zato je upati, da se bodo članice tudi po kampanji potrudile pridobivati nove članice in posebno matere in stare matere, da bi se potrudile za napredek naše dične Zveze. Kako lepo je videti našo mladino ob javnih nastopih in naša naloga in dolžnost je širiti narodno ljubezen in spodbujati mladino, da spoštuje svoj materin jezik. S pozdravom,

Mary Lenich, predsednica.

Poročilo tajnice št. 19

Poročati imam žalostno novico, da je preminula naša sestra Antonija Steblaj, rojena na Igu pri Ljubljani, po domače Štrumbljeva. Svoje trudne oči je zatisnila 25. aprila v bolnišnici na Evelethu. Delj časa se je zdravila za sladkorno bolezen. Bila je že na potu okrevanja in je imela priti domov iz bolnišnice, ko jo je zadela srčni kap, pa ni bilo več pomoči za njo.

Pokojna je bila vdova že 25 let. Bila je mati osmim otrokom, štirim sinovom in štirim hčeram. Ena hči je bolničarka, ena je farmacevtka, potem je ena naseljena v Chicagu in najmlajša je stenografistka. Dva sina služita Stricu Samu, eden je v Californiji in sin Toni živi na Evelethu.

Draga sestra! V življenju si se trudila, da si otroke dobro vzgojila. Dala si jim vse najboljše, za kar Ti bodo Tvoji otroci vse svoje življenje hvaležni in vsi se Te bomo spominjali v molitvi in tudi me sestre pri podružnici št. 19. Te ne bomo pozabile, temveč imele vedno v blagem spominu, dokler se ne snidemo nad zvezdami.

Vsem preostalim izrekamo globoko sožalje.

Za poročati imam nadaljne žalostne novice. Mr. in Mrs. Louis Peterlin sta prejela nad vse žalostno novico od vojnega oddelka, da je sin Frank, ki je pri mornarici, pogrešan in mesec pozneje sta dobila drugo še bolj pretresljivo vest, da je padel dne 4. februarja nekje v bitki na morju. Bil je Motor Machinist Mate Second Class.

Pokojnik je bil rojen na Evelethu dne 9. maja, 1920. Tukaj je dovršil osnovno šolo in tudi višjo šolo, iz katere je graduiral leta 1940 in nato je odšel prostovoljno k ameriški mornarici.

To je hud udarec za starše, posebni, ker imajo še enega sina, Johna, ki ki se tudi nahaja v armadi. Oče pokojnika je doma iz Homca, fara Pre-

Frank Peterlin

serje, mati Mary, rojena Tamač, je pa doma iz Vrha pri Višnji gori.

Družina se iskreno zahvaljuje podružnici št. 19 in članicam, ki so darovale za slovesno sveto mašo zadužnico. Zahvaljujejo se tudi vsem sosedom in prijateljem, za vso izkazano sočutje in darovane svete maše ter sploh za vso dobrosrčnost in simpatije.

Vsi smo bili globoko ginjeni nad nadaljno žalostno vest, da je padel v vojni Louis Laušin. Zapušča potrtega očeta in sestro. Podrobnosti o njegovi smrti so v angleškem delu te Zarje. Vojska je res strašno zlo za ves svet. Koliko domov je uničenih in mladih, nadebudnih življenj darovanih za zmago. Bog potolaži vse preostale sorodnike, ki ne bodo nikdar pozabili na svoje drage, ki so jih za vedno zapustili. Bog jim bodi dober plačnik, je naša goreča želja. Sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

Vse skupaj lepo pozdravljam,

Rose Jerome, tajnica.

Eno leto je že minilo . . .

Čas res hitro beži. Minilo je že leto, odkar je za vedno zapustil ta svet moj ljubljenski sin, ki je žrtvoval svoje nadebudno mlado življenje za domovino.

Moj ljubi sin Jože ne bo nikdar pozabljen. Ni ne dneva, ne noči, da ne bi bil pred mojimi očmi. Vse na svetu bi dala, da mi bi bilo mogoče poklekniti na Tvojo gomilo in na grob nasaditi zlahtnih rožic, katere bi zalivala s svojimi solzami ter jih negovala, da bi njih vonj tolažil moje potrto srce za Teboj.

Zahvaliti se želim naši glavni predsednici, Mrs. Mary Priland za v srce segajoče tolažljive besede, katere mi je polagala na moje srce v ginljivem pisemcu. Ona je tudi mati in ima sina, ki je moral onkraj morja v boj. Njeno srce tudi bije z žalostnim utripom, kakor srce vseh mater, ki po grešajo svoje ljube sinove. Lepa hvala tudi urednici Albinu Novaku za ganljive in tolažilne besede. Bog Vam daj zdravje in obilo božjega blagoslova, da bi tolažili še druge matere, kakor ste mene, zakaj bolečine so nepopisljivo bridke. Z hvaležnimi pozdravi vsem skupaj.

Anna Kinkela,
članica št. 19, Eveleth, Minn.

Št. 20, Joliet, Ill.—Na seji v majniku smo se imele prav prijetno. Katera ni bila navzoča, naj ji bo žal, ker je za-

mudila res lepo zabavo. Prihodnjič pa glejte, da pridete, ko boste brale, da bomo imele nekaj izrednega.

Program po seji v maju je bil posvečen materam in podan po naših deklicah, ki so prav pristrčano igrale svoje vloge. Mrs. Josephine Erjavec, naša zapiskarica je imela ves program v rokah in je s pomočjo svojih dveh hčerk izvrstno izpeljala spored. Stoloravnateljica programa je bila Miss Isabelle Musich, predsednica našega odraslega vežbalnega krožka. Prav ljubek nastop so imele naše mlade kadetke, ki znajo vrtiti palce na vsakovrstne načine. Vsa pohvala našim deklicam, ki so vprizorile prav srčkane prizore in podale krasne pesmice, deklamacije in umetne plesne. Da je pa bilo še bolj pristno slovensko, je 24 deklic od mladinskega oddelka nastopilo v narodnih plesih, oblečene v narodni noši. Poklonile so tudi šopke cvetk Miss Josephine Ramuta, Mrs. Anna Mahkovec, Mrs. Anna Berry, Mrs. Katherine Dragovan in Mrs. C. Petrič.

V lepih besedah sta pozdravili navzoče Mrs. Emma Planinšek, predsednica št. 20 in naša glavna tajnica Mrs. Josephine Erjavec. Za zaključno točko smo pa imele skupno petje pobožnih in narodnih pesmi, na kar je bil serviran okusen prigrizek.

V mesecu juniju so praznovali srebrno poroko: Mr. in Mrs. Leo Adamich, Mr. in Mrs. Frank Wedic, Mr. in Mrs. Anton Nemanich, Mr. in Mrs. Rudolph Kalčič in Mr. in Mrs. Joseph Prezyzelski. Sprejmite naše iskrene čestitke in želje, da bi skupno uživali še mnogo srečnih in zdravih družinskih let! Vsi ti dogodki v mesecu juniju nam dajo misliti, da je bil mesec junij že pred 25 leti poznan kot mesec za ženitovanje.

V bolnišnici se nahaja Mrs. Mary Spelich, mati naše kadetke Mary Theresa Spelich in desna roka kadetkam mladinskega oddelka. Želimo, da bi kmalu okrevala in zopet bila pri zdravju popravljat obleke našim mladim deklicam, ki tako hitro rastejo. Na operacijo se je morala podati Mrs. Anna Musich iz Nicholson St. Nahaja se v Mayo kliniki v Rochester, Minn. Želimo, da se povrne zdrava, da bo spet veselje pri družini.

Vljudno se vabi vse članice in prijateljice na Zvezin dan, ki se vrši v Lemontu, Ill., dne 23. julija. Avtobusi vozijo vsako uro. Tisti, ki ne morete priti ob času za procesijo in sveto mašo dopoldne, pa pridite popoldne na prosto zabavo s svojo družino, ker bo zares prijetno. Odbor se bo potrudil, da bodo na razpolago okusna okrepčila in lep program. Torej na svidenje v nedeljo, 23. julija pri Mariji Pomagaj v Lemontu.

S sestriškim pozdravom.

Josephine Muster, tajnica.

SŽZ DAN V LEMONTU!

Letni Zvezin dan, oziroma romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill., se ima vršiti v nedeljo, 23. julija, 1944. Pričakuje se, da bo lep odziv, ker v teh časih se ljudstvo in vseh koncih in krajih sveta združuje v molitvi, kjer človek najde vso tolažbo in upanje v uspešen izid tekoče invazije.

Dogodki se hitro spreminjajo in sleherni nestrpnost čaka na novice in se trese, ko bere, kako se preliva kri naših dragih na bojnih poljih. Vsi zremo z velikim zaupanjem v našo zmago, ker vemo, da imamo močno bojno silo, ki ne bo odnehala, dokler ne pride do velike zmage.

Ko se je bliskoma razširila vest o invaziji, je marsikateri materi, ženi, sestri zastalo srce misleč, kje je moj sin, kje moj mož, moj brat, moj dragi! Od vseh strani prihajajo poročila, da se svet obrača k Bogu in išče vso tolažbo in odpor za vztrajnost v molitvi. A mnogi so napravili zaobljubo, da bodo šli na božja pota in prosili nebeško Mater, da bi ona sprosila za nas pri svojem Sinu, da bi nas čimprej rešil te grozne vojske.

Romanje k Mariji Pomagaj na Zvezin dan je eden najlepših načinov izkazati Bogu svojo vdanost do Njega, ker je edini, ki lahko skrajša dobo vojske. Ni jo matere, ki se ne bi potrudila biti navzoča, kadar se vrši skupna molitev. Če niste še bili na skupnem romanju, potem se prav gotovo odločite biti med nami v nedeljo, 23. julija, 1944.

Procesija se bo vršila ob 10:30 dopoldne in zbirališče bo pred frančiškanskim samostanom. Procesija, ki je običajno zelo slikovita, ker so na čelu naše kadetke v svojih krasnih uniformah, napolni naša srca s takim lepim zadovoljstvom, da se človek resnično počuti kot bi bil v starem kraju. Ginjenost in vtis se ne da popisati, pač pa mora biti človek osebno navzoč, da okusi to sladkost.

Drage članice in prijateljice! Vabljeni ste na poset Zvezinega dne 23. julija. Kdor le more, naj se udeleži. Rek pravi: kjer je dobra volja, tam se najdejo tudi pota! Torej potrudite se na vsak način, da boste med nami.

Vabimo tudi vse bližje krožke in lepo bo, če bi imele pri procesiji tudi naše Slovenke v svojih prekrasnih narodnih nošah. Vsako leto jih pride nekaj v narodni noši, da napravijo romanje tem bolj slovensko in tudi letos bo lepo od nas, če se boste za to zavzele.

Vabljeni so vse glavne odbornice od blizu in daleč ter vse krajevne odbornice in njih družine in prijateljice ter sploh vsi, kateri se želite pridružiti k skupni molitvi za uspeh invazije ter skorajšen konec vojske.

Po sveti maši se bo serviral prigrizek v paviljonu. Odbor se bo potrudil, da bo na razpolago dovolj okrepčil za žejne in lačne. Na prostoru bodo tudi "štantje," kjer boste lahko dobili spominčke. Ob dveh popoldne se pa prične zanimiv program.

Torej, na svidenje v Lemontu v nedeljo, 23. julija, 1944!

Za odbor vas vabi,

Josephine Erjavec.

Pripomba: Preskrbite si prostor na vlaku ali avtobusu takoj ter naznanite svoj prihod na glavni urad, da vemo za primerno število posetnikov. Ako želite kakšna posebna pojasnila, tudi lahko pišete na glavni urad, kjer smo vam na prijazno uslugo.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Je že tako na svetu, da nesreča nikoli ne počiva. Te dni se je velika žalost

naselila v hišo naše sestre Josephine McKenzie. Odšla je v trgovino po vsakdanje potrebščine, nazaj je prišla in dobila svojega ljubelega moža mrtvega. Tako veliko žalost je težko za popisati.

Draga sestra! Bog Te potolaži in bodi v zavesti, da se tudi mi snidemo enkrat z njim. Poleg potrte soproge Josephine zapušča sina, ki služi pri Stricu Samu, očeta in veliko sorodnikov. Naše sožalje in pokojnika priporočam v molitev.

Naša sestra Molly Strle je bila prav vesela in ponosna, ko je imela svojega sina na dopustu. Njen sin Frank je naredil izpit za prvega pilota in dobil je čin poročnika, za kar mu najlepše čestitamo. Bog naj Te spremlja po vseh potih, Frank! Njegova slika je priobčena v angleškem delu.

Naše čestitke sestri Mary Bak, dekliško ime Intihar, ki je postala mlada mamica krepkemu sinčku. Mary, škoda, da ni deklica, da bi dobile članico v mladinski oddelki! Od Intiharjeve družine so vse v naši Zvezi, po številu 10 članic, ki bi imele lahko že same svojo podružnico. Vsa čast materi Anna Intihar, ki je lepo vzgojila svoje otroke ter čestitke tudi, ker si postala za enkrat več stara mama.

Nevarno je zbolela sestra Nežka Tisovec. Sedaj je na potu okrevanja, kar ji vse iz srca želimo.

Na dopustu je imela svojega čvrstega fanta sestra Helen Hudimac, ki je pri marinah. Čestitke, Helen!

Drage sestre! Na razpolago imam še precej zavojev pisemskega papirja ter vam priporočam, da sežete po njih, saj imate usmiljeno srce in gre dobiček od prodaje za pomoč lačnim otročičkom v stari domovini. Ne odrecite prošnji, temveč vzemite vsaka članica vsaj en zavojček.

Da smo se spet prav prijetno zabavale po zadnji seji, gre zahvala za krasna darila sestram Mary Stražišar, Ivana Zalar, Agnes Zakrajšek, Victorija Brajkovic in Theresa Kozuh. Stotera hvala, drage sestre!

Svojo mlajšo hčerkico je dala vpisati v našo Zvezo zavedna sestra Frances Flis. Dobrodošla in isto kličemo vsem ljubkim mladim deklicam v nadi, da boste posnemale lep zgled sestre Flis.

Vas srčno pozdravljam,

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill.—Lepi mesec majnik je za nami in ostali so nam le spomini na lepe dogodke, ki so se izvršili v tem mesecu. Naša dekleta so kot običajno priredile lepo slavnost v počast Materinskemu dnevu. Zjutraj ob pol osmih smo se skupno udeležile svete maše in po maši smo imele okusen zajetek v šolski dvorani za dekleta in njih matere. Seveda letos ni bilo med nami tistega veselega in zadovoljnega razpoloženja kot druga leta, ker vsaka mati je mislila le na svoje sinove, ki so razkropljeni po bojnih poljih, za katere sam Bog ve usodo. Nepopisno je veselje in družini, ko pride sin domov na kratek dopust, toda, ko odhaja, se pa zopet v srca naseli žalost in skrb. Vso tolažbo najdemo le v molitvi in s tem, da potožimo Mariji svoj bol in se ji priporočamo za varstvo. Bog daj, da se bodo vsi vrnili zmagoslavni.

Naznanjam vsem članicam, da imam na rokah voščilne kartice in priporočam vsem dragim sestram, da si nabavite vsaj en zavojček teh kartic in s tem boste pomagale plemenitemu namenu—ubogim otrocičem v stari domovini in tudi sebi preskrbele nekaj krasnega pisalnega papirja. Lepo prosim, da se oglasite za nje na mojem domu, ker meni je težko nositi po hišah

Sestra Mary Uzanič se je morala podvreči težki operaciji v bolnišnici v Chicagu, Ill. Sedaj se nahaja na svojem domu. Vse ji želimo ljubelega zdravja, kakor tudi vsem bolnim sestram.

Tudi teta štorcklja je te dni zelo zaposlena z obiski med našimi članicami. Obiskala je družino Mr. in Mrs. J. Pohar in Mr. in Mrs. Charles Parala in pri vsaki pustila zalo hčerko in pri Mr. in Mrs. John Danczak je pa pustila krepkega sinkota. Vsem materam in malčkom želimo ljubelega zdravja.

Zopet moram nadlegovati tiste članice, katere so zaostale s plačevanjem asesmenta. Prosim, pridite poravnati ob prvi priliki ali vsaj gotovo na prihodnjo sejo, ker jaz težko hodim po hišah kolektat in zalagati je tudi sitno zame, ker ne vem, če bo poravnano ali ne. Ko pride čas za odposlat asesment na glavni urad, sem ves dan v velikih skrbih, kaj storiti. Prosim vas prav lepo, da bi poravnale, kakor hitro vam je mogoče.

Najlepši pozdrav vsem članicam SZZ!

Angela Strukel, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Mesec junij je že vzel slovo. Marsikateri zmed nas je obujal spomine na pretekle vesele čase v starem kraju, kako smo kresove zažigali in mladina bila vzradoščena ter dekleta in mladeniči pripravljali in vozili vsako jako dračje, da bi bil ognevi kres tako visok, kakor je naš gorjanski hrib na lepi Dolenski.

Tudi mesec julij nam vzbuja spomine. Kako prijetno je bilo, ko je pšenica dozorela! Kako so šle žene in dekleta z veselimi srcem na njivo, s srpom v roki in beli predpasnik pred seboj in so si zapele tisto lepo pesem: "Dozorela je pšenica . . ." In ko je bila pšenica vsa v snopju, so se dekleta urno zaobrnila in posegle po grabljah in hajd na travnike in planine, pa seno sušit. Takrat so pa zapele :

Seno dišeče grabimo,
pa peti ne pozabimo,
zakaj bi ne b'li dobre volje
tako lepo je ravno polje.

V jarmu volička vprežena stojita
in drobno mrvico drobita;
a kobilica pred nami skače,
boji lesene se zobače.

Res so za nami veseli in srečni časi naših mladih let. Da je spomin na tako lep in nepozabljiv, je prav gotovo zato, ker menda ne bomo nikdar več videli naše mile domovine, toda iskričca upanja je še vedno v srcih. Mogoče se bo obrnilo na bolje, saj pravi človek obrača, Bog obrne.

Kampanja za nove članice je tudi minila. Upati je, da smo pridobile lepo število novih članic. Naša Zveza je res

ena lepa organizacija za ženstvo in vsaka zavedna rojakinja bi to morala vpoštevati in ostati zvesta članica, ko enkrat pristopi. Naša sveta dolžnost je gojiti in širiti ljubezen do svojega naroda in materinskega jezika. Bodimo ponosne, da smo Slovenke in najprej lepa pesem "Slovenka sem, Slovenka čem ostati" zveni še dolgo vrsto let iz naših grl in iz grl naših potomcev.

Naš šivalni klub ima za poletje malo počitnic, toda ne bo dolgo, ko se bomo spet skupaj zbrale in vam bom poročala, kako pridno pletemo.

Vas najlepše pozdravljam,

Mary Golobič, zapisnikarica.

IZID PETI MESEC KAMPANJE

Agitorice:

	Št. novih
Helen Tomazic (47)	18
Antoinette Lucich (31)	15
Mary Markezich (95)	14
Frances Rupert (14)	13
Frances Knaus (31)	13
Mary Otonicar (25)	12
Mary Godez (1)	9
Frances Susel (10)	8
Mary C. Terlep (20)	7
Mary Hrovat (15)	6
Angela Schneller (65)	5
Mary Lovse (88)	5
Josephine Muster (20)	4
Anna Pelcic (21)	4
Louise Klopčic (25)	4
Albina Novak (25)	4
Theresa Lozier (55)	4
Mary Skrbina (63)	4
Mary Meglich (89)	4
Pauline Rupar (1)	3
Mary Urbas (10)	3
Rose Jerome (19)	3
Mary Fortuna (25)	3
Virginia Bendick (59)	3
Anna Melcic (95)	3
Mary Zabukovec (101)	3
Mary Anzelc (104)	3

Podružnice:

Št. 31, Gilbert, Minn.	29
25, Cleveland, O.	21
47, Garfield Hts., O.	18
95, So. Chicago, Ill.	17
20, Joliet, Ill.	15
1, Sheboygan, Wis.	14
14, Nottingham, O.	14
10, Collinwood, O.	13
50, Cleveland, O.	8
55, Girard, O.	7
15, Newburgh, O.	6
19, Eveleth, Minn.	6
65, Virginia, Minn.	6
63, Denver, Colo.	5
88, Johnstown, Pa.	5
104, Johnstown, Pa.	5
Vse druge podružnice	67

*

V prvih štirih mesecev:

Odrasli oddelek	73
Mladinski oddelek	90—163

V maju:

Odrasli oddelek	30
Mladinski oddelek	63—93

Skupaj

Josephine Erjavec, gl. tajnica.

KAMPANJA JE ZAKLJUČENA!

S 25. junijem je bila zaključena kampanja za nove članice. Upati je, da so se vse podružnice odzvale vsaj

z majhnim številom novih, kjer niso članice imele priliko za večji odziv. En teden pred zaključkom sem razposlala še posebne prošnje na odbornice v nadi, da si bodo vzele čas vsaj v zadnjih dneh ter pridobile Zvezi novih članic. Koliko je vse nagovarjanje pomagalo, bomo izvedele v prihodnjem poročilu iz glavnega urada, na katerega bomo z vso pozornostjo čakale.

Želim se iskreno zahvaliti vsem podružnicam, ki so bile na delu ter sodelovale z vodstvom, v kolikor je bilo mogoče. Vsaka najmanjša pomoč je bila dobrodošla in z veseljem sprejeta. Kot vestne članice imamo vse največje zanimanje v napredek svoje organizacije in dokler bo med nami to sodelovanje, bo naša Zveza procvitala in širila svoje plemenite namene med ženstvom ne samo v Ameriki, pač pa tudi v stari domovini, kjer se nahajajo zdaj naši vojaki, da rešijo naš rod iz rok tiranstva.

Z vdanimi pozdravi za kampanjski odbor.

Albina Novak, voditeljica.

POZOR DOPISOVALKE!

Vaša urednica bo vam hvaležna, če boste vsaj v juliju vse pazile, da dobim dopis ob času. Zadnji dan je sicer 12. v mesecu vse leto, toda se ne držite tega reda in urednica mora večkrat potrpeti in biti na uslugo. Ker bo pa meseca julija na seji glavnega odbora in to med časom, ko se stavi gradivo, zato se vas prav lepo prosi, da vpoštevate točnost vsaj ta mesec ter pošljete svoj cenjeni dopis vsaj do 12. v mesecu. Včasih so bili časi, ko je bilo dovolj delavcev v tiskarni, da so lahko nahitroma postregli, toda zdaj ni tega in zato moramo pa mi biti toliko bolj točni, da gre stvar v redu naprej. Zaznamujte si na koledar, da imate le do 12. julija čas za dopis v Zarjo. Upam, da boste vse brale to opozorilo in se ravnale po prošnji urednice.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Prelepi mesec junij se je poslovil od nas in nastali so prav vroči dnevi, da se pridnemu delavcu čelo poti. Zdaj so taki časi, da vse staro in mlado pridno dela in s tem pomaga k hitrejši zmagi Amerike.

Znancem in prijateljem širom Amerike naznanjam žalostno novico, da smo izgubile zvesto sestro Mary Zajc, ki je za vedno zaspala v Gospodu dne 22. maja. Fogrešale jo bomo, ker je bila vzorna mati svoji družini in plemenitega srca za vsakogar. Zapustila je več odraslih otrok ter mnogo sorodnikov in prijateljev. Na tem svetu ji ni bilo usojeno veselje, temveč je prestala mnogo trpljenja, ko so jo zadele nesreče od časa do časa. Da bi ji Bog podelil večno veselje v rajnu nebeškem! Počivaj v miru, draga sestra! Priporočam jo v molitev in blag spomin.

Prav lepa hvala vsem, ki ste prišle kropit in moliti, kakor tudi k sprevedu pokojne. Nekatere ste prišle prav od daleč in to je bilo lepo od vas, zato vam iskrena hvala. Le složne bodimo v vseh slučajih, ker ne vemo ne dneva ne ure, kdaj nas čaka enaka usoda.

Vsa pohvala našim zavednim člani-

cam, ki pridno darujejo svojo kri Rdečemu križu, a še posebna hvala sestri Pierce, ki je dala že osemkrat svojo kri. To je velik izkaz naše človekoljubnosti ter v veliko pomoč našim borilcem v tej grozni vojski, kjer se za nas bojujejo. Bog daj, da bi bile vse zdrave in vesele ter še naprej pomagale do hitrejše zmage. Delujmo tudi za napredek naše podružnice in Zveze.

S pozdravom,

Anna Tomašič, predsednica.

PODRUŽNICE, KAJ PRAVITE NA TO

Pri Zvezi imamo do sto podružnic. Ali bi bilo mogoče dobiti vsaj enega dobrosrčnega moškega v vsaki naselbini, oziroma pri vsaki podružnici, ki bi pristopil v Krožek Zvezinih Prijateljev? Poglejte, kako lepo bi naraslo število članov in kako sijajno bi se dvignil naš Šolninski in dobrodelni sklad! Gotovo ima vsaka naselbina trgovce, obrtnike, profesorje, posestnike in posamezne osebe, ki so vajeni darovati v dobrodelne svrhe in to še v večjih vsotah kot po \$20, kakor smo me odločile za članarino, samo treba je do njih ter jim raztolmačiti plemenit namen tega Krožka. Prav gotovo bi vam ne odrekli.

Povejte jim, ko enkrat prispevajo za članarino, potem postanejo za vedno član Krožka in se jih ne bo prosilo ali nadlegovalo za nadaljne prispevke. S tem, ko postanejo člani, so postali resnično naši prijatelji in Zveza se jih bo vedno spominjala. V slučaju, da so poklicani v večnost, bo njih življenjepis in slika objavljen na lepem prostoru v naši Zarji. Ali ni to časten spomenik našim velikodušnim prijateljem? Gotovo, da lepšega ne poznamo.

Časi se hitro spreminjajo in nihče ne ve, kaj bo jutri, zato bodimo dobrhih src do tistih, ki jim je bilo težko dobiti najpotrebnejša sredstva dolgo vrsto let v tej grozni vojski.

Prispevke se pošilja na naš glavni urad, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

ČESTITKE K ROJSTNIM DNEM!

V juliju bodo praznovali svoj rojstni dan sledeče: dne 2. julija, Mrs. Anna Kameen, odbornica v svetovalnem odseku in predsednica podružnice št. 7 v Forest City, Pa.; dne 10. julija, Mrs. Anna Petrič, odbornica v prosvetnem odseku in predsednica podružnice št. 54 v Warren, O.; dne 11. julija, Mrs. Mary Marinko, namestnica glavnim nadzornicam in predsednica podružnice št. 25 v Clevelandu O. Dne 14. julija je rojstni dan Mrs. Josephine Račić, bivše glavne tajnice.

Izrekamo jim naše iskrene čestitke in želje za mnogo nadaljnjih srečnih in zdravih let!

Št. 30, Aurora, Ill.—Res, če človek dolgo živi, dočaka vsakovrstne reči, tako sem tudi jaz neka povsem novega doživela.

Hči mi je večkrat pisala, naj pridem k njej v Watertown, N. Y., na obisk potem, ko ji je bil mož poslan čez morje. Mislila sem si, na pomlad bom šla, ko se sonce malo ogreje in narava odene v svojo zeleno in pisano odejo. Pa mi spet hči piše, da se bo selila

v Alabamo in predno gre, bo prišel na dopust Herman iz New Hampshire, kjer je bil v oficirski šoli za submarine, in me prosila, da pridem tja.

Dne 21. marca je prišel sin Raymond, ki je pilot, iz Nove Gvineje, oziroma iz bolnišnice ter je iskreno želel videti sestro in brata, predno gre v službo v submarine. Pa sva se oba podala v Watertown, N. Y. Saj razumete, da je bilo veselo svidenje, posebno, če pride pilot srečno v Ameriko iz daljne Nove Gvineje, kjer je bil več kot 25-krat v boju z Japonci z letalom P-38. Tako sem imela polovico moje družine skupaj štiri dni. Fanta sta odšla, kakor doraščena ptička, ko zapustita gnezdo ter se podasta v svet.

Watertown ima okrog 32,000 prebivalcev. Poglavitni zaslužek imajo v industriji, poleti pa pride precej letoviščarjev, ki se radi izognejo vročini. Watertown je namreč blizu Kanade tako, da se vidi s prostim očesom Ontario jezero.

V tem mestu je rojstni dom velike Woolworth 10 centov trgovine. Seve, zdaj več ne izdelujejo majhnih reči kot jih je v začetku trgovine izdeloval Mr. Flower, pač pa je na istem mestu veliko moderno poslopje z napisom: "Brithplace of Dime Store!"

Nad vse lepo je ob cestah videti veličastna, po sto let stara drevesa, ki, kakor so mi povedali, v poletju popolnoma zasenčijo mesto. Videla sem par parobkov takih dreves, ki so bila to zimo podžgana, pa niso bila še nič votla ali gnila, kar kaže, da mora biti zemlja tam jako dobra, ker je drevje tako trdno.

Najbolj pa sem bila presenečena, ko me je prijazna Irka, Mrs. Johanna Johnson peljala po številnih ovinkih in krasno speljani cesti, ki se vzpenja vedno višje do vrh mestnega parka. Ko pridemo na vrh, sem pa kar obstala kot vkovana, kajti pomislite, razgled od tam je bil tako krasan, kot bi stala na vrhu Slivnice v domovini ter gledala številne vasi v dolini Cerkniškega jezera, potem gori proti Begunjam in še višje proti sv. Vidu. Če pa vzamemo na daljavo, se pa vidi čez Logatec tja do Hoterdersice in Godoviča, v nasprotni strani pa do Prezida in Zabra. Na koncu pa vedno beli Snežnik s svojo belo kapo. Torej krasen razgled.

Verjemite mi, da ni dosti manjkalo, da nisem zavriskala z vsem glasom, kar ga premorem. Premagala sem se, prišla ženo za roko ter rekla: "Mrs. Johnson, hvaležna Ti ostanem za vedno, kajti videla sem skoraj svoj dom in bodi prepričana, da si mi pokazala najlepši košček sveta, ki je natančno podoben kraju, kjer sem preživela svojo mladost, kjer sem gledala obraz ljubljene matere, očeta in sester, kjer je naš slovenski narod na križ pribit, ki pa vkljub vsem mukam, upamo, ne bo umrl, kajti ura odrešenja se mu bliža."

Ko se je hči selila v Alabamo, sem jo spremila do New Yorka, ker je težko potovati z dvema otrokoma in še železnico menjat. Ko se je odpeljala, sem poklicala pisarno lista Glas Naroda in kar brž se je oglasil urednik, Mr. Hude in me povabil, da pridem v tiskarno, da vidim, kako se list tiska. Obiskala sem torej urad in tiskarno. Kmalu nato pride še Mr. Svet in Mrs.

Ana Krasna, naša agilna narodna delavka. Mr. Svet je doma tudi blizu Cerknice in se razume, da sva bila kar hitro v starem kraju s pogovorom. Še to sva znašla, da sva v sorodu, le to ne vem, če pride že v sedmo koleno ali prej.

Mr. Svet je bil še tako dober, da je pohitel z delom, potem mi je pa šel razkazat mesto, kjer sem videla 5th Avenue, kjer živijo reveži-milijonarji, Radio Tower, kjer so Slovenci peli v 85 nadstropju (Mr. Svet je tudi pevec). Videla sem tudi največje cerkev na svetu, katedralo sv. Patrika, Rockefeller nebotičnik in še več znamenitih poslopij. Hvala lepa, Mr. Svet za Vašo prijaznost.

Ko smo se vozili kake pol ure iz New Yorka, je bila že ob strani reka Hudson, na kateri je bilo precej zastarelih parnikov in bark. Med njimi sem videla tudi parnik Gibson, ki je pripeljal Amerikance, ki so bili internirani v Nemčiji. Zvečer je bil krasen pogled na otok Manhattan. Proga teče od reke v velikih ovinkih vedno višje in ker je otok dolg, je tudi po vrhu cesta. Ob cesti seveda so električne luči, med njimi švigajo sem in tja luči avtomobilov, zvečer so pa tudi hiše razsvetljene in vse te številne luči krasno blestijo v vodi, kar napravi naravnost očarljiv prizor.

Domov grede sem se ustavila za teden dni v Clevelandu ter obiskala precej ljudi iz naše fare, oziroma rojstne vasi. Z nekaterimi se nismo videli že izza šolskih let. Eden izmed teh je naš stavec v tiskarni Ameriške Domovine, kjer se tiska naš list Zarja in pokazal mi je uradno sobo naše urednice, kjer sem srečala našo urednico Albino Novak in njeno hčerko Corinne. Hvala Mr. Lunka za vso prijaznost več čas mojega bivanja v Clevelandu. (Čemu neki hvala? Francka, saj je bilo Tvoje bivanje v Clevelandu vse prekratko. Tako nagloma si odšla, da mi je še sedaj zagonotno.—Nivč France).

Najlepša hvala naši članici in moji domačinki-sošolki Mrs. Mary Mohar in soprogu Jerry-u za vso potrebo in prijaznost. Peljala sta me tudi v Barberton in Doylestown, O., kjer so naši rojaki iz Grahovega in Lipsenja. Ustavili smo se tudi na farmah Mr. in Mrs. Gerbec, kjer mi je zelo ugajalo, ko sem videla, kako si znajo naši ljudje lepo pomagati naprej. Imajo lepe domove, polne hleve živine in blaga, polne kante mleka in mnogo poljedelskih strojev, kar vse kaže, da so zares pridni. Naj jih sreča spremlja vsepovsod!

Hvala lepa tudi listu Ameriška Domovina, ki je prinesla vest, da sem v Clevelandu in prav po tej vesti smo se našli z našimi sorodniki Mr. F. Kranjc in Mr. in Mrs. Branisel in zet, katerim se najlepše zahvaljujem za ves trud in vse delo, dokler sem bila tam ter za vožnjo in spremstvo na postaji.

Potovanje je bilo vseskozi lepo in sem se srečno vrnila v Auroro po treh tednih odsotnosti. Lepo je doma, pa vedite v Clevelandu in okolici, da bom ob priliki prišla z veseljem zopet med vas. Do takrat pa ostanite vsi zdravi in ponovna hvala za vse!

Pred par tedni je naš lokalni list "Aurora Beacon News" prinesel lep članek o hrabrosti Herman Račića, brata naše predsednice, ki je pri pe-

hoti neke na bojni fronti v Italiji. V neki hiši se je skrivalo devet Nemcev in ko šlo mimo te hiše par ameriških vojakov, so Nemci odprli na nje strele. Račič jim je pokazal, kaj pa Amerikanci znajo in po njegovem odhodu so našli vseh devet Nemcev mrtvih. Bog ga varuj in pripelji srečno domov! Njegov brat Robert je bil tudi v Angliji in zdaj je častno odpuščen iz armade.

Dne 12. junija se je pričelo s kampanjo za peto vojno posojilo. Prebivalci našega mesta so v treh urah kupili za četrť milijona dolarjev bon-dov, kar prekosí rekord vseh prejšnjih kampanj.

Naša članica Marta Mlakar je odprla svoj lepotični salon v poslopju "Aurora Hotel" na Island Ave. Članicam priporočam, da jo podpirajo.

V armado je odšel Edwin Aister, so-prog naše članice Florence Aister. Ed-winu in vsem našim fantom želim sko-rajšno zmago in srečno vrnitev k svo-jim dragim.

Pozdrav vsem, ki radi berejo Zarjo.
Francis Kranjc.

Št. 32, Euclid, O.—Na junijski seji bi bila lahko boljša udeležba. Sicer vem, da vas je veliko število, ki delate po tovarnah in ste tudi zaposlene pri delu na vrtovih, nekaj pa s kmetij-stvom kot naša blagajničarka Karoli-na Kaliope in bivša predsednica Tere-zija Potokar. Želimo, da bi dosti pri-delale in vse bile poplačane za trud.

Sestra Femec je prišla na sejo z le-po zlato uro. Povedala je, da jo je dobila od otrok ob 30-letnici zakon-skega življenja. Me ji pa kličemo: da bi bila srečna v zakonskem življenju še na mnogo let. Njena hčerka Julija se je tudi te dni zaročila. Naše čes-titke!

Od naših mlajših sta pa graduirali iz višjih šol Ella Praznovski in Tillie Walter. Čestitke!

Bolezen je zopet posegla med nas. Sestra Mary Lipovec se nahaja v bol-nišnici. Njej in vsem bolnim sestram želimo hitrega okrevanja ter skoraj-šno vrnitev med nas.

Hčerka naše dobre sestre Jennie Sintič je šla za svojim možem v Pearl Harbor, kjer bo zaposlena v vojnih delih.

Naša tajnica ima še nekaj zavoj-čkov pisemskega papirja in kartic katere bi rada čim prej prodala čla-nicam. Kupite en zavojček na pri-hodnji seji, saj dobiček gre za uboge sirote v stari domovini.

Z upanjem za večjo udeležbo na prihodnji seji, vas pozdravljam,

Francis Perme, predsednica.

ŠTIRJE SINOV PRI VOJAKIH

Mrs. Josephine Kmet, članica po-družnice št. 35 v Aurora, Minn., ima štiri sinove v službi Strica Sama.

Mrs. Bartol, predsednica podružnice št. 35 nam poroča, da so vsi prav le-pega značaja in tudi podjetni.

Tudi hčerka Ana je bila v vojaški službi, pa je morala izstopiti zaradi rahlega zdravja.

Sinovom in hčeri je umrl pred par leti dobri oče in tako je ostala mati sama doma s svojim 16-letnim sinom. Bog blagoslovi!

John Kmet je poročnik (Lieutenant) in služi že tri leta in se nahaja v Californiji.

Edward Kmet, mornar prvega raz-reda je pri mornarici že nad dve leti in se nahaja na zapadu.

Joe Kmet je že štiri leta in devet mesecev pri mornarici in se nahaja v San Francisco, Cal.

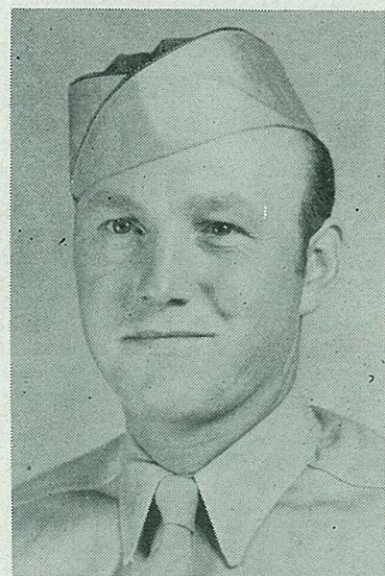
Želimo, da bi se vsi sinovi vrnili zdravi domov. Iz naše naselbine so že trije slovenski fantje padli za domo-vino in eden je pogrešan v bitki.

Vsi hrabri junaki, ki so dali svoje življenje bodo ostali v blagem spomnu med nami!

Št. 38, Chisholm, Minn.—Zadnja seja 13. junija je bila kratka vsled majhne udeležbe. V poletnem času, to je me-seca julija in avgusta, bomo prekinile z mesečnimi sejami. Prihodnja seja bo najbrže v septembru, kar se bo članstvu ob času poročalo. Priporoča se vam, da se tedaj udeležite.

Zahvaljujem se vsem spoštovanim odbornicam in članicam za sodelovan-je pri preteklih sejah in priredil-tvah, kar nam je bilo vsem lepo raz-vedrilo.

Mrs. J. L. Benčina.

Corporal Frank Kmet služi že nad eno leto in se nahaja v Camp Mackall v North Carolini.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Kako se rado odlaša za pisat, če je človek nervozen zaradi bolezní kot sem slučajno jaz. Namen imam najboljši vsak mesec, da bom kaj poročala, toda čas kar zbeži in stvar se pri dobri volji zamudi.

Zopet smo izgubile članico. Umrla je sestra Agnes Turšič, ki zapušča štiri hčere in več sorodnikov. Naj po-čiva v miru božjem do svidenja nad zvezdami! Priporoča se članicam v molitev.

Dogodki se vedno menjajo; zdaj ža-lost in vmes pride tudi veselje. Za poročati imam tudi, da sta se poročili dve naši mladi članici, Mary Sever, ki si je izbrala prav fest fanta in Dorothy Drobníč, ki bo imela tudi dobrega to-

variša v bodočem življenju. Želimo vso srečo in zadovoljstvo novim zakoncem.

Prijazno apeliram na vse sestre, da bi prihajale redno k mesečnim sejam. Pomnite, da se tudi odborice naveličajo redno obiskovati seje ter čakati na vas, če boste prišle ali ne. Tajnica bi tudi rada, da bi članice kupile zavojčke krasnih kartic, katere ima na rokah. Saj bodo kmalu med nami prazniki in takrat po navadi kupujemo kartice, kakor tudi za razna voščila svojim prijateljicam. Dobiček gre pa za uboge sirote v starem kraju.

Prosim vas tudi, da bi poskrbele imeti plačan asessment vsak mesec ali pa za naprej, ker tajnica ima veliko skrb, kaj storiti, ko je čas poslati na glavni urad in ne dobi od članic vsega denarja. Ona ima preveč drugega dela in ji ne preostaja čas, da bi hodila po hišah kolektat, kakor se je včasih delalo. Zdaj so vendar boljši časi, kar se tiče zaslužka in sleherna ima na rokah toliko, da lahko odrajta ob času svoji tajnici. Pozdravljene!

Mary Lušin, predsednica.

VOŠČILNE KARTICE

V finančnem poročilu zadnji mesec in ta mesec vidimo tudi imena oseb in podružnic, katere so prodale dokaj lepo število zavojčkov voščilnih kartic, ki jih je založila naša Zveza. Toda v tem seznamu manjka še precejšen del podružnic, ki se niso odzvale. Sicer je mogoče, da imajo še zavojčke na rokah in čakajo do časa, da bodo razprodale vse, kar je bilo poslanih in potem poslale denar za vse skupaj. To je pričakovati pri velikem številu in vpoštevati se tudi mora, da niso povsod enake okoliščine; po nekaterih krajih vzame več časa, da se obvesti članice in prijateljice.

Nekatere tajnice so pisale, da bi lahko prodale kartice tudi med drugorodci, če bi bil na njih tiskan prevod verza, ki je pod sliko, ker Amerikanci bi radi vedeli, kaj pripoveduje deklet fantu. Naša glavna predsednica je dobila prevod od občespoštovanega pesnika Ivana Zormanana in ta prevod je bil priobčen v njenem poročilu v zadnji Zarji na strani 180.

Prevod se prav lahko prepíše ter prilepi na vsak zavojček. Od nekaterih tajnic smo dobili poročila, da so že storile, kar je v veliko pomoč pri prodaji. Torej ta vzrok je s prevodom poravnani in upati je, da bo šla prodaja hitreje izpod rok.

Pričakujemo tudi to, da bo razpečevanje hitreje, ko pridemo bližje praznikov, posebno za božič, ko imamo lepo navado poslati pismene pozdrave svojim znanecem in prijateljem.

Prišlo je tudi nekaj poročil, to je od tajnic, da so razdelile zavojček na dva dela ter na ta način ustregle strankam, katerim je bil cel zavojček za en dolar preveč. Tako se je prodal vsak del po 50 centov, kar po nekaterih krajih pomagalo k prodaji.

Seveda izgovor se še zmeraj lahko najde, če ni dobre volje in zavednosti. Kako lepo se sliši poročilo od nekaterih strank, da so razprodale vso zalogo in da je bila ideja teh kartic ena najlepših, kar se jih je moralo uresničiti.

Ko se dobijo taka poročila, bi človek najrajši od veselja poskočil ter zavriskal: živijo, Slovenke! Kaj lepšega naj damo med svet kot spomine na nekdanje čase v prelepi stari domovini! Kako bodo tega veseli naši dragi sorodniki in prijatelji v starem kraju, ko bodo po vojski izvedeli, da je naša Zveza izdala med tem časom, ko se v starem kraju ni smelo na dan s slovensko besedo, najprvo slovensko pesmarico, ki vsebuje do 175 naših preljubih narodnih pesmic, nato pa še voščilne kartice s slovenskim motivom in spominom na naše gorske cvetlice!

Storimo torej, kar je v naši moči, drage sestre, da povzdignemo to častno priznanje, da bomo po vojski s ponosom poročale o naši narodni ljubezni in zavednosti!

Glavno, kar ne smemo prezreti je pa to, da bo šel dobiček prodaje teh kartic za naše uboge otročičke, ki so med vojsko razkropljeni po vseh koncih in krajih, ki najbrže prestajajo lakoto ter pomanjkanje v obleki in in vseh stvareh, katere so nujno potrebne za človeški obstanek. Če bomo razprodale vso zalogo, bo šla lepa vsota v naš Šolninski in dobredelni sklad, zato ne bodimo brezbrizne, pač pa se potrudimo, da bo lep uspeh!

Albina Novak.

ŠTIRJE RODOVI

Tukaj prinašamo sliko štirih rodov iz Lorain, Ohio, in vse so članice podružnice št. 40. Od leve na desno so: prastara mamica Mrs. Pogorelc, stara mamica Mrs. Angela Kozjan (Mrs. Kozjan je tajnica št. 40) mamica, oziroma hčerka Mrs. Kozjan, to je Mrs. Voytko in njena luškana hčerka.

Naše iskrene čestitke zavednim Slovenkam, ki podpirajo našo Zvezo in so ji zveste članice.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Za poročati imam žalostno novico, da smo izgubile zvesto članico, sestro Mary Gorish. Spominjajmo se njene duše v molitvi. Soprogu pa izrekamo globoko sožalje.

Delj časa bolega sestra Christine Rebernishek, kakor tudi sestra Frances Zore. Vsem bolnim želimo zdravja, članicam se pa priporoča, da jih obiskujete.

Moja mama, Agnes Verbnik se še nahaja v bolnišnici. Za njo so obiski ne dovoljeni, ker ona trpi nepopisne muke. Prosim članice, da se jo spominjate v molitvah. Naj ji bo ljubi Bog milostljiv ter jo reši iz tega groznega trpljenja na svetu.

Tajnica ima še na rokah slovenske kartice in prosi članice, da bi jih pridno kupovale. Dobiček od te prodaje gre za pomoč ubožnim otrokom in to nas naj vse vzdrami, da pomagamo.

Na prihodnji seji 9. julija se bomo pomenile glede potovanja na Zvezin dan, ki se vrši v nedeljo, 23. julija v Lemontu, Ill. Pridite, da bo vse v redu urejeno, ker zdaj se moramo za vsako potovanje pripraviti ob času.

Kegljaška liga se je začela organizirati pri naši podružnici tako, da bomo imele izbrane skupine in bile pripravljene za vaje, ko se odpre sezona. To pa zato, da se bomo dobro navadile do tekme, ki se vrši prihodnjega pmlada v Sheboyganu, Wis. Saj veste iz preteklosti, da so tam luštne članice in tudi zelo gostoljubne. Ali se še spominjate, kako smo prepevale za 10-letnico? Torej v pmladi bo spet prijetno in čas pride hitro naokrog.

Na svidenje na seji 9. julija!

Josephine Verbick.

Št. 66, Canon City, Colo.—Naša podružnica je obhajala devetletnico svojega obstanka dne 4. junija. Ravnale smo se po pogovoru: bolje danes kot jutri, ker naša obletnica je na 28. junija. Ustanovljena je bila leta 1935 in sprejeta pri Zvezi. Vse bližje članice so bile povabljeni na to sejo potom dopisnic, ker to je bil sklep prejšnje seje. Odzvale so se povoljno, za kar vam hvala. Tiste, ki ste oddaljene, vemo, da vam ni mogoče priti, čeprav bi rade. Vseeno tudi vam gre hvala, ker ste zveste članice Zveze in redno plačujete asessment in nekatere še za naprej, kar je dokaz, da zaupate društvenim odbornicam. Me smo se spominjale na vas ter vas tem potom sestrsko pozdravljamo in želimo zdravja in moč prenašati vse težave in skrbi, ki jih imamo v tej strašni vojni.

Jaz občudujem matere, ki imajo po tri in štiri sinove ali hčere v vojni in so na onstran morja, pa ne omagajo pod težo skrbi in so še vedno vedrega obraza.

Po zadnji seji smo imele okusen prigrizek, namreč kejk, piškote, krofe, potico in šartel. (Hm, hm, kako je bilo vse dobro!) Ker smo res fejest ženske so prišli tudi moški za nami, no ja, pa niso bili s kofetkom zadovoljni, pa so si znali pomagat, pa še nam zraven. Kmalu smo peli in rekli so nam, da od daleč se lepo sliši, od blizu pa ni nobeden poslušal.

Tako smo obhajali našo devetletnico in kot sem se izrazila na seji, želim, da bi jih bilo še mnogo in da bi v zdravju in veselju se skupaj shajali vsako leto ter vse delovale za napredek podružnice in Zveze.

Sestra Anna Susman, kot ustanovna

članica in večletna tajnica je spregovorila par lepih in spodbudnih besed, da naj bomo ponosne, da smo članice ene največjih ženskih organizacij v Ameriki. In Slovenska ženska zveza je tudi največja ženska organizacija v Ameriki! Prav lepa hvala, sestra Susan.

Vsem članicam in njih možem se v imenu podružnice lepo zahvaljujem za prisotnost ter vse dobrote, katere ste darovali. Vaša lepa udeležba je povzdignila naše praznovanje!

Zelo nas je pretresla vest, da je umrl naši sestri Frances Vodenik iz Walsenburg, Colo., soprog Frank Vodenik, ki je bil pošten in prijazen značaja ter v vseh ozirih dobronameran. Pri društvu št. 101 ABZ je bil tajnik 18 let ter je mnogo članov pridobil v omenjeno društvo, vključno našo družino. Bil je vesten uradnik društva, dober gospodar in soprog. Sestri Vodenik naše sočutje. Pokojniku pa mir in pokoj v hladni zemlji ameriški, ki mu je bila domovina dokaj let.

Pozdrav vsem članicam pri št. 66 Slovenske ženske zveze!

Katarina Yekovec, predsednica.

Št. 74, Ambridge, Pa.—Junija meseca je bila seja zelo slabo obiskana, da skoraj ni bilo mogoče seje pravilno odpreti. Ne vem, kaj se je vsem članicam tako zamerilo, da nimajo zanimanja za sejo, ali pa mislijo, da je vse glih, če pride ali ne, kar seveda ni tako, ker ne moremo ničesar ukreniti, ne dobro, ne slabo, ker ni navzočnosti članic.

Teta štoklja se je oglasila pri naši sestri Jennie Kadziarski ter pustila zalo hčerko, ki je v veliko veselje staršev. Čestitke in želje za najboljšo zdravje.

Dne 7. junija je za večno v Gospodu zaspala sestra Mary Kinder. Hčerke in sinovi so že vsi odrasli, toda jo bodo vseeno pogrešali, ker bila je skrbna mati svojih otrok. Bog ji daj večni mir in pokoj. Spominjale se bomo njene duše v molitvi! Preostalim izrekamo globoko sožalje. Mary, naj Ti bo lahka ameriška zemlja.

Cenjene članice! Prosim, da se udeležite seje v juliju, ker bo važna. Prebrani bodo tudi šestmesečni računi, da boste na jasnem o našem poslovanju. Na svidenje v nedeljo 9. julija ob treh popoldne v slovenskem domu!

Jenny Anzur, tajnica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Cenjene sestre! Na seji 6. junija je bila lepa udeležba. Upati je, da boste prišle na prihodnje seje tudi tiste, katere niste bile navzoče že delj časa. Kako lepo bi bilo, če bi se vse zanimale za napredek Zveze ter prišle vsak mesec na okrog in s ponosom in veseljem čakale za priliko priti med lepo družbo članic. Prošene ste tudi da, ne zaočujate s plačevanjem asesmenta, ker vsaka lažje plača sproti kakor pa potem, ko se nabere. Če ne morete priti plačat vsak mesec, potem se vam priporoča, da plačate nekaj mesecev naprej, samo da ne bo imela tajnica vsak mesec skrbi zaradi neplačanega asesmenta. Iz blagajne se ne more zalagati, kar vse dobro vemo. Točnost pri plačevanju mesečnine pomeni napredek za podružnico in Zvezo.

Drage sestre! Na zadnji seji ste me pa zares presenetile, da ne najdem besed, s katerimi bi opisala mojo ginenost in da bi se odboru popolnoma zahvalila za izkazano ljubeznivost. Iskrena hvala predsednici sestri Jeke, blagajničarki sestri Potentz, zapisničarici sestri Filak in podpredsednici sestri Bajcic za tako lep birtdej kejk. Komaj sem prišla k sebi, kaj vse to pomeni, pa prinese sestra Bauman še drugi kejk. Prizrčna hvala iz dna srca. Nisem mislila, da bom dočkala pozornost; kako rada bi vam vsaj en malo povrnila, če bom imela priliko to storiti tudi za vas. Ne bom pozabila, dokler bom živeła. Ne vem, kako ste izvedele, da imam rojstni dan? Saj po naših sejah imamo vsakokrat veselo zabavo, zato nikar ne zamudite te lepe prilike, temveč se odločite, da boste vsak mesec prišle. Vsaka izmed

nas potrebuje nekoliko razvedrila vsaj en večer na mesec.

Najlepše pozdrave vsem sestram!

Frances Vegrin, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Na zadnji seji je bila zopet majhna udeležba. Drage sestre, vsaj zdaj v poletnem času pridite v večjem številu na sejo. Lepo bi bilo od vas, če bi se navadile priti na sejo, da bi vedele, kako podružnica napreduje. Vljudno se vas vabi na sejo v juliju!

Sporočam, da smo kupile še en bond za \$50 in to je bilo mogoče, ker se je veselica dne 6. majnika precej dobro obnesla. Vsako nedeljo imamo tudi bingo in to že od meseca februarja in tako tudi tam nekaj napravimo, da naša blagajna ne zastaja.

Sporočam, drage sestre, da imam na rokah krasne voščilne kartice, o katerih smo že mnogo poklonov brale v Zarji. Po nekaterih podružnicah so prodale že vse zavojčke, kateri so jim bili poslani, toda pri nas ni take sreče, akoravno vzamem zavojčke vsako nedeljo na bingo pardi in tudi na vsako sejo. Drage sestre, nikar ne ostanite brezbrizne za stvari, ki so v napredek narodni kulturi in tudi za dobrobit sklada, ki bo uporabljen za pomoč sestradini in zapuščenim deci v stari domovini. To bi nas moralo vse zanimati, če imamo količkaj človekoljubnosti v svojih srcih. Sežite torej po teh zavojčkih, ki stanejo samo en dolar in notri je 42 krasnih kart, kakor tudi 30 kuvert za večje karte.

Ponovno vas vabim na prihodnjo sejo, da se pomenimo, če gre katera na romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill., ki se vrši v nedeljo, 23. julija. Naša glavna tajnica, Mrs. Josephine Erjavec apelira na članice, da bi se potrudile priti ter pridružiti romarjem kateri pridejo iz vseh strani skupaj na ta dan. Letos je še bolj pomenljivo, da se prosi Marijo, da bi nam izprosila trajen mir ter prosila pri Bogu za zdravje naših dragih, ki se nahajajo na bojnih poljanah.

Naša sestra Louise Nozsak je dobro okrevala in se zdaj zdravi doma. Naj ji ljubi Bog spet povrne zdravje.

Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Mary Lavše, tajnica.

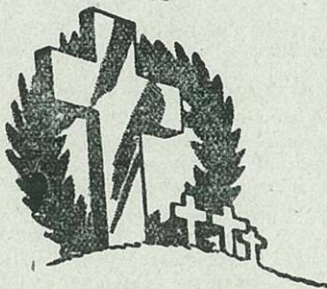
Št. 96, Universal, Pa.—Na zadnji seji se je zbralo lepo število prijaznih članic. Upam, da bo naša seja v juliju isto zanimiva. Vrši se na Universal ob določenem času. V avgustu bomo pa zborovale v Renton, Pa. na farmi sestre Mary Klemenčič, to bo na drugo nedeljo, 9. julija ob treh popoldne in potem bomo imele piknik za članice in njih družine.

Vljudno ste vabljene vse na poset. Imeli bomo prijetno zabavo in tudi prigrizek, kakor tudi dobra pijača bo na razpolago. Prosim, da se udeležite v obilnem številu.

Priporočam našim članicam, da se še katera druga oglasi z dopisom, ker vse radi beremo domače novice.

Na svidenje 9. julija! Vas lepo pozdravljam,

Anna Podobnik.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 12 — Johanna Zavodnik, 616 So. 61st Street, Milwaukee, Wis., rojena 18. junija 1884, pristopila 5. septembra 1932, umrla 26. maja 1944.

ŠTEV. 16 — Matkovich Agnes, 8630 Escanaba Avenue, Chicago, Ill., rojena 12. januarja 1886, pristopila 21. aprila 1938, umrla 8. maja 1944.

ŠTEV. 23 — Frances Kalan, 424 E. Sheridan Street, Ely, Minn., rojena 17. januarja 1877, pristopila 4. decembra 1932, umrla 13. februarja 1944.

ŠTEV. 39 — Katherine Tometz, 224 Chicago Avenue, Biwabik, Minn., rojena 19. avgusta 1876, pristopila 20. februarja 1930, umrla 1. maja 1944.

ŠTEV. 41 — Agnes Tursic, 19508 Mohawk Avenue, Cleveland, Ohio, rojena 17. januarja 1877, pristopila 5. marca 1931, umrla 2. maja 1944.

ŠTEV. 65 — Pauline Jakse, 108 5th Street, So. Virginia, Minn., rojena 6. januarja 1897, pristopila 4. maja 1936, umrla 10. maja 1944.

ŠTEV. 67 — Marie Rubesa, Sixth Street, Bessemer, Pa., rojena 16. avgusta 1879, pristopila 5. marca 1936, umrla 1. marca 1944.

Naj jim sveti večna luč!

Št. 105, Detroit, Mich.—Danes pišem z veseljem, ker lahko javnosti poročam, da smo imele lep uspeh na naši zabavi prvo nedeljo meseca junija. Vse nam je šlo na roke, še vreme, da smo se tudi slikali na vrtu pri sestri Nezbeda. Škoda, da ne morem priložiti sliko, ker zdaj vzame precej časa, da so izdelane, toda upam, da bo v redu za prihodnjo izdajo Zarje.

Sestra Nezbeda je bila zelo vesela lepe udeležbe in nam je zelo lepo postregla z njenim dobrim pecivom. Hvala lepa, sestra Nezbeda. Vse smo Vam hvaležne za požrvovalnost in velikodušnost. Treba je bilo precej pripraviti, da se je vse zadovoljilo in tudi vsem žeja ugasila. Iskrena Vam hvala tudi za tri nove članice, ki so bile vpisane skozi Vaš trud. Lep zgled sestri! Če bomo vse tako pridne, kakor sestra Nezbeda, bo naša majhna podružnica kmalu postala velika, ker več nas je, več je poguma za sodelovanje in napredek. Ta zabava nam je zopet prinesla \$17 za našo blagajno.

Moja sestra Albina Jackson, njen soprog in hčerka so bili pri meni takrat na obisku in so tudi posetili zabavo. Hvala tudi predsednici št. 9 v Detroitu, Mrs. Butala, ki nas je tudi obiskala.

Želim, da boste vse imele prijetne počitnice v tem dopustu za dva meseca, da bomo pripravljene za novo delo, ko se vrnemo k seji pri sestri Vidmar na Forestlawn, prvo nedeljo v avgustu.

Poročam tudi žalostno novico, da je sestra Krupa izgubila svojo edino hčerko, v starosti šest let. To je bilo v majniku. Bila je kot angeljček lepa v krsti. Poklonile smo ji lep venec v zadnji spomin in nas je bilo precej članic navzočih pri sprevedu. Sestri Krupa in soprogu naše globoko sožalje, a njej naj bo lahka zemlja.

Sestra Kochevar in hčerka Helen bosta šli kmalu v Montano obiskat dva sina in brata na Ranch. Želimo njima srečno pot in dobro zabavo ter srečen povratek in zopetno lepo sodelovanje pri podružnici. Prinesite tudi kaj novic za naš list Zarja. S pozdravom,

Rose Jamnik, poročevalka.

URNNA NEŽIKA

Drage bralke:

Danes Vam bom opisala vojaško kuhinjo.

V našem hed-kvartru se vsak dan kuha za 16.000 ljudi. Kuhinja je seveda zelo velika in jako moderna. Peki spečejo vsak dan po več tisoč pajev in kejkov. Peči so tako velike, da lahko naenkrat spečejo 1.400 žemelj in ki felcov. Ajskrim mašina je bizi po dvakrat na teden. Drži 50 galonov. Po 50 galonov držijo tudi veliki kotli za župco kuhati.

Poleg vsakovrstne zelenjave, ki jo denejo kuhati k mesu, sem opazila tudi veliko jajčjih lupin. Ker sem firbična, sem vprašala, čemu lupinice. Povedali so mi, da imajo jajčje lupine veliko apnenca v sebi, ki je dober za zobe. Lejte no, sem si mislila, kako znajo šparati dentiste.

Tudi v ajsbakso sem vtaknila svoj

nos, ki je tako velika, da gre vanjo po 20 goved, več ducatov prašičkov, telet in kozličkov. Soldatom res ni treba trpeti nobenega pomanjkanja, če se le stvar dobi. Zgodilo se je pa, da smo bili mesec dni brez krompirja, ker ga je zmanjkalo na trgu. Za prikuho smo jedli rajž, čeprav se pridelava na Japonskem. Ko je bil krompir spet na mizi, je bil večja sladšica kot ajskrim.

Vojaki dobijo dobro hrano in obilo je imajo. Nihče ni lačen. Kadar pa gredo na ibenge, je pa košta vsa kenana. Vsak soldat ima s seboj gotovo število kanglic, iz katerih si pripravi jed. Za frustek ima eno kanglo s fižolom, mesom in tomajtosi ter kakao. Za opoldan spet eno kanto s mesom, fižolom in tomajtosi ter kakao. Za večerjo pa kanglico s tomajtosi, fižolom in mesom ter kakao. Drugi dan spet tako. Lahko si mislite, kako jim gre v slast sveža hrana, ko pridejo spet nazaj v kempo.

Vojakom najljubša jed je—paj. Skoro vsak večer je na mizi. Peki spečejo dnevno po tisoče pajev—največ jabolčne, ker te soldati najbolj obrajtajo.

Ostankov jedi se ne hrani in ne pogreva, kar se mi je zelo čudno zdelo. Vprašala sem, zakaj se toliko dobrih stvari vrže, ko bi jih še lahko rabili. Povedali so mi, da so nekaj časa jedi pogrevali, a ko je enkrat par sto sodatov zbolelo od pogretili jedi, ki so bile pokvarjene, zdaj nobenih ostankov več ne hranijo, pač pa jih dobijo bližnji farmarji za svoje prašičke. Ni torej brez vzroka neki farmar vzdihnil z globoko željo: "Oh, ko bi moji otroci jedli take dobre stvari kot jih naši prešički . . ."

DOMAČA KUHINJA

Nekaj splošnih navodil za kuho zelenjave in sočivja

Surova zelenjava in sadje ima več vitaminov, kakor pa kuhana. Radi tega si izbirajmo kar največ sveže hrane. Zribano korenje je izvrstna zaloga vitaminov, katere lahko vžijemo v zvezi z raznimi solatami.

Nikdar ne puščajte v vodi zelenjave, ne drugega živeža, ker voda pobere dosti dobrega iz njih. Ako moramo kak sadež olupiti, pazimo, da posnamemo kar se da tenak olupek. Debela olupka je potrata in izguba redilnih vrednot. V olupku je največ vitaminov.

Jed kuhajmo pokrito in v jako mali vodi, da se kuha bolj v sopari. Steike in koblete pečimo rajši pod plamenom (Broil), ker s tem načinom ohranimo več dobrih snovi. Pečen krompir ima večjo vrednost kakor pa kuhan, tudi če je v oblicah.

Krompir, peso, korenje, repo itd. kuhajmo neolupljene. Nikdar ne dodaj zelenjavi sode (soda bicarbonate). Imej pripravljeno vrelo vodo, ko začneš kuhati zelenjavo. S tem prihraniš dolgo čakanje, predno voda zavre. Čim prej je jed kuhana, tem manj je gre v izgubo med kuhanjem.

Vkuhanne breskve

Breskve popari in olup, potem pa jih lahko razpoloviš, razčetrtiš ali pa pustiš cele. Naloži jih v sterilizirane steklenice, zalij z vrelim sirupom in kuhaj napol zaprte v vodi od 25 do 30 minut. Steklenice, katere kuhaš v kotlu, ne smejo biti do vrha napolnjene. Pusti pol palca prostora. Pazi, da se ne bodo razkuhale. Če kuhaš breskve ali drugo sadje v kozarcih v kotlu vode, moraš na dno kotlička položiti krpe ali če imaš tako mrežico, da stoje steklenice na nji in ne na dnu kotlička. Glej tudi, da stoji voda v kotlu en palec nad pokrovčki in meri čas vretje od tedaj, ko začne v resnici voda vreti. Razume se, da ne smeš postaviti vročih steklenic v mrzlo vodo, ker bi steklo popokalo. Bodi jako previdna pri takem delu z vsem. Ko je čas vretja potekel, pa previdno vzemi steklenico ven iz vodne kopeli in vsako takoj trdno zapri. Če imaš pokrovčke na vijake, tedaj še enkrat obrni, dokler gre. Ako rabiš steklene pokrovčke, katere pritrdiš z žicama, tedaj trdno zapri potem, ko vzameš steklenico iz vode.

Breskve lahko kuhaš v sirupu okoli pet minut, potem jih pa vložiš v steklenice, naliješ še sirupa pol palca manj kot do vrha, napol zapreš in postaviš v vročo vodo, katera naj vre 15 minut. Ta čas vretja zadostuje, ker so se breskve že prej kuhale v sirupu.

Najenostavnejši način, ki je tudi dober, pa je ta, da breskve kuhaš v sirupu, dokler niso ravno prav mehke, jih kar vrele zajemaš in vlagaš v vroče in očiščene kozarce, napolniš do vrha s sirupom in takoj trdno zapreš.

Pri vseh vrstah vkuhanja skrbi za čistost vsakega predmeta, ki ga pri tem delu potrebuješ.

Rumena lupinica od oranž da breskvam prijeten okus, poskusi, če ti bo všeč. V tej rumeni lupinici je tudi dosti vitamina C, zato porabi oranžne lupinice pri kuhi in peki.

Breskve v okisanem sirupu

Zavri dve šali jesiha, štiri in pol šale sladkorja, palčico cimeta in dve žličici klinčkov (cloves). To naj vre deset minut.

Popari 18 bolj majhnih breskev, posnemi jim olupek ter v vsako breskev zapiči par klinčkov. V vreli sirup položi nekaj teh breskev in jih kuhaj nekaj minut, da ostanejo lepo cele, ampak ne surove. Te breskve vložil v prej prekuhanne in razkužene kozarce. Ko skuhaš vse breskve in jih napolniš v kozarce, jih pa zalij s tem okisanim sirupom. V slučaju, da bi ti sirupa malo zmanjkalo, pa še malo sladkorja in vode prevri in s tem napolni steklenice ali kozarce do vrha. Kdor ima kaj medu doma, lahko rabi del meda mesto samega sladkorja. Napolnjene kozarce trdno zapri, povezni, da vidiš, če je trdno zaprto, potem pa postavi kam, da je spoti in se lahko ohladi.

Redkvica in zelena

Očisti redkvice in ako si spretna, jim olupek nareži v obliko cvetov. Zeleno nareži na male končke in oboje postavi v ledenico, dokler ne rabiš. Ko postaviš na mizo, lahko deneš med oboje par kocke ledu.

Orehovi kolački

Dve šali bele moke, dve žlički pe-civnega praška (baking powder), pol žličke soli, četrt šale masti ali masla, tričetrt šale mleka. Najprej vdrobi mast med moko, katero si prej presejalo z pe-civnim praškom in soljo skupaj. Ko napraviš moko zrnčasto, pa polagoma prilij mleko, da narediš testo. To testo položi na desko, potrese-no z belo moko ter razvaljaj kakor za štruklje ali pa potico.

Raztopi dve žlici umetnega masla (margarine) ter primešaj eno tretjino šale rjavega sladkorja. S tem pomazi razvaljen blek. Zvij kakor testo za potico.

V četverovoglatem modelu raztopi eno žlico margarine, eno žlico vode in dve žlici rjavega sladkorja. Postavi nad plamen in ko se napravijo mehurčki, odstavi posodo ter potresi pol šale zdrobljenih orehov.

Zvito testo nareži na en palec debele kolačke ter jih pokladaj drug poleg drugega v posodo, v kateri imaš raztopljen margarin, sladkor in orehe. Postavi kolačke v peč in ker je sladkor na dnu, moraš posebno paziti, da ne postaviš v prevročno peč. Drži posodo v peč in na prvi polici primeroma 10 minut, potem pa postavi rajši na zgornjo polico, da se bodo kolački lepo zarumenili po vrhu in ostal lepo zapečeni in ne sežgani spodaj. V 20 minutah so pečeni. Vzemij jih iz peči in prekucni na dovolj velik krožnik. Če pustiš kolačke v posodi, se bo sladkorni sirup strdil in ne boš mogla kolačkov lepo odstraniti iz posode.

Karamelov sladoled

Segrej eno šalo in pol mleka. V ponvo stresi pol šale sladkorja ter mešaj sladkor nad majhnim plamenom toliko časa, da se spremeni v ru-jav sirup. Ta sirup zamešaj med vro-če mleko. Vtepi dva rumenjaka, kate-ra dodaj med mleko in sirup; postavi zopet nad majhen plamen, osoli ter mešaj kakor za kostard. Ko se tako zgosti, da ostane na žlici, je dovolj da odstaviš in ohladiš to zmes. Posodico za ledene kocke napolni s tem kustar-dom, postavi v ledenico in premakni kazalec na najvišjo stopinjo, da se bo hitro bolj strdilo. Predno je po-polnoma strjeno, vzemi iz ledenice, da dodaš še drugo primes.

Napravi trd sneg iz dveh beljakov ter vtepi eno tretjino šale koruznega sirupa (corn syrup) ali pa meda med sneg. Za dišavo prilij eno žličico vanilje. Kostard je bolj zmrznjen ob straneh posodice, zato ga moraš vsega še premešati, da bo enakomerno gost, potem pa zamešaj sneg in sirup. Prav nazadnje pa še dodaj par zmletih orehovitih jedrc. Zopet postavi posodi-co v ledenico in ko se enakomerno strdi, pa razdeli med šest oseb.

Pecivo z breskvami

Z leseno žlico razmešaj dve žlici masti ali margarine, temu dodaj četrt šale sladkorja in zopet mešaj, da dobiš enakomerno zmes. Vtepi eno jajce ter je zamesi med mast in sladkor.

Presejaj eno in dve tretjini šale bele moke, pol žličke soli in dve žlički pe-civnega praška (baking powder). To moko in pol šale mleka zamesi izme-noma med mast, sladkor in jajce. Ko je testo gladko, pa je stresi v z mast-jo namazan pajev plošček.

Po testu razravnaj eno vrsto breskvenih rezin. Med dve žlici moke vdrobi dve žlički masla ali margarine, četrt šale sladkorja in žličko cimeta. To potresi po breskvah. Postavi v peč ter peči v zmerno vroči peči primeroma pol ure.

Za spremembo lahko nadomestiš breskve s katerimkoli drugim sadjem, ki je v seziji.

Pecivo z jagodami

Presejaj dve šali bele moke, štiri žličke pe-civnega praška, tričetrt žličke soli in eno tretjino šale sladkorja. Med tako presejano moko vdrobi pol šale masti, masla ali oleomargarine, kar pač imaš doma. Pol šale goste smetane razredčiš četrt šale vode. To smetano prilij med moko, da napraviš testo.

Na pekačo položi kolobarje tega testa, da bo precej narazen. Ti kolači se radi precej razlezejo in vzidejo. Postavi jih v peč, kakor za kruh, kjer naj se pečejo četrt ure. Pripravi si svežih jagod, katere malo osladi, ako niso dovolj sladke. Nekaj jagod tudi malo raz-mehčaj, da bo vse bolj sočnato. S takimi jagodami obloži pečene kolačke.

Ako moreš in imaš kaj vtepane smetane, jo nekaj žlic nakopiči vrhu jagod in potem pa postavi pred tiste, ki ljubi-jo take dobrote z domače mize.

NAVODILA ZA VKUHANJE SADEŽEV

Pomniti moramo, da kuha sadja ne izboljša, zato je potrebno, da izberemo lepo in zdravo sadje, katero namerava-mo shraniti v kozarcih za poznejši čas. Že preležani in mogoče nagniti sadeži ne bodo v kozarcih postali boljši, ampak še večja nevarnost je, da bo ves trud zamanj, ker se bo tako sadje prej pokvarilo.

Kakoršen okus ima svež sad, takega bo potem odbržal, ako mu ga s predol-go kuho ne ubijemo. Držimo se toč-nih navodil od takih, ki so v tem izur-jeni in so vkuhanje znastveno pre-študirali.

Važno je tudi, da se ne polotimo ta-kega dela na veliko. Ako vkuhamo vsaki dan po nekaj funtov, ali košaric sadja, bo to več kot dovolj. Gospodinja ima poleg navadne kuhe še polno dru-gega dela, zato je pametno, da se pre-več ne obremeni na en dan.

Za vkuhanje rabimo položeno, (emajlirano) posodo. Kozarce, obročke in pokrovice moramo razkužiti, to se pravi, da jih položimo v vodo ter poča-kamo, da polagoma voda prevre. Umevno je, da je treba pod kozarce podložiti kakšno krpo ali mrežo iz lese-nih palčic, da pride steklo odmaknjeno od dna. Gumijaste obročke potakne-mo v vrelo vodo, predno jih natakne-mo na vrat steklenice. Z vsem tem delom je treba biti previden, da steklo ne poči. Ako držimo tako očiščene kozar-ce pripravljene za drugi dan ali še pozneje, se medtem časom lahko zopet naberejo bakterije okrog, kjer stoji posoda poveznjena. Prah, ki se vzdig-ne pri pometanju in čiščenju, je kaj dobro sredstvo za prenos takih klic, ki potem začno vničevati, kar smo si pri-pravili. Iz tega sprevidimo, da je to razkuževanje potrebno tik pred vku-havanjem. Kozarce ali steklenice dr-žimo v topli vodi, da imamo vse pri roki, ko smo s vkuhanjem gotove.

Recimo, da si pripravimo sadja za

štiri kvarte. Najprej si moramo sku-hati sirup iz vode in sladkorja. V lo-nec ali kotliček zlijemo dva kvarta vode in zasujemo štiri šale sladkorne sipe (granulated sugar). To pristavi-mo na ogenj in počakamo, da pride do vretja. Pustimo vreti pet minut. Nič ni hudega, ako vre malo delj, vendar pa pet minut zadostuje.

Češnje

Češnje operimo in odstranimo peclje. Nekateri se še tudi s tem trudijo, da odstranijo koščice, kar pa se meni vidi nepotrebno in potratno, ker se precej dobrega okusa izgubi in tudi precej soka izteče pri trbljenju koščic.

V prevret sirup stresi čiste češnje in zopet počakaj, da pride sirup do vret-ja. Pazi tedaj, ko začne zopet vreti, da vre le dve minuti. Češnje so nežen sad in ne prenesejo dolgega kuhanja. Pripravljene steklenice napolni s češ-njami, da jih bo v vsakem kozarcu enako množino, potem pa jim zalij z vrelim sirupom do vrha. Previdno je postaviti steklenice na plošček. Ko zliješ sirup, je steklenica zvrhano pol-na, tako postrežeš na krožniku tisti si-rup, ki bi se polil ko pokriješ s pokrov-čkom. Zaobrni pokrov, dokler je mo-goče in postavi steklenico poveznjeno na varen prostor. Preglej, če kje po-krovček pušča, da popraviš, dokler je čas zato. Ko se steklenice ohladijo, se včasih zgodi, da so pogrovčki za spo-znanje premalo pritrjeni in zato jih še enkrat privij, če gre.

Tak način vkuhanja se imenuje v odprtem kotličku (open kettle method). Pri tem je treba jemati le eno primerno količino sadja. Če bi kuhali množine, bi bilo sadje v sredini lonca manj ku-hano kakor tisti del, ki je bliže ognja.

T. K.

OTROK VPRAŠUJE

Mala Minka na kolenih mamice sedi, jo boža; deklica kot angel lepa, zglveda kakor živa roža:

"Mamica, povej mi vendar, kam li atek moj odšel je, dolgo da se spet ne vrne, kar so moje srčne želje?"

"Večkrat ga pred hišo čakam, naokrog pogled obračam, da bi prišel,—toda vedno sama spet nazaj se vračam."

"Daleč, daleč tam za morjem atek naš se že nahaja; v vojni se bori svetovni—Veš, da vojna zdaj razsaja."

"Mamica, povej le to mi: Kaj je vojna?—Je to hudo? Kaj moj atek tamkaj dela, tudi tam li koplje rudo?"

"Kdo mu kuha in postilja, kdo njegove srajce pere? Mu gre dobro, ali slabo? Ali časnike kaj bere?"

"Dragica, ti še premlada si, da vojno bi umela; torej vojske razložiti, ti ne morem zdaj docela."

"Prosi pač Boga, Marijo, da bi vojna že minila.—In ko atek se povrne, boš ga zopet poljubila!"

Ivan Zupan.

SŽZ FRIENDSHIP CIRCLE

We are very proud to present the following gentlemen, among them three dignitaries, as members of our Friendship Circle:

Anton Bobek, Cleveland, Ohio
 George J. Brince, Eveleth, Minnesota
 Joseph Erjavec, Joliet, Illinois
 John Germ, Pueblo, Colorado
 Martin Gorsich, Joliet, Illinois
 Anton Grdina, Cleveland, Ohio
 Rev. Louis F. Koren, Sheboygan, Wisconsin
 Rev. Francis Mazir, Lillyville, Illinois
 Martin Planinsek, Joliet, Illinois
 John Potokar, Cleveland, Ohio
 John Prisland, Sheboygan, Wisconsin
 Simon Setina, Joliet, Illinois
 John Sever, Chicago, Illinois
 Rev. Alexander Urankar, So. Chicago, Illinois
 Joseph W. Wilkus, Sheboygan, Wisconsin
 Joseph Zalar, Joliet, Illinois

We also have two patrons of our fair sex who have shown their noble spirit and contributed very generously to our Scholarship and Friendship fund. These two wonderful patrons are Mrs. Josephine Schlossar of West Allis, Wisconsin, who contributed \$50, and Mrs. Pauline Stampfel of Cleveland, Ohio, who donated \$20.

Until June 12, 1944, we have received \$520.00 in contributions.

EVERY BRANCH A FRIENDSHIP MEMBER CAMPAIGN

We've had all kinds of campaigns during the past and serious thought has been given to an "Every Branch a Friendship Member Campaign." In this way our Circle would grow very rapidly and also our fund which will be used for the welfare of the refugee children of Slovenia and for scholarships to talented young girls who do not have the necessary means for education.

We suggest you again read our President's message in the April "Zarja," page 116.

BOARD OF DIRECTORS MEETING

Our Board of Directors will meet for their semi-annual session at the Headquarters on Thursday, July 20, 1944. Questions or letters of importance which need the attention of the Executive and auditing committee should be sent to my office at least a few days prior to this date.

A CARD OF APPRECIATION

I wish to express grateful appreciation to every secretary and branch officers for the co-operation rendered in the disposition of the greeting cards which every branch received for sale. I know that it required your time, patience and salesmanship to do a good job. I'm particularly proud of the fine work performed by Mrs. Frances Udovich, Greaney, Minnesota, who sold all the boxes sent to her and has been repeating the order on them.

Having personal experience in the various sorts of solicitations and selling of tickets and other things, I realize it is not an easy task to approach people, however, I have proven to myself, that it's worth our time and effort. There is a big amount of personal satisfaction in knowing that we have helped those who are in need and that we have spread a word of cheer among our associates. I'm certain that everyone will agree with me that whatever we do to build up a fund which will be used for the poor and destitute children in Slovenia and in our States, it can be

considered as our greatest humanitarian work. Therefore, it is deeply appreciated by the Home Office to receive such splendid co-operation from the subordinate officers and members. I hope that your interest will continue to prevail and act as an incentive to those who have delayed doing their part. Remember that all our good deeds will be rewarded in this and the hereafter life.

I'm faithfully depending on all the officers and members to buy and sell our exclusive greeting cards. Again I thank each and everyone for their support!

LET'S UNITE IN PRAYER!

Every day brings new events and changes and everyone is conscious of the seriousness of times and follows the news with great anxiety and hopes for a speedy victory in the prevailing invasion. All over the country, people have been uniting in prayers and are seeking consolation in a firm faith that their loved ones will come back alive and in good health. Many of our religious mothers, fathers and relatives of the boys fighting the fierce battles on the different fronts, have made promises to go on Pilgrimages and devote their time and effort to God and intercede His help through His beloved Mother, Mary.

It has been reported in the recent editions of "Zarja," that the annual Zveza's Pilgrimage to Our Lady of Lourdes Grotto in Lemont, Illinois, will take place on Sunday, July 23, 1944.

The prayer hour on this Sunday will start at 10:30 A. M. when everyone will join in the procession which will start from the Franciscan Seminary and continue to the Grotto where Holy Mass will be offered for our men and women in the armed forces. The services on this day have a special blessing, therefore, plan to participate and fill your spiritual life with strong resistance against worries and frailties which sometimes make our lives sad.

After Holy Mass lunch will be served in the Pavilion. A variety program will be presented at 2 P. M. There will be many attractions throughout the day and everyone is welcome to come.

It is suggested that you make plans at once and also procure the necessary reservations for travel. Come to Lemont, join with friends, make new acquaintances, and we know that you'll be well pleased for the time and sacrifice you'll make to attend.

The committee is working very hard to provide entertainment and refreshments for your indulgence, so do plan to be with us on Sunday, July 23, 1944, at Lemont, Illinois.

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary.

IT'S A PRIVILEGE TO BUY S. W. U. GREETING CARDS

For the past three months we have been urging the purchase of greeting cards which are being distributed by our Union as a tribute to Slovenia, the birthplace of our fathers and mothers. These cards are something new; you cannot buy them at any card counter because they were printed exclusively for our members and friends.

Some of the secretaries, who are selling boxes of these beautiful cards wrote to us that the members would appreciate a translation of the Slovenian verse on the cards. The translation was published in the last edition in Mrs. Prisland's report on page 180.

Please consider the value of such exclusive cards and get a box today from your secretary. There are 30 cards with envelopes and 12 postal cards in every box. A real value and the most important thing to keep in mind is that the proceeds will be used for a most noble cause.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — Mother's Day was appropriately observed by the local branch No. 1 of the Slovenian Women's Union when they presented their annual program in honor of all mothers. Following is the program: Welcome, by Mrs. Mary Godez, president; "Mother's Day," talk by Rev. Louis F. Koren, pastor; Tributes to living mothers, to departed, to grandmothers and Gold Star Mothers by Virginia Suscha, Joan Gergisch, Mary Krainc, and Victor Turk Jr.; Dance, Waltz Time, Betty Putnam; Tribute to a Father, Diane Ribich, Frances Ribich and Laddy Tevsh; Shoemaker dance, by kindergarten and first grade children; Vocal solos: "You are a Wonderful Mother" and "Vspavanka," by Julia Grobelnik; Accordion selection, Sharon Meives; Brahm's "Lullaby," trio by three sisters, Mary Majcen, Gene Repenshek and Pauline Rupar; "Ave Maria," duet by Julia Grobelnik and Mary Champa; Ricardo the Magician; Glee Club selections "Rozmarin" and "Ptič"; "God Bless America," entire assemblage.

The entertainment was in charge of Mrs. Louis Francis to whom much credit goes for the grand success of the affair. The members come in for their share of thanks for the fine spirit shown in selling their tickets, as does Mrs. Ursula Marver for her kind donation of a pair of beautiful pillow slips.

The June meeting was attended by the largest group of members that has yet been to meetings. Of course, it was only natural because June is the month of our Supreme President's birthday and it was gratifying that such a splendid group greeted her and paid tribute to her.

The birthday party also honored all the members whose birthdays occurred in April, May and June, and the members thank all those who "treated" this month for the grand party. Mrs. Prisland had charge of arrangements for the social.

The tables were attractively arranged with vari-colored flowers which were so generously given by Mrs. Mathilda Skrener.

The Glee Club entertained with several selections following which Mrs. Louis Francis, director of the group, presented Mrs. Prisland with a lovely corsage for which she was sincerely grateful.

At the meeting reports were read and approved, and it was voted on to give \$5.00 to the War Fund. The members were also invited to march in the Fourth of July parade.

A distinguished visitor, Lieut. j. g. Robert Dicke, son-in-law of Mrs. Prisland and husband of Hermine Dicke was present at the meeting. Lieut Dicke is visiting here on a 20-day leave from his duties in South America. It was a genuine pleasure to see him back and looking so fine. The members join together in wishing him well and a speedy return to his wife and little son, Bobby, whom he hadn't seen since he was seven months old. Bobby is now 21 months old and it didn't take long before dad and son really became "acquainted."

Fort George Meade, Md. From there he was transferred overseas to North Africa, and at the present time is somewhere in Italy. He has been overseas for the past 15 months. He was a member of the first American gun crew to fire a shell on the Italian mainland from Sicily.

He is a former Sheboygan Press carrier boy and was employed at the Frost Veneer Co., before entering service.

Pvt. Edward Sheck, 23, entered service Aug. 6, 1942, and was stationed at Camp Lee, Va., for his basic training. He is in the Ord. Avn. and is now stationed somewhere in England. He also was a Press carrier and prior to his induction was employed at the Armour Leather Co.

Pvt. Vincent Sheck, 21, enlisted in the army air corps on Dec. 12, 1941. He was stationed at Sheppard Field, Tex., and is now at Marana Army Air

The next meeting will no doubt be held in the school rooms because of tearing up and renovating the church hall where meetings were generally held. A social hour will again be enjoyed so a large number is expected to come.

PAULINE RUPAR.

Sheboygan, Wis. — Four sons of Mr. and Mrs. Frank Sheck, Sr., 919 Indiana Avenue, are serving in the armed forces, two of them overseas and two still in this country.

Corp. T/5 Frank Sheck, 30, entered service Dec. 6, 1942, and received his basic training at Camp Phillips, Kan., and is now stationed at Camp McCain, Miss. Prior to his induction he was employed at the Chair City Motor Express Co.

Pfc. Stanley Sheck, 29, entered service July 5, 1942, and received his basic training at For Bragg, N. C., and

Base, Tucson, Ariz. He, too, was a Press carrier, and prior to his enlistment was employed at the Frost Veneer Co.

All the Sheck boys attended the SS. Cyril and Methodius Catholic school. Friends wishing to write to them can get their addresses from the parents.

Their mother, Mrs. Sheck, is a member of No. 1, Sheboygan, Wis. Congratulations to the Sheck family and wishes for the best of health to all!

No. 10, Cleveland, O. — The girls marched in the Flag Day parade downtown on June the 14th. We went through various drills as we marched.

Our former mascots Marianne Bittenc and Patsy Baron have outgrown their uniforms and are going to forfeit them to the two young girls who are eagerly looking forward to marching with the team. Marianne and Patsy were four and six years old when they joined up with the team. They've done truly a wonderful job as our mascots and we're sorry to see them grow up so quickly. However, we will remember these girls and keep them in mind for any further assistance they might be to the team. Anyone who has worked with youngsters can really appreciate the work it takes to train mascots into drilling them for the team. It takes a lot of perseverance and patience. I think we were rather fortunate in having such mascots as we've had. We've had them for such a long time that we really hate to see them go.

This month, July, one of our twin's babies is celebrating her birthday. She will be one year old! The mother is Mrs. Joyce Le Nassi. We wish to extend our greetings to the little one. Many more happy birthdays to you!

ANGELA GLAVAN, reporter.

S/Sgt. Louis W. Lushene

The Purple Heart was posthumously awarded by direction of the President to Staff Sergeant Louis W. Lushene, who was killed in action in Italy on February 10th. S/Sgt. Lushene, 28, had been in service for

three years with the 125th Field Artillery and two years overseas in Ireland, England, Africa, Sicily and Italy. He had been in action in Africa, Sicily and Italy.

A graduate of Eveleth, Minn., high school and attendant of Eveleth Junior College he leaves as survivors his father, Anton, Eveleth; a sister, Mary, Duluth; and two brothers. Major J. P. Lushene Commanding Officer of the 16th Observation Field Artillery, Fort Bragg, N. C., and Pvt. Anthony, armed forces in the Hawaiian Islands.

His sister Mary is a member of No. 19 SWU, Eveleth, Minn. Our deepest sympathy to the bereaved family.

Mildred Erjavec, A.B.

On May 31, Mildred Erjavec graduated from the College of St. Francis receiving the degree of Bachelor of Arts. The youngest of the graduates, at school Mildred was a member of Theta Chi Sigma sorority, the Blessed Virgin Mary Sodality and the St. Francis Club.

For her degree she compiled a thesis, entitled "Slovene Influence on American Culture." It included the biographies of famous Slovene-Americans, both of foreign and American birth. Mildred majored in History.

She is a charter member of the Joliet championship cadets, thus being a cadet for over six years. During the past two years she held the position of Lieutenant of the drill team.

Her sixteen years of education were spent in Catholic schools, graduating also from St. Joseph's grade school and the St. Francis Academy.

Upon graduation she embarked on a business career. She is a daughter of Mr. and Mrs. Joseph Erjavec, Joliet, Ill. Congratulations!

No. 20, Joliet, Ill. — Mothers were honored in a special program following the regular monthly meeting of Sunday, May 21, in Ferdinand Hall. Miss Isabelle Musich, president of the championship cadets, was toastmistress. The program opened with a twirling exhibition performed by Doris Bistry, Joyce Grohar, Joan Nahas

and Jean Zola.

The mascots of the Junior drill team presented a special feature entitled "Mother." From Sigmund Romberg's "Maytime," Jennie Pirc and Doris Bistry harmonized "Will You Remember?" Jennie Pirc then sang Katscher's "When Day is Done." Other solo singers were Jeanne Matkovic, who sang "Say a Prayer for the Boys Over There"; Geraldine Jevitz, who sang a Slovenian hymn, "O Marija pomočnica"; and Dorothy Piunti, who sang "Playmates" and "God Bless America."

The accomplished dancer Eileen Ferkol danced a ballet and a tap. New members to the dancing field are Jacqueline Nahas and Dolores Brulc, who also danced.

A group of 24 girls of the Branch's junior circle danced a polka and a waltz in their national costumes accompanied by Marie Crnkovic on her accordion. "To My Mother" was the recitation given in Slovenian by Theresa Mikolic.

Especially remembered with corsages were Josephine Ramuta, Mrs. Anna Mahkovec, Mrs. Anna Berry and Mrs. Katherine Dragovan. A gift was also presented to Josephine Ramuta from the Branch as retiring president of the Slovenian Women's Union Joliet bowling league. Mrs. Katherine Petrich won the door prize.

Addresses were given by president Mrs. Emma Planinsek and Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec. The program closed with the assemblage singing Slovenian religious and folk songs, while refreshments were served.

On Decoration Day the two drill teams — the champs and the Juniors — paraded for the second time this year. It never fails. I'm referring to the weather which is always sultry on this particular day.

Mrs. Mary Terlep, our four-time consecutive campaign winner and mother of cadet Marie Terlep, has spent a few weeks at St. Joseph's health resort in Wedron, Ill. May she, upon her return, be full of pep and perfect health.

We have two graduates among the cadets: my sister Lt. Mildred Erjavec, who graduated from the College of St. Francis, and Joan Muster, from St. Joseph's grade school. Their colleague drill team members wish both of them health, success and happiness as they commence on a new phase of life.

I'll be looking forward to seeing all of you at Zveza's Day in Lemont, Sunday, July 23. Together we'll be praying, pilgrimaging, drilling, eating and having lots of fun.

OLGA ERJAVEC.

No. 28, Calumet, Mich. — Many members who were missing at other meetings attended the May meeting. As a result we elected officers. They are as follows: Antoinette Turk, president; Clara Shute, secretary; Dorothy Grahek, captain; Rosemarie Stariha, reporter.

At the meeting we also made plans to have drill practice on Wednesdays.

I'm sure that the mothers of the cadets were pleased when they saw them receive Holy Communion in a

body. And God was pleased also!
Let's all attend the future meetings and try to get some new members.
ROSEMARIE STARIHA, reporter.

No. 38, Chisholm, Minn. — Our meeting on June 13th was brief due to the poor attendance. Just a reminder to everyone that we are dispensing with meetings during the summer months, that is, for the months of July and August, but expect to get started in September. However, you will be notified the time of our next meeting and please do attend!

Sincere thanks to all who in a great many ways helped me to make our recent meetings enjoyable. I'm grateful to all!

MRS. J. L. BENCHINA.

No. 41, Cleveland (Collinwood), O. — St. Mary cadets are proud to proclaim the marriage of our beloved Captain Mary Sever to Frank Batic on June 10. The girls offer their most sincere congratulations plus wishes for joys to fill their future days with happiness. The ceremony took place at St. Mary's Church on Holmes Ave., at 9 o'clock and the reception in the evening was held in the Slovenian Home on Waterloo Road.

The cadets celebrated the event by taking Mary to the Alpine Village Restaurant on May 31.

As summer nears another group of girls graduate from school and join us working girls. This June we had two girls graduating from Collinwood High School, namely, May Prisel and Ella Starin. We wish them success in every future endeavor.

The first girl to join the Service from the team is our recent president, Sophie Klancar. Sophie is in the Coast Guards. Good luck, Sophie!
VIOLA MOCNIK.

No. 43, Milwaukee, Wis.—Another bowling season will soon be approaching and it isn't too early for the members to organize in their teams and be ready for practice in order to be prepared in good form for the coming tournament which will take place next spring in Sheboygan, Wisc. For further information call Rose Kramer (Frangesh) Sheridan 4204.

Bowling will also be discussed at our next meeting on July 9. At this meeting we will also make arrangements for the Zveza Pilgrimage in Lemont on July 23. Therefore, come to the meeting on July 9.

We mourn the loss of another dear member, Mrs. Mary Gorishek. Let us remember her in our prayers. Our sympathy to the bereaved.

Christine Rebernishek has been confined to bed for some time. Frances Zore is also on the sick list. They will no doubt appreciate a visit. May they have a speedy recovery.

My mother Agnes Verbick is as yet in the hospital. To her, visits are no longer a consolation. She is suffering beyond words. Please remember her in your prayers. Although she prayed all her life and served God well in her prayers, she has no relief out of illness but her faith is firm and God will surely be merciful.

JOSEPHINE VERBICK

Lt. Frank R. Sterle Jr.

Lt. Frank R. Sterle graduated at Ellington Field, Texas, as a first pilot and is now stationed at Liberal, Kansas, Army Air Field.

Lt. Sterle is the son of Mrs. Molly Sterle, 12828 Kirton Avenue, Cleveland (West Park), Ohio, and was home recently on a nine-day furlough. His mother is a member of No. 21 SWU. God bless you on every trip, Lt. Sterle!

THANK YOU, NO. 47 CADETS

My husband and I wish to express our thanks for the lovely wedding gift received from the Little Flower Cadets, No. 47 SWU. Many thanks to Mrs. Helen Tomazic for the lovely remembrance. We shall always cherish your generosity.—Sgt. and Mrs. Bernard Godec.

PROMOTED TO CAPTAIN

Lieutenant Menart, who served in the Reserves since August 1939 and was called to active duty in August 1941 and sent to the Panama Canal, has been promoted to the rank of Captain two months ago. He is now somewhere in France with the invasion troops.

Captain Rudolph Menart

Captain Menart attended St. Mary's School and Collinwood High School. Before entering service he was employed by the E. W. Bliss Co.

His mother Mrs. Jennie Menart, 14911 Sylvia Avenue, Cleveland (Collinwood), Ohio, belongs to No. 10 S. W. U. Congratulations and the very best of luck in the current invasion battles.

NATIVE DOLLS

Dolls dressed in authentic native costumes are auctioned off for War Bonds by Nationality Groups of Allegheny County, Pennsylvania. Each group maintains its own Bond Booth and has a special day for its doll auction.

Don't ask "Do I need this?" Ask yourself "Can I do without this?" and buy War Bonds with the difference.

"It's patriotic to Buy War Bonds. It's also patriotic to store up fresh food when you can buy it, leaving the canned goods for our soldiers."

A Long Island, New York, cateress has more business than she can handle since local hostesses find it convenient to turn their ration coupon and shopping problems over to an expert. She has pressed into service a variety of extra help: Housewives whose husbands will "mind the baby" while they wait on table of an evening, and sometimes full-time workers who can take on an occasional outside job for the money involved.

The cateress has long believed that her profits belong in War Bonds. Now she has instituted an informal payroll savings plan for her helpers. By agreement, she holds their part-item earnings until the amount due is \$18.75. Then, they'll take it in a \$25 War Bond, please.

Moola From Mankato

The women of Mankato, Minnesota, long specialists in feature War Stamp promotions, have designed a novel lapel ornament made of odds and ends of wool which they call "Moola." Five rolled Stamps, cellophane-wrapped, are pasted around the wool to make the body, arms and legs. No wire is needed. Why not do a version of "Moola" in various bright colors to brighten your Bond booths? Be prepared to make more of them, though, for they will be a sell-out.

Editor's Note: Let's celebrate Fourth of July by buying more War Bonds!

To our secretaries: Please submit to us the names of our members in service in order that we may have a complete list for the HONOR ROLL.

No. 50, Cleveland, O. — This is a brief summary of our activities during the first six months of 1944 which may be taken as a recognition of work done by those who have been attending meetings and also be an incentive to others who have not taken an active part, to encourage them to be responsive the remaining half of the year.

We have been meeting in our Editor's office at 6117 St. Clair Avenue, second floor. During the six months we had many familiar members among us and always had very interesting topics to discuss. Regular attending members were very helpful in every way and the collection of dues was also satisfactory. Five of our members changed to Class B for \$300 insurance and by the tenth of June we initiated 10 new members. Our quota in the campaign was 14 members and since this issue went to press before the close of the drive, we hope to have made it.

We have two new mothers among us. Jean Knaus, a former cadet, was blessed with a baby boy and Bertha Solomon is very proud of her new baby girl.

Our monthly meetings were followed by some special feature. In February we had a Valentine party; in April, the members prepared a Style Show of garments made by them; in May we had a program dedicated to mothers and paid special tribute to all mothers with sons in service; in June we did not go for a big affair because of the warm weather, however, we did have an entertaining time looking over wedding pictures brought by the members who came to the meeting. We had suggested to all members to bring their wedding pictures to the meeting since it's really a lot of fun to reminisce over the past times which took us way back to our school days.

To date guests at our meetings were: Supreme Officers Frances Rupert, Albina Novak, and Frances Susel. We also had one hilarious time when visited by Corporal Rudy Lokar who escorted his wife Dorothy to the meeting and was invited to stay.

In April we had a rush dance at the Slovenian Auditorium. The time was too short to plan a big affair however it was a financial success.

We also contributed to the Russian Relief by packing 8 cartons of various things.

Some of our members regularly attended the Tuesday bowling practice at the Norwood Alleys. We are ready to begin again in September and have reserved the re-conditioned Norwood Alleys for our regular night every week. Members interested in bowling, please come to the meeting and sign up. We would like to have a few regular teams in order to have competitive sessions every week. That will give us more practice and make us better bowlers.

Our former secretary Josephine Seelye has every reason to be proud of her children. Her son Raymond was awarded a hundred dollar War Bond by the Cleveland Press for submitting the best letter on "How to keep busy at home and keep out of

Arline Seelye

Arline Seelye graduated from East High School, Cleveland, Ohio, with National Honors and she was also one of the few who received a scholarship and her's was to St. John's Hospital Nurses' Training School.

trouble." Congratulations! Her daughter, Arlene, also our member, graduated from East High School this June and received National Honors. She is now taking her examinations and tests to enter Nurses' training at St. John's Hospital. It makes us all feel very proud to know our members are blessed with such an industrious and ambitious family. Congratulations!

Mamie Marin, our elected recording secretary, made her first appearance at our meetings this year due to her employment. Mamie is a very conscientious war worker and since her hours are irregular, she could not attend the meetings. Rosalia Jerman has been taking Mamie's place and performed a very good job. We were also very pleased to have Ann Smolic with us in June and hope she, too, will come to every future meeting.

Frances Ceh is on the sick list, suffering with a bad case of arthritis. We hope she'll soon recover. To her and all our members go wishes for the best of health.

Ann Pavlovic, our president, could not attend the last meeting and Mary Palcic, our vice president made a very good substitute.

We have many interesting plans in the making. In October we are hoping to enact a Slovenian play at St. Vitus School Auditorium. We have a number of talented members and Molly Frank has volunteered to help with the Slovenian diction. — In November we are anticipating on holding a Card party which will be quite "the thing." We know that there'll be new topics coming up for discussion at every meeting and your attendance will do much to meet with success. So please, plan to be present every sec-

ond Monday of the month at the No. 50 meeting!

Just a reminder: We have a number of boxes of greeting cards on hand for sale. You have been reading about these beautiful cards and now is the best time to make your purchase. Will be looking for you at the July meeting.

FRANCES KURRE, secretary.

WHO'S WHO IN NO. 50

This month let us introduce you to Ann Sintic-Pavlovic, president of No. 50, Cleveland, Ohio.

Ann was born in Črneče Vas, fara Sv. Križ, Dolenjsko, Jugoslavia, April 3, 1900. She came to the U.S.A. with her mother in 1906. Her mother had a hard time persuading Ann to come with her. She had to be bribed with candy all the way to the railroad station. Ann loved her grandfather very much and hated to leave him. (No doubt she was his pet and very spoiled,

Ann Sintic Pavlovic we think.)

Ann arrived in Cleveland and stayed here just one year when her folks decided to move to Euclid, Ohio. Ann's family was one of the first Slovenians there at the time. She attended Euclid Central Grade and High School. After graduation Ann worked for the Ohio Bell Telephone Co. for six years.

On Sept. 6, 1924, Ann married the tall, dark and handsome hero of her heart, Frank Pavlovic. To this ideal couple were born 2 boys and a girl, Robert, 18, an accomplished musician, electric guitar player; Frank, Jr., 16, and Nancy Ann, 9 years old. During the month of May, 1944, Ann was very happy and busy, getting Nancy ready for her First Holy Communion.

Ann joined No. 32 of the SWU in Euclid, in February, 1932, and later transferred to No. 50 when she moved back to Cleveland.

It didn't take very long for the members of our branch to discover Ann a grand person. Because of her pleasing personality and her helping ways, Ann was elected president for two successive years. Since then she has attended the SWU Convention in Pittsburgh. She made a very fine delegate. Her comments are always appreciated, her help is generous, and her cooking, yum, yum, just perfect: chicken sandwiches, cheese and apple strudels, lemon pie, pineapple cakes, coffee and a host of other good things have been enjoyed by our members. Ann has a pet peeve: A saleswoman trying to sell her a dress, she knows perfectly well she doesn't like. Her hobby — you're right! — collecting recipes. Reading, seeing a good movie and going fishing with her husband are Ann's recreations.

Ann's one regret on this earth is, in Ann's own words: In not showing my mother in more ways how much I loved her. She was one of the best mothers that ever lived.

Her embarrassing moment was really very funny. Soon after she was married, she tried to play a practical joke on her husband by trying to throw a wet dish towel at him but the joke was on her, the man who received this wet towel in his face, was the gas man.

Ann has three brothers and three sisters. She is extremely proud of her one brother, Anton Sintic. He is a Lieutenant Commander in the Navy. He has been in the service for eight years. Ann, too, is trying to do her bit to help win this war. To date she has helped in the 4th and 5th War Loans as a Bondadier. She helped to pack the Russian War Relief packages, and is taking care of the cake donations, which are to be sent to our canteens for the boys in service.

Ann, we don't know just where you are hiding all this energy you possess, but we hope you keep it up!

FRANCES KURRE.

No. 56, Hibbing, Minn. — Our president stole a march on us by getting married. She is now Mrs. Joseph Theodore of Keewatin. Sgt. Theodore has gone back to camp. Don't forget ladies, we're having a shower for Mary at the next meeting.

Our heartfelt sympathy goes to Mr. and Mrs. August Klaysmat who received word that their son Raymond was reported missing. Don't give up hope! You may see him again! We're all going to pray for his safe return.

We took in \$45.00 for the tickets on the rug. The money will be used for Yugoslav Relief. Mary Ann Babich was the recipient of the rug. No one got the jack pot, so it's a triple for the next time. Let's have a 100% turnout at the next meeting.

ANGELA GENAC, reporter.

No. 57, Niles, O. — Our last meeting had a poor attendance. Did the members forget about it? Make sure to be at the next meeting on July 11, at 7:30 P. M. A special reminder to those who are in arrears with dues, to please come and pay. If unable to attend, send the dues with someone else or mail them to the secretary before the 25th of the month or bring them to her home before that date. Please!

Frances Mollis, our president, has moved to Pittsburgh. Frances was a very active member and we are going to miss her very much and were very sorry to see her go. Good luck, Frances!

Our junior members have organized a club of their own and are doing fine with the efficient help of Betty Logar, as supervisor. The juniors presented a delightful program in honor of mothers at our May meeting. Keep up the good work, juniors!

Attend the next meeting and don't forget to pay your dues!

M. MOLLICA, sec'y.

No. 61, Braddock, Pa. — Our June meeting turned out as well as could be expected. We hope all members will be present at the special meeting on the second Sunday in July to see who'll be the recipient of the prize.

A speedy recovery is wished to Mrs.

Julia Novacel, our vice president, who underwent an operation recently. Hoping to see her at the meetings soon. Mrs. Kasher's daughter is still ill and we hope for an early recovery. Mrs. Kasher is our secretary. If you know of an illness among our members, please notify us, in that way friends and members will visit them.

Will be looking for you on July 9!
FRANCES YESANICK, treas.

SISTER AND BROTHER IN SERVICE

Pvt. Dorothy Zbasnik

Miss Dorothy Zbasnik joined the W. A. C. Air Corps and took the oath on March 9, 1944, and left for Fort Des Moines, Iowa, March 27, 1944.

She is a member of No. 73, Warrensville, Bedford, Ohio. The community and membership of SWU is very proud to have one of the fine Slovenian girls in Uncle Sam's service and wish her success in every undertaking.

Joseph Zbasnik

Joseph Zbasnik is a brother of Dorothy Zbasnik. He is with the U. S.

Navy and is fighting for the victory of our country somewhere in the South Pacific area.

Mrs. Rose Zbasnik, mother of Dorothy and Joseph, deserves our compliments for being an inspiration to her daughter and son and we know that she, too, is one of the many mothers who is constantly praying for their safe return. Mrs. Zbasnik is also a member of No. 73, SWU. May the family soon again enjoy each other's company in the very near future.

No. 73, Warrensville, O. — We did not hold a meeting in June due to the same excuse, poor attendance. Girls! I'm sure if we all tried hard enough we could attend all meetings. I know each one of us could find something else to do on that day, but after all I really think that our meetings are important and we already did and will try to do more for victory. I'm sure if you could spare these few hours each month you can say you are doing your little bit.

We are indeed happy to report that our card party was a success. Thanks to all the members who made donations towards this affair and all who worked to make it a success.

The following boys have left for services in the past month: Joseph Walters, son of Mrs. Mary Walters; Allen Truce, husband of Hellen Truce, and Peter Lubonovich, son of Mrs. Peter Lubonovich. The ladies are all members of our branch. Congratulations to all and may God bless you and take care of you!

A sad message was received by our member, Louise Samarge from the War Department that her husband Pete is missing in action somewhere in Italy. We'll all join you in prayer, Louise, and hope that he is safe and will come back to you when this war is all over.

Our meetings will continue during the summer months, so don't forget to attend the next meeting.

FRANCES TRAVNIK, reporter.

No. 74, Ambridge, Pa. — We are hoping for a bigger attendance at our meeting on Sunday, July 9th at 3 P. M. in the Slovenian Hall. Lately the attendance has been very poor and it's impossible to transact our business for the good of the Branch when you don't take the interest to be at the meetings.

Congratulations to Jennie Kedzierski who became the proud mother of a darling baby girl.

We mourn the loss of our dear member Mary Kinder who is survived by grownup daughters and sons and a host of friends and relatives. May she rest in peace. Our sympathy to the bereaved family.

JENNY ANZUR, sec'y.

No. 105, Detroit, Mich. — I'm taking this opportunity to thank the English speaking members and their friends for the splendid co-operation and the wonderful attendance at the Bunco party sponsored by our Branch at my home. Nine tables were occupied which means that we had from 35 to 40 people present. Special thanks to the president and reporter

and also to our Junior members for their assistance and loyalty. Thanks to everyone with the hopes that you'll carry on with your noble support of our activities which is for the good of all.

MARIE NEZBEDA.

NOTICE TO REPORTERS

Your Editor will appreciate your co-operation in submitting reports for publication, especially for the August edition since she is attending the Board of Directors meeting in July which will take her out of town for several days during the so-called rush period. Please try your very best to write your report as soon as you have gathered the news and that should not be later than the 12th of July. Please, at least for this once comply with this important request.

BIRTHDAYS IN JULY

The following Supreme Officers will celebrate their birthdays in July: Mrs. Anna Kameen, July 2; Mrs. Anne Petrich, July 10; Mrs. Mary Marinko (an alternate to the Board of Trustees), July 11; Mrs. Josephine Racic, former Supreme Secretary, July 15.

To these and all the others who will have their birthday in July, we wish many happy returns of the day. God bless you!

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

The designers have saved some of their best ideas for hot weather wear and have put a good share into shantung suits that are definitely in a special class. They have color, animation and are full of the little details that give individuality. They will take every bit of drabness out of summer's hottest days.

Shantung is at its best in bright colors, for no fabric takes dye to better advantage. The brilliant greens, subdued reds, bright pinks, lovely lilacs, rich gold tones are but a few of the wonderful colors that are used alone, or in combination with black, navy or brown.

Suits in these colors need little else to recommend them, but their lavish designers have cut them in flattering ways and have teamed them with blouses that are just as interesting. Imagine a bolero suit in bright green and gold, for instance, with a brown and white zebra-striped blouse, or a fuchsia shantung suit with a gingham blouse in pink and white.

Look for summer dresses made of a fabric that has been woven to resemble lattice work for extra coolness. It's something new, appearing for the

first time in a designer's dress showing.

A new twist to raffia appears in a sandal and purse combination which adds color to summer white. The purse is a colorful tambourine accented with gold studs and an added note is the plastic zipper.

The sandals are open-strap type binding the foot gracefully at the ankle. They are available in bright colors to emphasize your suntan and your peasant mood.

Like a black domino at a masquerade, the new town dresses in black cotton stand out dramatically on city streets. In the sea of color that has engulfed us this fashion season, the introduction of black offers welcome relief, and gives immediate importance to this new trend.

Women have long known the comfort and coolness of black for city summers, but it has been years since there has been so much black cotton. Sheer black, voile and marquisette, is included among these new dresses.

The overblouse continues to gain favor. For dressy summer wear, try it in pastel satin or taffeta, worn with a simple black skirt.

* * *

There are no revolutionary new ideas in this season's casual sports fashions; everything is designed for practical comfort to expose backs and arms to the beneficent rays of the sun and to make you look as pretty as possible.

Wear an enormous rose thrust through the belt of your simple dark dress and a pair of matching gloves. The combination is smart and new, particularly when it's one of the strong pinks with black or navy.

* * *

Clothes will stay fresh looking without too frequent trips to the cleaners if you will brush them well, press them regularly and keep them free from spots. Here are a few rules for spot removal:

Know the nature of the fabric and the spot, use the mildest treatment first and act promptly. Stains become "set" and are then more difficult to remove.

The principal removal agent for a water-borne spot (fruits, sirups, etc.) is water.

Stains not soluble in water—like grease or iron-rust—require a solvent specially prepared.

Dye stains and tannins as in some fruits, tea and coffee require a bleach.

Stains caused by albumin—eggs, meat juices, etc., require cool water. Hot water sets the stain.

* * *

TO LOOK YOUR BEST

Cottons, especially those that are tub and sun-fast, will dominate the scene this summer. Girls will wear them to work in offices and war plants, on the farm and to jobs on playgrounds and in nursery schools. Mom will wear them around the house and in the garden, and when she goes to market, and to church on Sunday.

Gay, young cottons will dance with trudge on foot to a picnic place for boys in uniform, play on beaches, an afternoon of monkeyshines and fun with more uniforms.

Lovely Colors

The colors are beautiful and becoming, the patterns everything from the plaid gingham of long ago, to new waffle piques in solid color with large-pattern borders—flowers, stars, and others, all easily turned into dresses that are different, and yet cost so little.

WATCH YOUR ELBOWS

Now's the time to see what the cosmetics counters in your favorite department store have to offer in preparations to keep the skin of arms and neck fresh and youthful looking. Summer fashions run to very short sleeves—or none at all—and low-cut necklines. A hint to the wise.

START WITH A CLEAN FACE

If you start your makeup with a complete clean face and do a thorough job of makeup with your first application it is possible to make it last for an entire day.

YOU CAN DO YOUR OWN HOME DECORATING

Large mirrors, strategically placed, are helpful in giving an illusion of size to the small home or apartment.

When you re-paper in your home this summer consider the effectiveness of wallpaper borders around window frames, door frames, or cornices. Just try one and see.

Small high-placed windows in your apartment can be made to look larger by putting the curtain rod above the window frame. Also, let draperies extend beyond the window at the sides, rather than having them cover any part of the glass window.

When spring cleaning woolen rugs and pads, be sure to clean both sides of them. This is an excellent method of moth prevention.

USEFUL INFORMATION

From now on the charts showing the point values of processed foods which are posted in stores, will carry the name of the month for which each chart is issued, according to OPA. Thus it will now be possible for the shopper to tell at a glance whether the chart she is consulting is the current issue.

STAMPS and FLOWERS

Here It Is—Irene's War Stamp Hatpin

When asked to put her famous Hollywood designing ability to the creation of a new War Stamp design, Irene not only agreed but promised to give sincere thought to the idea. "It should be something novel," she said at the time.

She was warned that fancy corsage materials would be impossible to obtain and that she must keep the cost of the finished corsage down to a maximum of 10% over Stamp value. But even with these restrictions, Irene was able to create a simple-to-make and easy-to-sell War Stamp fashion.

She suggests using two pins instead of one and crossing them on suit lapels as accessories. "That will help to sell double the number of Stamps, won't it?" asks this war-minded designer whose husband is an officer stationed with the U. S. Ferry Command in Africa.

FIRST PRIZE

Following we present the prize winning editorial in a nationwide contest among high school and college publications, conducted by the Education Section of the War Finance Division in co-operation with the Columbia Scholastic Press Association, as part of the Treasury Department's Schools-at-War program. It was written by Barbara Brown, Olney High School, Philadelphia, for the Olney Highlights, and was selected from thousands of editorials which were submitted.

SUPPOSE THERE WERE NO TOMORROW

Suppose there were no tomorrow? . . . Think about it for just a minute. No tomorrow for you, or your kid sister at home—or the brother who left for the Army yesterday. Did you ever think that we, who have had so few yesterdays, may have no tomorrows?

It has happened, you know. To Jack Feldman and Bob Ernest—and fifteen others who sat in our classes just last term . . .

They will have no tomorrows. They died before they ever had a try at living . . . so that we might have our chance.

There are millions who were asked to give up more than a double feature at the Earle . . . or a spiffy, new pair of pumps for next week's formal. A soda is a pretty insignificant sacrifice, when you think of—

The kids in Russia, who live on a few ounces of cereal a day. They've never seen an ice cream soda.

The Polish boys and girls, who would be in school right now, just as we are . . . if there were any schools left.

The French youths who've never had a hamburger on a date—or any other time, for that matter. They are old, very old . . . older than you and I will ever be . . .

There are millions of them . . . in Norway . . . Holland . . . Denmark . . . Belgium . . . They would stare in amazement if they could be here to see—

A jalopy painted bright yellow. "The Tin You Love to Touch" printed in big, green letters on the back.

A high school senior, uncomfortable in his first tuxedo . . . calling for his date, looking nervous.

Millions of things that we take for granted . . . "Hey Maestro! Play 'Stardust'!"

There is such a feeling of permanency in our tight little world. We'll go to school with the gang, today . . . and tomorrow . . .

But, WHAT IF THERE WERE NO TOMORROW? There's only one way to be sure, you know—

Buy War Bonds . . . That's a simple little phrase . . . It's the American way of saying what we mean in a few direct words. Buy War Bonds.

Yes—you and everybody must buy War Bonds.

We've got to buy more and more, and more of 'em. Just get the idea into your head that your \$18.75 might—just might end the war one-fifth of one second sooner. That maybe, in that one-fifth of a second, the boy next door could be on the receiving end of a bullet . . . Then you'll know it's worth it.

We've got to keep on plugging, saving, convincing. Giving our pin money . . .

Tell everybody—sell everybody! We can't take no for an answer . . . tomorrow—and tomorrow—and tomorrow.

LET'S ALL KEEP BACKING THE ATTACK!

A PRAYER FOR VICTORY

Dear God! On the shores of Fortress Europe the sons of Liberty freely pour their blood, sacrifice their lives that Thy way may live.

For the freedom of their children and their children's children, for renewed hope in the hearts of humanity everywhere, they pay their last full measure of devotion.

God grant them courage, confidence and faith!

Strengthen their arms in a righteous cause.

Be with them wherever they are.

Be with those wives and mothers and sweethearts and fathers into whose hearts inevitably must come the sad news that "he died in the service of his country."

Bring us, oh Lord, speedy and complete victory. But help us to realize that victory will not be achieved in one battle or in one week or one month. Give us calm patience and the will to work to the limit, to match our efforts to those of our sons, as best we can.

And we pray, give all of us who but work and wait the inspiration and courage to accept their challenge — that we will see in truth — that ways will be found to ban war forever.

And that in peace we shall grow in wisdom and in stature and in favor with God and man.

Amen!

MILENA:

A MESSAGE TO WOMEN

To the Women of the World from the Women's International League in Great Britain:

Women and Mothers all over the world are suffering as never before. Bereaved and sorrowing they share in spirit not only the agonies of their loved-ones on the battle-field, but the sufferings of the countless victims of violence and hatred, of those millions who have lost freedom or are dying in defense of all their ideals.

Misery and starvation are everywhere, yet women still show dauntless courage and faith in their efforts to preserve life, to alleviate suffering and to keep alive the spirit of freedom and a belief in the future.

We, who are living in a country still free, send our sympathy, gratitude and love to all those whose sufferings are greater than ours, who have lost liberty, loved ones and all security of life. We feel with you in your pain and sorrow, whatever nation or race you may belong to, and we look forward to, and mean to work for, a world in which the well-being of each

individual shall be the supreme and dominant motive for all the actions of States.

United by our common sorrows, we can take courage and inspiration from the bravery and devotion of other women. Yet we must not forget that humanity is going through this present agony partly because so many of us, though believing in ideals of peace, did not do enough to make them realities. In this dark hour we must show our strength, courage and constructive ability in every sphere of life, and hold to our conviction that the peoples of the world can live together in free co-operation, renouncing dominance and exploitation.

We, in the Women's International League, desire no advantage which is gained at the cost of the suffering and degradation of millions of innocent people, who could not choose their nation, or race, and we pledge ourselves to work as never before to ensure that humanity will never again have to suffer what millions are suffering now. We pledge ourselves to use our freedom to work for freedom for all, to liberate the world from the evils of war, exploitation and oppres-

sion, and to work for a new life for mankind.

Across land and sea, we send our greetings with this message to the women of all countries.

* * *

An American Catholic mother, speaking at the recent Family Life Conference sponsored by the Family Life Bureau of the National Catholic Welfare Conference, expressed an unusually balanced view on the subject of sex education of the young in the following words:

"Sex education should be given in the home by the father or mother at the proper time and with proper precautions. If ever children have need of someone to whom they can turn with complete confidence, it is in the confusing years of adolescence. When the boy or girl becomes mature, the mother or father, as the case may be, is bound to tell the truth carefully, as far as it appears necessary. This must be done with the utmost tact and understanding. That sex is a sacred thing, through which God creates souls for heaven and to which each one of us owes the fact of our existence, should be impressed on the

child's mind. The spiritual element of the laws of life will elevate and enlighten their minds and help them to receive these laws with reverence and gratitude. This, as we can clearly see, is much better than allowing them to learn about sex on the streets or from oversophisticated companions, who may do more harm than good. Let them remember that Christ Himself sanctified the family by being born of a human mother."

MOTHER . . . ARE YOU DOING YOUR PART!

Recently while scanning through the various magazines, I came across the following poem:

THE BEAUTIFUL GIFT

By Grace N. Crowell

WHAT, can a mother give her children Greater today than this one great thing—

Faith in an old, sweet, beautiful story, A star—a stable—a new-born king.

SHINING faith in the young lad,

Jesus,
Lover of white things was he;
Jesus—straight as the Lebanon cedar;
Jesus—clean as the winds from the sea.

FAITH in the young lad come to manhood:

Jesus, compassionate, tender and true—

Oh, my children—what more glorious Gift in the world can I give to you?

CARRY it high like a lamp in the darkness,

Hold it for warmth when the day is cold—

Keep it for joy when youth goes singing,

Clasp it in peace when you are old.

WHAT can a mother give her children More than a faith that will not dim?

Take it, my dear ones—hold it forever,

A lamp for a lifetime—faith in Him.

The above poem has made such a deep impression upon me, as its meaning is so true, and so great.

Yes mothers have sacrificed, saved, and worked in order to be able to give to their children education, comforts, and pleasures, but the greatest gifts—FAITH—HOPE—CHARITY, they have overlooked! Life, at times, for these children shall be hard, it shall be empty, because they have never been taught that one must have Faith, and that one must have Hope, and those trying days soon disappear. Despair has no ground to stand on . . . for Hope brings that bright day, which takes the sting and the hurt away from all hardships and sorrows—and Charity is God's best gift to the world, as it puts hope in fainting hearts and sweetens sorrow; it purifies, glorifies, ennoble all that it touches.

Give to your children a "strong foundation" for future happiness—in-still in them FAITH, HOPE, and CHARITY, — these are the silent messengers which will carry them through life's ups and downs and make them outstanding men and women!

FRANCES BOGOVICH.

Selected by Anne Petrich:

HOME MAKING

GOOD FOOD IMPORTANT

The food we eat is probably the most important single factor affecting our health. One of the things that is too often neglected is liver. It is a valuable source of iron and vitamins and should be eaten often. Be sure to select liver which is of a clear red color and odorless. It should be fresh as liver deteriorates very rapidly. The following method of cooking it is a pleasant change from plain fried liver and, because it does not require long cooking, retains most of the value:

LIVER PATTIES

One pound liver.
One-half cup bread crumbs.
One tablespoon minced parsley.
One-eighth teaspoon paprika.
One tablespoon onion juice or chopped onion.
One well-beaten egg.

Remove the membrane from the liver and parboil. Grind it up and add the other ingredients. For into patties, wrap each in a strip of bacon and broil.

Nuts are a good food, not to be regarded as mere "frills." They are excellent sources of phosphorus, and contain protein and calcium. Add them whenever you can to sweet rolls and cookies. Almonds especially are good in meat loaf. When added to cake they should be floured and stirred lightly into the batter. Here is a plain cake suitable for the addition of a cupful of nutmeats:

PLAIN BUTTER CAKE

One-half cup shortening.
One cup sugar.
One teaspoon vanilla.
Two well-beaten eggs.
Two-thirds cup milk.
One and three-fourths cups flour.
Three teaspoons baking powder.
One-half teaspoon salt.

Cream the shortening and add the sugar gradually. Add the eggs and the vanilla. Add the milk alternately with the baking powder, flour and salt which have been sifted together. Turn into two greased eight-inch layer cake pans. Bake in moderate oven (350 degrees) 25 to 30 minutes.

Raisins, or any dried fruit, may be added to this cake instead of nuts. Other variations may be made by using flavorings other than vanilla, such as maple.

SQUASH PIE

1 box (16 oz.) quick-frozen squash, cooked
 $\frac{3}{4}$ cup light brown sugar, firmly packed
1 tsp. cinnamon
 $\frac{1}{4}$ ts. ginger
 $\frac{1}{2}$ tsp. salt
 $\frac{1}{2}$ stp. nutmeg
2 eggs, slightly beaten
 $1\frac{1}{2}$ cups milk
2 tsp. melted butter
 $\frac{1}{2}$ of any standard pie crust recipe

Strain cooked squash so that no lumps or strings remain. Combine squash with remaining ingredients in order given. Line a -inch pie plate with pastry, allowing pastry to extend 1 inch beyond edge. Fold edge back to form a standing rim, and flute with fingers. Fill with squash mixture.

Bake in hot oven, 450 degrees F.

for 20 minutes, then decrease heat to moderate, 350 degrees F., and bake 30 minutes longer or until filling is firm.

Serve green beans or wax beans with chopped toasted almonds.

To make fancy cucumber slices, cut off and discard as much as necessary from both ends (beyond the seeds). Score by pulling a sharp fork down the length of the cucumber. Repeat around cucumber. Slice thinly or slice with fancy cutter. Crisp by putting slices in ice water or in a covered container in the refrigerator. For sticks, cut cucumber lengthwise.

In cutting dates, marshmallows or other sticky foods, first wet the fingers and also the knife or scissors.

ORANGE CARROT PRUNE SALAD

Peel and slice an orange for each serving. Cut slices in thirds. Arrange orange on salad plates over shredded lettuce. Top each salad with 5 or 6 cooked prunes, which have been stuffed with peanut butter, moistened slightly with orange juice and combined with shredded carrots. This salad needs no dressing. Prunes are rich in vitamin B. The peanut butter adds more vitamin B. Oranges are foremost sources of vitamin C and also furnish Vitamin A. Carrots are vitamin A sources.

SUGAR FOR CANNING

Substantial supplies of sugar have been set aside for home canning this year in spite of the limited supply of sugar for general civilian use. This is because of the importance of home canning in the country's wartime food program. Watch for canning and preserving articles in later issues.

HELP OUT THE LIMAS

A touch of garlic—cut it very fine—will do marvelous things for green lima bean dishes. Or, if you're touchy about the strength of garlic, use a little finely minced onion.

HOME NURSING COURSE

The time you spend outside of your home could not be put to better advantage than taking the course in home nursing which is offered by the American Red Cross. Every woman should welcome this as a real opportunity to benefit herself and her family, aside from the fact that relieving doctors and nurses in cases of minor illness is a real help in the war effort. The course not only enables you to give simple nursing care, but also teaches you to prevent illness by keeping your home healthy. You will be better equipped to follow the doctor's instructions and make reports to him. You will know how to make your patient comfortable and to protect other members of the family in cases of contagious disease. You will be able to recognize symptoms, the early treatment of which may prevent a serious illness. The course is covered in 12 two-hour class periods. If you can possibly spare the time, contact your local Red Cross chapter and find out when the next class is to be organized.

Juniors' Page

A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

DEAR JUNIORS!

In my letter this month I want to quote to you the American's Creed by William Tyler Page. We all believe in it and I think it would be fine if you juniors would commit this to memory to be able to repeat it at all times. This is the Creed:

"I believe in the United States of America as a government of the people, by the people, for the people; whose just powers are derived from the consent of the governed; a democracy in a republic; a sovereign nation of many sovereign states; a perfect union, one and inseparable; established upon those principles of freedom, equality, justice, and humanity for which American patriots sacrificed their lives and fortunes. I therefore believe it is my duty to my country to love it; to support its constitution; to obey its laws; to respect its flag; and to defend it against all enemies."

I hope you have all had a happy summer and that along with a little work you have had a lot of play.

OUR JUNIORS IN THE WAR EFFORT

It is very pleasing for us to hear of all the fine things our juniors are doing in defense work. Letters come in telling us of contributions to Red Cross as well as much Red Cross work being done by our juniors. Some groups have helped in the salvage campaign, others have helped in entertaining at U. S. O. stations and so through all the defense agencies we find our juniors doing their bit.

INVITE YOUR FRIENDS

Loyalty to our friends is a great virtue, but we must not become so interested in ourselves and our friends that we forget to notice when others are lonesome. If we can make even one person happier by doing some little favor for him, we should do it, because when we create happiness in that way, we get some of it back in the warm feeling that we have done a good deed. Perhaps you could spread that kind of happiness by inviting somebody new to your next meeting when visitors are allowed. Maybe there is a girl who has recently moved into your town, or one who has moved into your neighborhood. Make her your guest and see that she meets the members of your branch.

MY DADDY

My Daddy is not any ordinary father,
He is much too gentle and kind;
If I spill some water on the rug
He really doesn't mind.

My Daddy likes all kinds of food,
But he likes his carrots the best.
Out of all the other foods
He chooses them from all the rest.

He's not a fussy eater,
But he can put it away;
He'll eat a big dinner the night before,
And be hungry the very next day.

But Mother doesn't mind cooking for
him,
Because she knows he'll always eat;
And it's just because my Mother's
cooking
Is one that can't be beat.

My Daddy works very hard,
He's a carpenter, you know;
He works outside most of the time,
And that's why he doesn't like snow.

I have such a wonderful Daddy,
I wish you could meet him sometime,
Then I'm sure that you'll agree with
me,
There never was a Daddy like mine.

SAME NUMBER

Miss Smith has 36 pupils in her school. She wishes to divide them into three classes, so that one-half of the first class, one-third of the second class and one-fourth of the third class shall be equal. How many scholars will she have to put in each class?

JUNIOR CIRCLE NO. 20, JOLIET

To start with, we will tell you in advance that this month's report is full of names. If you happen to know anyone's name you will read the article with interest; otherwise . . . well read it anyway. It is interesting and you will feel as tho you have met the girls personally.

This month we extend birthday greetings to Junior Cadets: Alice Fojut, Helen Hochevar, Genevieve Pirc, Marie Vranichar and one of our mascots, Jerry Jevitz.

The Mother's Day program given by the Junior Cadets really touched the heart. Eileen Ferkol, Doris Bistry, Genevieve Pirc, Dorothy Punte, Theresa Miklich, baton twirlers and the mascots participated in it. We had quite a time practicing and decorating, but it was worth it. The mothers seemed very pleased.

We wish to name the Junior Cadets who have graduated from grade school and are now putting high school into consideration. The girls who have graduated from St. Joseph's School are: Patricia Brulc, Eileen Ferkol, Doris Bistry, Lucille Gregorash, Rosemary Horvatine, Anne Petric, Genevieve Pirc, Mary Spelich, Leona Plut. Two Farragut graduates are: Marion Juricic and Theresa Mikolic. Beatrice Likar and Alice Fojut have graduated from Chaney School.

Mrs. Spelich, mother of junior cad-

et Mary Spelich, is ill, and confined to St. Joseph's Hospital. To our convalescent we wish a speedy recovery. Mary's brother is enjoying a furlough. The army's all right but there's nothing that can take the place of home.

Well, the Decoration Day parade was a big success after all. The crowd was immense. Of course, we participated. For a while we feared that Mr. Pearson wouldn't be able to drill us because of a sore throat, but he saw to it that it healed in time.

Remember folks! Zveza Day is July 23rd. We hope to see many new and familiar faces at Lemont. The purpose of the pilgrimage is for the success of the invasion. Prayer is more powerful than guns.

HELEN HOICHEVAR,
A. M. RACICH.

BUILD A STRONG BODY!

You should have sunshine and fresh air every day of the year, but especially in the summer-time is it good for you to play for long periods in the sun. Your body picks up a precious element which scientists call Vitamin D. You've heard a lot about it, probably, and maybe you've read articles about what it does for you. One of the important things it does is to prevent colds and such ills. If you get your sunshine vitamin in the summer-time, you are less apt to catch colds in the fall and winter. If you are in the fresh air a great deal, you will build your bodily resistance to all forms of disease.

So play out of doors as much as you can during vacation time by spending some time each day in the sun. If you like to read better than play, or if your hobby is something that you must do inside, then make a special effort to remember about playing out of doors for awhile each day during vacation time. You will feel better and you will be doing what Uncle Sam wants you to do — you will be building yourself in health and resistance.

Johnny: My father wants to know if we may borrow your radio.

Neighbor: Certainly. Are you going to have a party?

Johnny: No, we just want to get some sleep.

Little Girl: What's the hardest thing when you're learning to ride a bicycle?

Big Girl: The sidewalk.

Elevator Man: Here you are, sonny. This is your floor.

Superior Youth: How dare you call me "sonny"! You are not my father.

Elevator Man: Well, I brought you up, didn't I?

Answer to Same Number

The first class will have 8 pupils, one-half of which is 4; the second class will have 12 pupils, one-third of which is 4; the third class will have 16 pupils, one-fourth of which is 4. The total of 8, 12 and 16 is 36.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC MAJ, 1944

Financial Report of the SWUA for the Month of May, 1944

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 54.75	\$ 1.70	\$.10	\$.20	\$ 56.75	150	17
2	Chicago, Illinois	124.95	2.20	.20	—	127.35	367	22
3	Pueblo, Colorado	75.15	4.60	—	—	79.75	209	46
4	Oregon City, Oregon	11.80	—	.10	—	11.90	34	—
5	Indianapolis, Indiana	54.60	3.20	—	—	57.80	156	32
6	Barberton, Ohio	73.00	1.00	.30	—	74.30	203	10
7	Forest City, Penna.	53.90	1.00	.20	.25	55.35	153	10
8	Steelton, Penna.	37.70	—	—	—	37.70	104	—
9	Detroit, Michigan	20.55	—	—	—	20.55	58	—
10	Collinwood, Ohio	214.00	7.90	—	.25	222.15	603	79
12	Milwaukee, Wisconsin	123.60	2.50	—	.25	126.35	340	25
13	San Francisco, Calif.	—	—	—	—	—	129	1
14	Nottingham, Ohio	135.20	6.30	.50	.25	142.25	411	63
15	Newburgh, Ohio	150.35	8.20	—	—	158.55	406	82
16	South Chicago, Illinois	72.80	3.20	—	—	76.00	194	32
17	West Allis, Wisconsin	68.65	2.60	—	—	71.25	194	26
18	Cleveland, Ohio	40.00	1.20	—	.25	41.45	110	12
19	Eveleth, Minnesota	58.80	1.40	.10	—	60.30	164	14
20	Joliet, Illinois	217.35	17.60	.50	.10	235.55	614	176
21	Cleveland, Ohio	44.10	1.70	—	—	45.80	125	17
22	Bradley, Illinois	12.15	—	—	—	12.15	29	—
23	Ely, Minnesota	93.30	2.60	.10	—	96.00	257	26
24	La Salle, Illinois	73.60	3.90	.10	—	77.60	207	39
25	Cleveland, Ohio	414.60	9.50	.20	—	424.30	1,115	95
26	Pittsburgh, Penna.	61.30	1.60	.10	.10	63.10	176	16
27	North Braddock, Penna.	26.80	.30	—	—	27.10	73	3
28	Calumet, Michigan	38.85	1.80	—	.25	40.90	106	18
29	Browndale, Penna.	14.30	.50	—	—	14.80	38	5
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3
31	Gilbert, Minnesota	44.90	2.50	.40	—	47.80	121	25
32	Euclid, Ohio	68.05	2.50	—	.20	70.75	179	25
33	New Duluth, Minnesota	28.75	.80	—	—	29.55	75	8
34	Soudan, Minnesota	9.80	—	.10	—	9.90	30	—
35	Aurora, Minnesota	27.95	.20	.40	—	28.55	72	2
36	McKinley, Minnesota	7.70	—	.10	—	7.80	23	—
37	Greaney, Minnesota	15.75	1.30	.10	.25	17.40	45	13
38	Chisholm, Minnesota	71.55	—	.40	—	71.95	201	—
39	Biwabik, Minnesota	12.25	—	.30	—	12.55	35	—
40	Lorain, Ohio	54.50	1.80	.70	—	57.00	151	18
41	Collinwood, Ohio	101.00	1.00	—	—	102.00	285	10
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	36.20	1.40	—	—	37.60	101	14
45	Portland, Oregon	18.55	—	.30	—	18.85	50	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	58.00	2.00	—	—	60.00	167	20
48	Buhl, Minnesota	7.25	.10	—	—	7.35	20	1
49	Noble, Ohio	32.90	.90	.10	—	33.90	89	9
50	Cleveland, Ohio	49.50	.80	—	—	50.30	135	8
51	Kenmore, Ohio	11.35	.40	—	—	11.75	31	4
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60	34	2
53	Brooklyn, Ohio	17.80	—	—	—	17.80	48	—
54	Warren, Ohio	33.40	2.80	—	—	36.20	91	28
55	Girard, Ohio	31.80	.90	—	—	32.70	82	9
56	Hibbing, Minnesota	45.90	.10	—	—	46.00	129	1
57	Niles, Ohio	21.00	1.60	—	—	22.60	55	16
59	Burgettstown, Penna.	11.35	.10	—	—	11.45	31	1
61	*Braddock, Penna.	37.30	2.40	—	—	39.70	43	12
62	Conneaut, Ohio	7.55	—	.20	—	7.75	20	—
63	Denver, Colorado	28.80	1.20	.30	—	30.30	76	12
64	Kansas City, Kansas	23.80	.10	—	—	23.90	68	1
65	Virginia, Minnesota	44.40	3.90	—	—	48.30	119	39
66	Canon City, Colorado	16.35	.90	—	—	17.25	47	9
67	Bessemer, Penna.	30.85	.60	.20	—	31.65	78	6
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30	18	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	7.85	—	.20	—	8.05	19	—
71	Strabane, Penna.	37.70	—	.10	—	37.80	97	—
72	Pullman, Illinois	18.25	1.60	.20	—	20.05	50	16
73	Warrensville, Ohio	21.70	—	—	—	21.70	62	—
74	Ambridge, Penna.	31.45	—	.20	—	31.65	66	—
77	N. S. Pittsburgh, Penna.	23.00	.20	—	—	23.20	65	2
78	*Leadville, Colorado	31.90	.40	.20	—	32.50	52	2
79	Enumclaw, Washington	10.05	—	.60	—	10.65	29	—
80	Moon Run, Penna.	12.45	—	—	—	12.45	32	—
81	Keewatin, Minnesota	17.75	.30	—	—	18.05	50	3
83	Crosby, Minnesota	9.35	—	.10	—	9.45	26	—
84	New York, N. Y.	35.35	—	.70	—	36.05	100	—
85	De Pue, Illinois	13.25	—	.10	—	13.35	35	—

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC		
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski				Redni	Mlad.	
86	Nashwauk, Minn.	—	—	—	—	—	27	3	
87	*Pueblo, Colorado	17.85	4.00	—	—	21.85	25	20	
88	Johnstown, Penna.	28.00	1.80	.70	—	30.50	75	18	
89	Oglesby, Illinois	30.80	1.80	.20	—	32.80	88	18	
90	Bridgeville, Penna.	28.35	.40	.40	—	29.15	81	4	
91	Verona, Penna.	23.20	1.00	—	—	24.20	57	10	
92	Crested Butte, Colorado	11.30	—	—	—	11.30	28	—	
93	Brooklyn, N. Y.	27.20	—	.20	—	27.40	76	—	
94	Canton, Ohio	7.00	.40	—	—	7.40	20	4	
95	South Chicago, Illinois	65.50	3.00	—	—	68.50	166	30	
96	Universal, Penna.	25.15	.20	.50	—	25.85	64	2	
97	Cairnbrook, Penna.	16.15	.40	—	—	16.55	39	4	
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—	
100	Ottawa, Illinois	4.90	.40	.30	—	5.60	14	4	
101	Duluth, Minnesota	5.15	.20	—	—	5.35	14	2	
102	Willard, Wisconsin	7.35	—	—	—	7.35	21	—	
104	Johnstown, Penna.	16.45	.50	.20	—	17.15	47	5	
105	Detroit, Michigan	5.95	.50	.30	—	6.75	21	5	
Skupaj		\$4,029.70	\$134.70	\$ 11.40	\$ 2.35	\$4,178.15	11,141	1,317	
Obresti od Federal Farm Mortgage Corporation bondov — 3% — \$5,000							75.00		
Voščilne kartice							401.70		
Skupni dohodki v maju							\$4,654.85		
*Asesment za april in maj									

PREJETO V MAJU OD PRODAJE VOŠČILNIH KARTIC

Josephine Erjavec	\$ 3.00	Št. 20, Joliet, Illinois	6.00	
Podružnice prodale vse karte poslane jim:				
Št. 5, Indianapolis, Indiana	\$65.00	Št. 21, Cleveland, Ohio	7.00	
Št. 35, Aurora, Minnesota	23.40	Št. 25, Cleveland, Ohio	18.00	
Št. 37, Greaney, Minnesota	9.00	Št. 26, Pittsburgh, Pennsylvania	7.20	
Št. 81, Keewatin, Minnesota	18.00	Št. 33, New Duluth, Minnesota	5.00	
Št. 101, Duluth, Minnesota	9.00	Št. 34, Soudan, Minnesota	2.00	
Št. 102, Willard, Wisconsin	5.40—\$129.80	Št. 42, Maple Heights, Ohio	18.00	
Prejemki od ostalih podružnic:				
Št. 10, Collinwood, Ohio	\$58.50	Št. 63, Denver, Colorado	15.00	
Št. 12, Milwaukee, Wisconsin	16.00	Št. 72, Pullman, Illinois	12.00	
Št. 13, San Francisco, California	11.70	Št. 73, Warrensville, Ohio	2.00	
Št. 14, Nottingham, Ohio	30.00	Št. 89, Oglesby, Illinois	22.50	
Št. 19, Eveleth, Minnesota	30.00	Št. 99, Elmhurst, Illinois	8.00—\$268.90	
			Skupaj	\$401.70

STROŠKI:

Za umrlo Theresa Kenik, podružnica št. 15, Newburgh, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Josephine Slapnik, podružnica št. 18, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Antoinette Steblay, podružnica št. 19, Eveleth, Minnesota	100.00
Za umrlo Anne Culik, podružnica št. 20, Joliet, Illinois	100.00
Za umrlo Theresa Matos, podružnica št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Anna Sitar, podružnica št. 28, Calumet, Michigan	100.00
Za umrlo Katherine Tometz, podružnica št. 39, Biwabik, Minnesota	100.00
Za umrlo Rose Zaitz, podružnica št. 43, Milwaukee, Wisconsin	100.00
Za umrlo Pauline Jakse, podružnica št. 65, Virginia, Minnesota	100.00
Za umrlo Antoinette Bizjak, podružnica št. 93, Brooklyn, N. Y.	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto, raznašanje in klišeje za majejo Zarjo	835.22
Mesečne plače po odštetu davka: gl. predsednica \$39.50; tajnica \$168.40; urednica \$184.00, skupaj	391.90
Razni uradni stroški	116.09
Skupaj	\$2,343.21

Ostalo v blagajni 29. aprila 1944 (Balance April 29, 1944)\$136,993.56
Dohodki v maju (Income in May) 4,654.85

Skupaj (Total)\$141,648.41
Stroški v maju (May Disbursements) 2,343.21

Preostanek 31. maja 1944 (Balance May 31, 1944)\$139,305.20

ISKRENA HVALA, SESTRE!

Prav iz dna srca se zahvaljujem našim tajnicam in ostalim odbornicam ter vsem članicam, ki so pomagale pri prodaji lepih voščilnih kartic. Posebno pohvalo si je zaslužila Mrs. Frances L. Udovich, tajnica št. 37 v Greaney, Minnesota, ki je prodala vse zavojčke, katere je prejela ter je ponovila naročilo in tudi drugo naročilo že prodala.

Zares sem ponosna na naše tajnice in krajevne odbornice, ki tako lepo sodelujejo v tem oziru in se neumorno trudijo s prodajo. Vem, da ni delo posebno lahko po nekaterih krajih, kjer jim je stvar popolnoma nova, toda naše vrle odbornice se dobro zavedajo, da gre v korist in pomoč ubogim otrokom v stari domovini, ker prebitek od te pro-

daje bo ves izroččen v sklad za uboge otroke. Naj ljubi Bog poplača vsa dobra in velikodušna dela naših spoštovanih odbornic in članic, kakor tudi vse tiste, ki so zavojčke kupili.

Tajnice, ki niste še vse kartice prodale, pa prav vljudno in ponižno prosim, da bi se potrudile v prihodnjih tednih. Pomnite to, da vsak korak in delo, ki je izvršeno v dobrodelni namen dobi tudi plačilo od Boga. Čim težje je delo, tem večja bo zasluga.

V nadi, da boste v prihodnjih mesecih vse zavojčke, ki jih imajo podružnice na rokah prodale, vas iskreno pozdravljam in se iskreno zahvaljujem, Vaša

JOSEPHINE ERJAVEC, tajnica.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to
BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 41 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue,
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Back the Attack!

YES, BUY MORE BONDS!

We are living for the future. Invest in that future for yourself, your family, your country.

Buy a War Bond today!

War Bonds are better than money!

There are many things people do not realize about War Bonds. For example, the question is often asked: "What is the difference between money and War Bonds?"

The answer—Upon demand your government will pay you, today, or ten years from today, \$75 in legal tender for \$75 in dollar bills. This guarantee is printed on all paper money. And, also, upon demand, after ten years, the same government will pay you \$100 for an E War Savings Bond that cost you only \$75. This guarantee is printed on all E War Savings Bonds.

War Bonds earn you interest—money does not. Beyond that there is no

real difference, because your guarantor (your government) is the same in both cases. Put your money to work earning interest for you today. Invest in War Bonds during the Fifth War Loan.

How about invading your pocketbook. Back the attack. Buy more than before—5th War Loan.

"God grants liberty to those who love it, and are always ready to guard and defend it." Buy War Bonds—5th War Loan!

HAILS ARMY WIVES WHO RETURN ALONE

War wives who follow their husbands to camp and then silently return to their home towns after "he" has gone overseas, are among the civilians who have felt the effects of the war in the most vital spot of human body—the heart.

This was the opinion of a newspaper

reporter who was on duty at an army camp. He describes the departure of one of his buddies—and the heroism of the 'girl he left behind.'

Writing about the comrade's wife, he says: "The outfit was gone. Empty tents haunted the place where it had been and the 'paradingest' outfit at camp marched there no more.

"The wife was still here—a member of the bravest group of the war—the

army wives. She's going to have a baby soon and her husband will not be there, but she didn't cry a bit—not until the taxi driver said: 'I'm going to miss you and your husband.' Then she broke down and went up to her room and cried her heart out all alone.

"We don't know where her husband is—but it isn't as tough for him as it is for her because there are so many in the same boat with him."

ŠE NISTE PRESTARI

da zboljšate znanje v angleščini v branju in pisanju. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje."

6117 ST. CLAIR AVENUE, CLEVELAND 3, OHIO

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.

Avtomobile zo vse prilike. Tel.: ENdicott 3113.